sayı 14

KORKAK

ISSN 2149-987X
9 772149 987016

ŞUBAT
Sayı:
2017/02
7.5 TL.
(KDV DAHİL)
K.K.T.C.
FİYATI:
8 TL.

Zamansız Olaylar

cansın çağlar

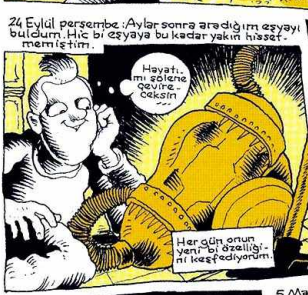

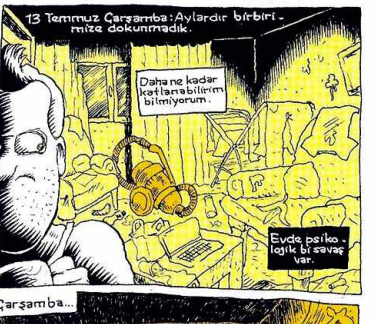

KORTAK

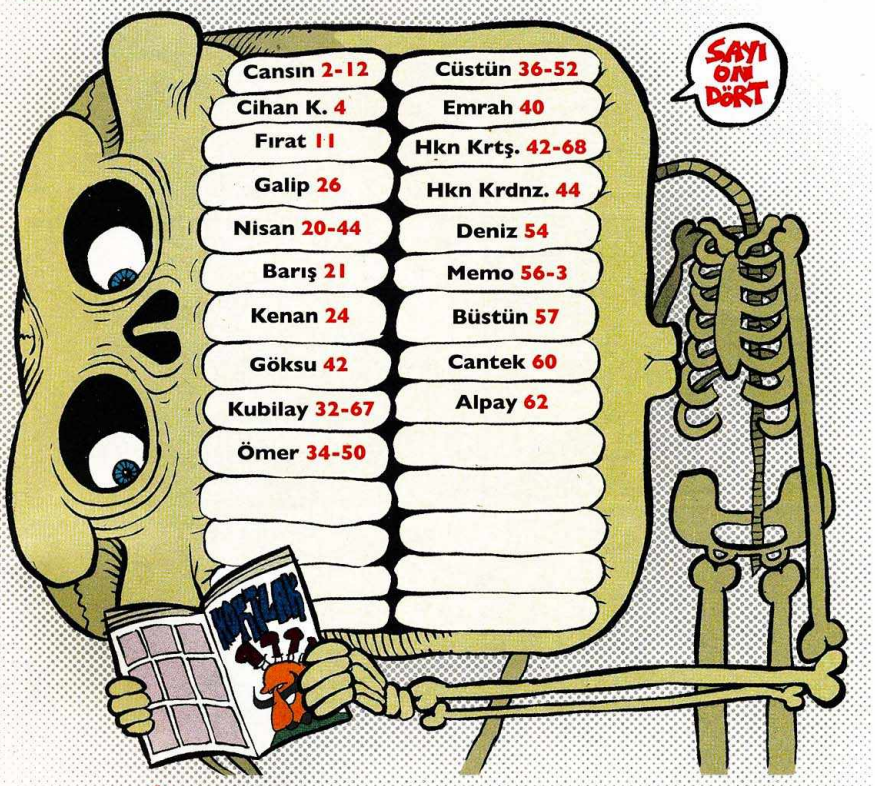

KORTAK

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet Çilingir
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mehmet Çilingir
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
EDİTÖR: Memo Tembelçizer

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamsun Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 2149 - 987X.**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Şubat-2017 Sayı: 14

TUVOFİ

Cihan Kılıç

Evvelâ dişlerimiz döküldü, sonra saçlarımız
Arkasından birer birer arkadaşlarımız
Şu dünyanın orta yerinde, yalnız yapayalnız
Kırılmış kolumuz kanadımız, tuvofliğimizden
utanmışız.

– – –

Böyle kurulmuş düzen, böyle oynanır oyun
Şöyle alem önünde soyun tuvofi soyun
Ama edebimle soyun, önce şapkanı çıkar
Sonra donunu
Kimsecikler kastetmesin sonunu.

B.Rahmi

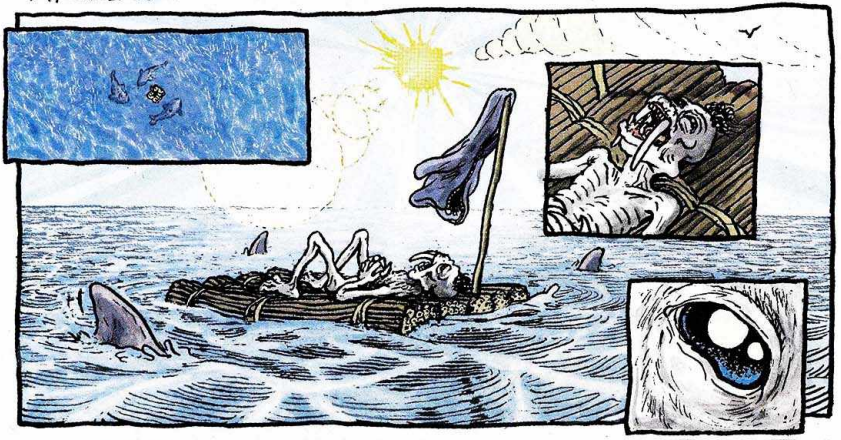

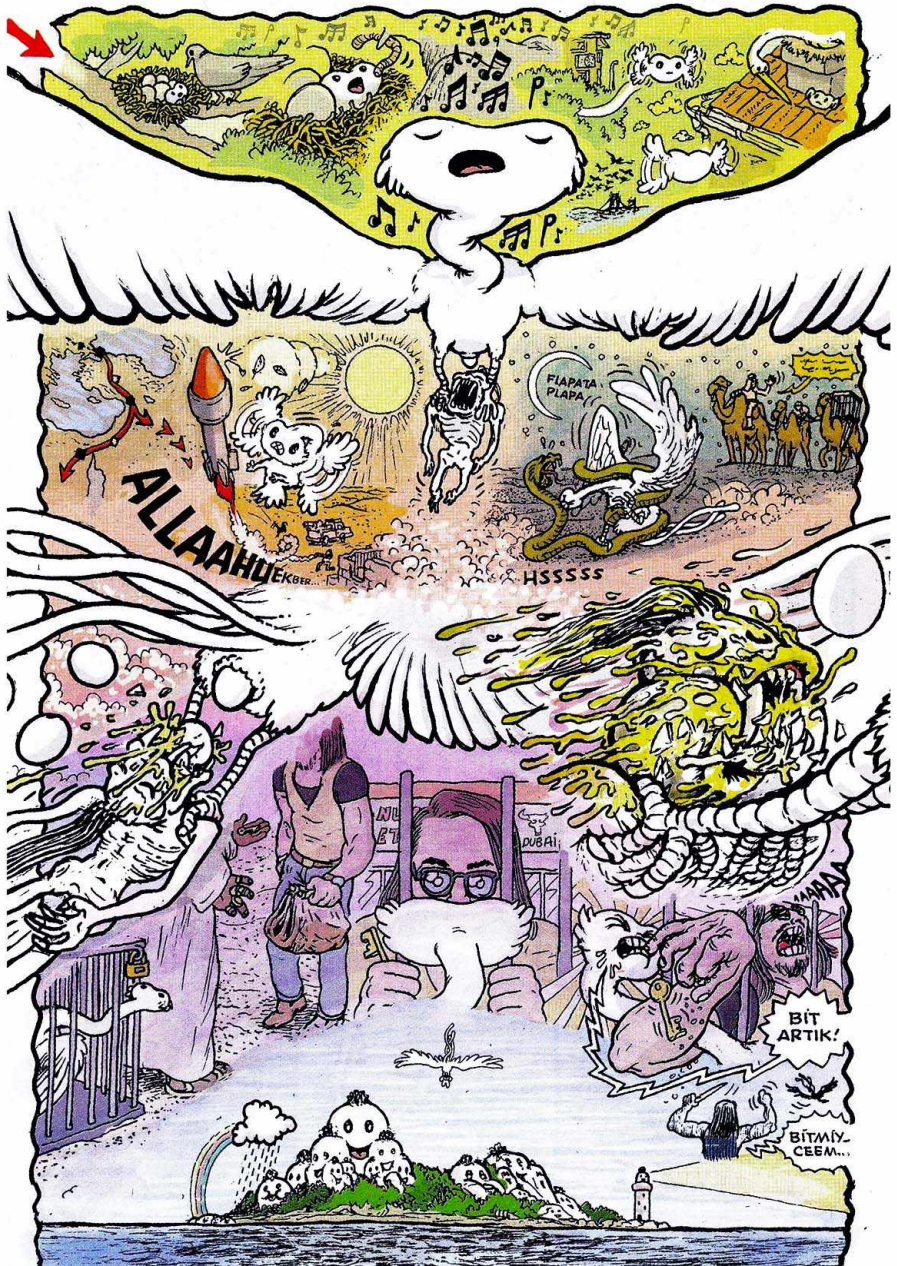
ALLAAHU EKBER...
FLAPATA PLAPA
HSSSSS
DUBAİ
BİT ARTIK!
BİTMİYECEM...

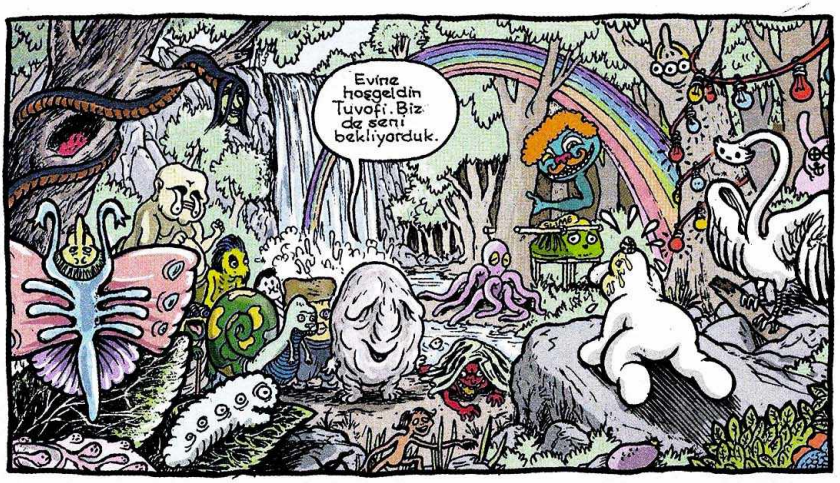
Evime hoşgeldin Tuvofi. Biz de seni bekliyorduk.

Geçen sene gelirsin diye düşünmüştük ama staj işlerin biraz uzadı galiba. Neyse kısmet bugünmüymiş...
Bu arada tanışalım! Ben YÜCEFİ... İlk mezunlarden. nım...

Burdaki herkes senin gibi özel ve seçilmiş çocuklar, rahat olabilirsin... Hepimiz senin geçtiğin yollardan geçtik. Mesleğini değil sevdiği şeyleri yaparak yaşama fikrini ilk ortaya attığımda insanlar bana deli gözüyle bakmışlardı. Şimdiyse onlara sadece gülebiliyorum...

Bize şımarık diyebilirsin. Hayal dünyasında yaşadığımızı düşünebilirsin, sana kırılmayız. Belki de çoğunlukla tek çocuk veya küçük kardeş olduğumuz için böyledir kim bilir...

Ama artık kararların yüzünden kendine kızmayı bırakmalısın... Yıllarca sana söylenen yaptıktan sonra bunu denemeye hakkın vardı...
Hepimizin var/..
Bütün bu yolculuğumuz, başımıza gelenler ve burada buluşmamız sebepsiz değil...

Kimimiz ev arkadaşları gidince kirayı karşılayamadığı için, kimimiz, sırf tek başına ALEŞçalışmadığı için burayı yurt edindi... Ama bunlardan çok daha daha önemlisi burası bizim son sığınağımız, evimiz... BURASI ZAMANI DURDURDUĞUMUZ YER!
BEDELLİ ÇIKANA KADAR!
$$$!!

Adanın bu kısmı tamamen bize ait. Tam olarak ne yapmak istediğini bulana kadar sen de bizle kalıp kafana göre takılabilirsin.

ü?
Bunu soracağını biliyordum... Peki sen istedin... Gel benimle...

Adanın diğer kısmında ailelerimizin yazlıkları var... Aslına bakarsan bizi biraz da güvende hissettiren bu... Bizim için endişelenseler de en azından gözlerinin önündeyiz...
Bazen girip ev yemeği yer karşılığında onların uydu kanallarını ayarlerız o kadar... Bunun dışında fazla ayak altında dolaşmayız.

...SEY. ...eee...
HMM... Buna hazır olduğuna inanıyorsan... Karar senin.
...
Kolundan tutabilecek değilim...

Sitelerin isimlerinden kendi istemeyerek okuduğum bölümü bulabilirsin. ve son bir şey daha...
Gitmeye karar verirsen buradan Edremit'e son feribot akşam 8'de.. Kaçırırsan bi' sonraki taaa yarın sabah.. DİKKATLİ OL!..
BOL ŞANS!..

Matbaacılar sitesi
Bilgisayar Öğretmenleri sit.
İnşaat Müh. Koop.
DinçMar-Hipermarket
Peyzaj tur sitesi
Hekimoğlu Konakları
Maliyeciler 1.Sit.
Maliyeciler 2 (ing) sit.
Aymarkent sitesi
Turizm Otel

İNŞAAT MÜH. KOOP

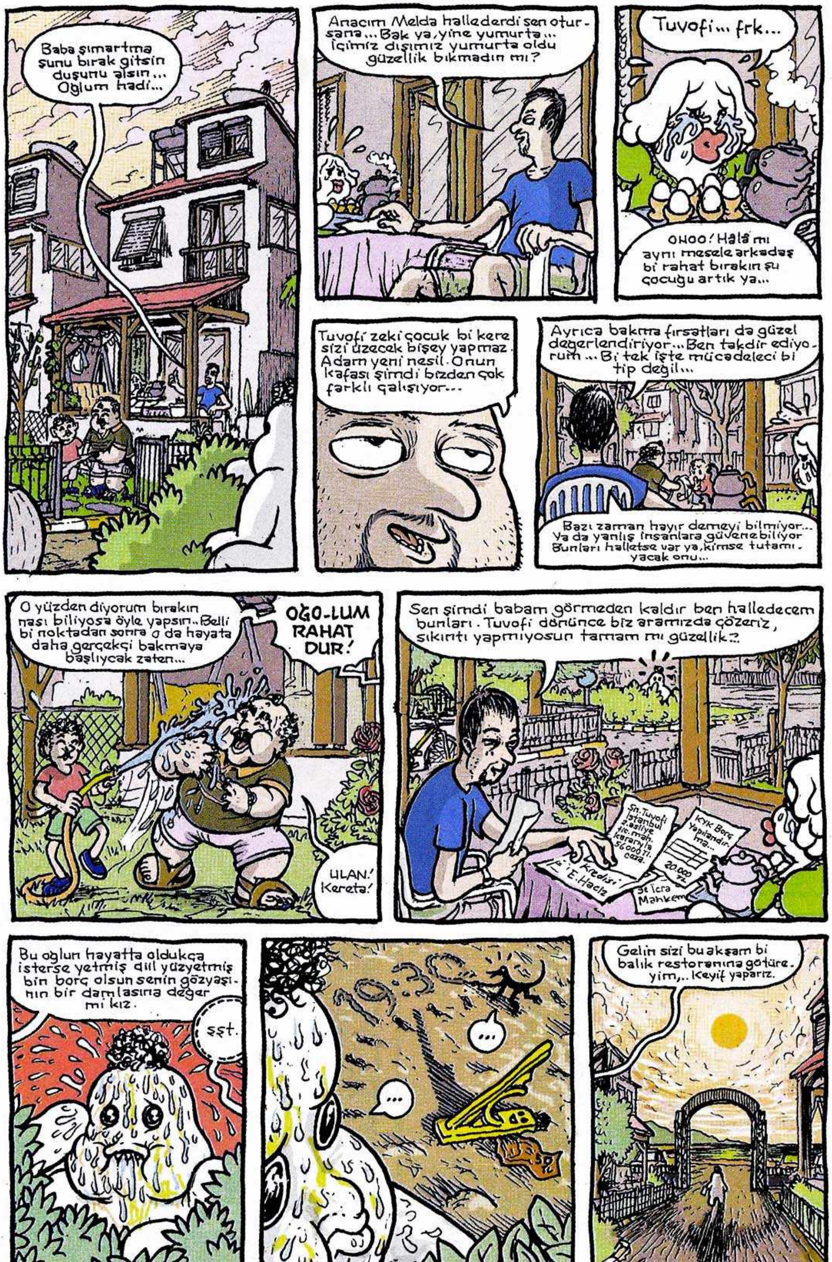
Baba şımartma şunu bırak gitsin duşunu alsın... Oğlum hadi...
Anacım Melda hallederdi sen otursana... Bak ya, yine yumurta... İçimiz dışımız yumurta oldu güzellik bıkmadın mı?
Tuvofi... frk...
OHOO! Hâlâ mı aynı mesele arkadaş bi rahat bırakın şu çocuğu artık ya...
Tuvofi zeki çocuk bi kere sizi üzecek bişey yapmaz. Adam yeni nesil. Onun kafası şimdi bizden çok farklı çalışıyor...
Ayrıca bakma fırsatları da güzel değerlendiriyor... Ben takdir ediyorum... Bi tek işte mücadeleci bi tip değil...
Bazı zaman hayır demeyi bilmiyor... Ya da yanlış insanlara güvenebiliyor Bunları halletse var ya, kimse tutamıyacak onu...
O yüzden diyorum bırakın nası biliyosa öyle yapsın.. Belli bi noktadan sonra o da hayata daha gerçekçi bakmaya başlıycak zaten...
OĞO-LUM RAHAT DUR!
ULAN! Kereta!
Sen şimdi babam görmeden kaldır ben halledecem bunları. Tuvofi dönünce biz aramızda çözeriz, sıkıntı yapmıyosun tamam mı güzellik.?
Bu oğlun hayatta oldukça isterse yetmiş dili yüzyetmiş bin borç olsun senin gözyaşının bir damlasına değer mi kız.
şşt.
...
...
Gelin sizi bu akşam bi balık restoranına götüreyim... Keyif yaparız.

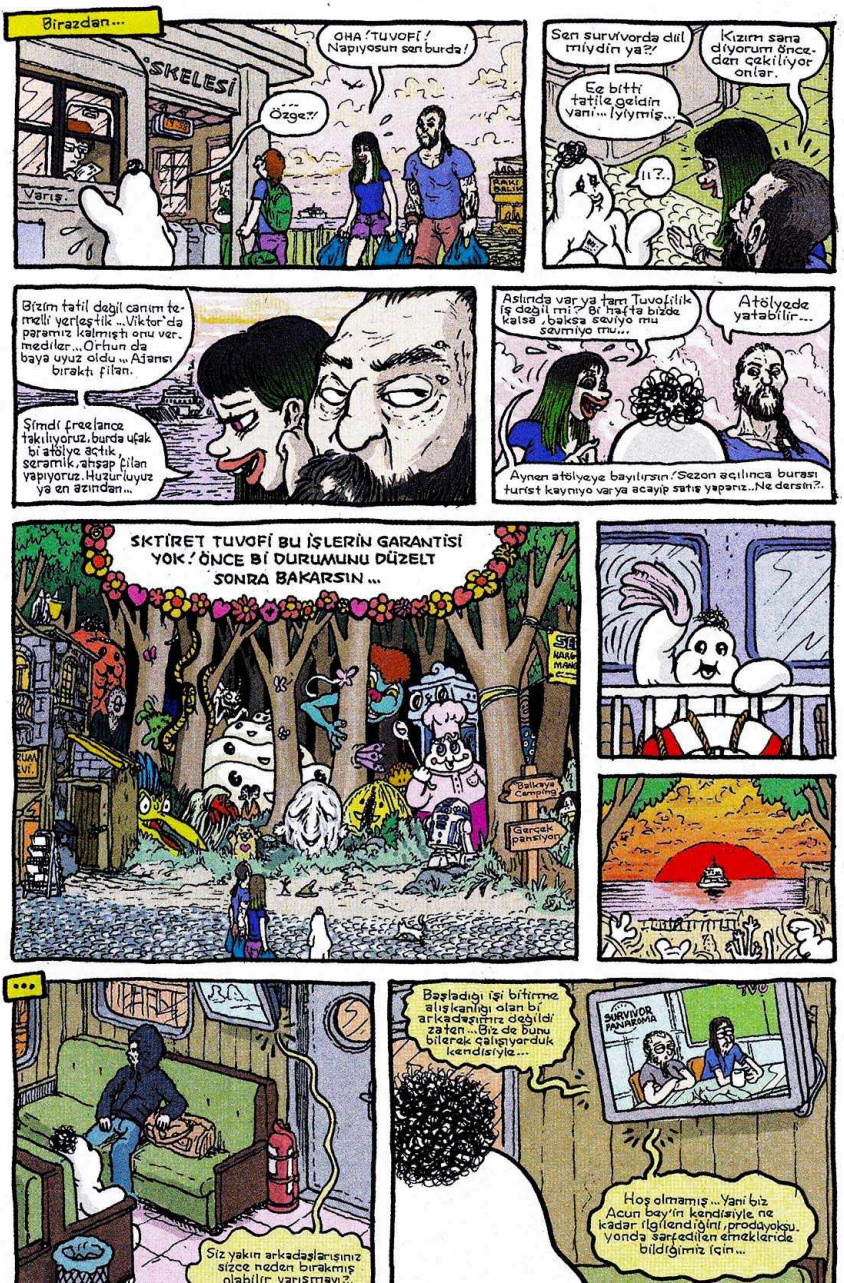
Birazdan...
SKELESİ
OHA! TUVOFİ! Napıyosun sen burda?
Özge?!
Varış
Sen survivorda dil miydin ya?
Kızım sana diyorum önceden çekiliyor onlar.
Eee bitti tatile geldin yani... İyiymiş...
!!?
Bizim tatil değil canım temelli yerleştik... Viktor'da paramız kalmıştı onu vermediler... Ortun da baya uyuz oldu... Ajansı bıraktı falan.
Şimdi freelance takılıyoruz, burda ufak bi atölye açtık, seramik, ahşap falan yapıyoruz. Huzurluyuz ya en azından...
Aslında var ya tam Tuvofilik iş değil mi? Bi hafta bizde kalsa, bakssa seviyo mu sevmiyo mu...
Atölyede yatabilir...
Aynen atölyeye bayılırsın! Sezon açılınca burası turist kaynıyo var ya acayip satış yaparız.. Ne dersin?.
SKTİRET TUVOFİ BU İŞLERİN GARANTİSİ YOK! ÖNCE Bİ DURUMUNU DÜZELT SONRA BAKARSIN...
Balkaya Camping
Gerçek panayır
...
Siz yakın arkadaşlarınız sizce neden bırakmış olabilir survivor'ı?..
Başladığı işi bitirme alışkanlığı olan bi arkadaşımız değildi zaten... Biz de Bunu bilerek çalışıyorduk kendisiyle...
SURVIVOR PANAROMA
Hoş olmamış... Yani biz Acun bey'in kendisiyle ne kadar ilgilandığını, prodüksiyonda sarfedilen emeklerde bildiğimiz için...

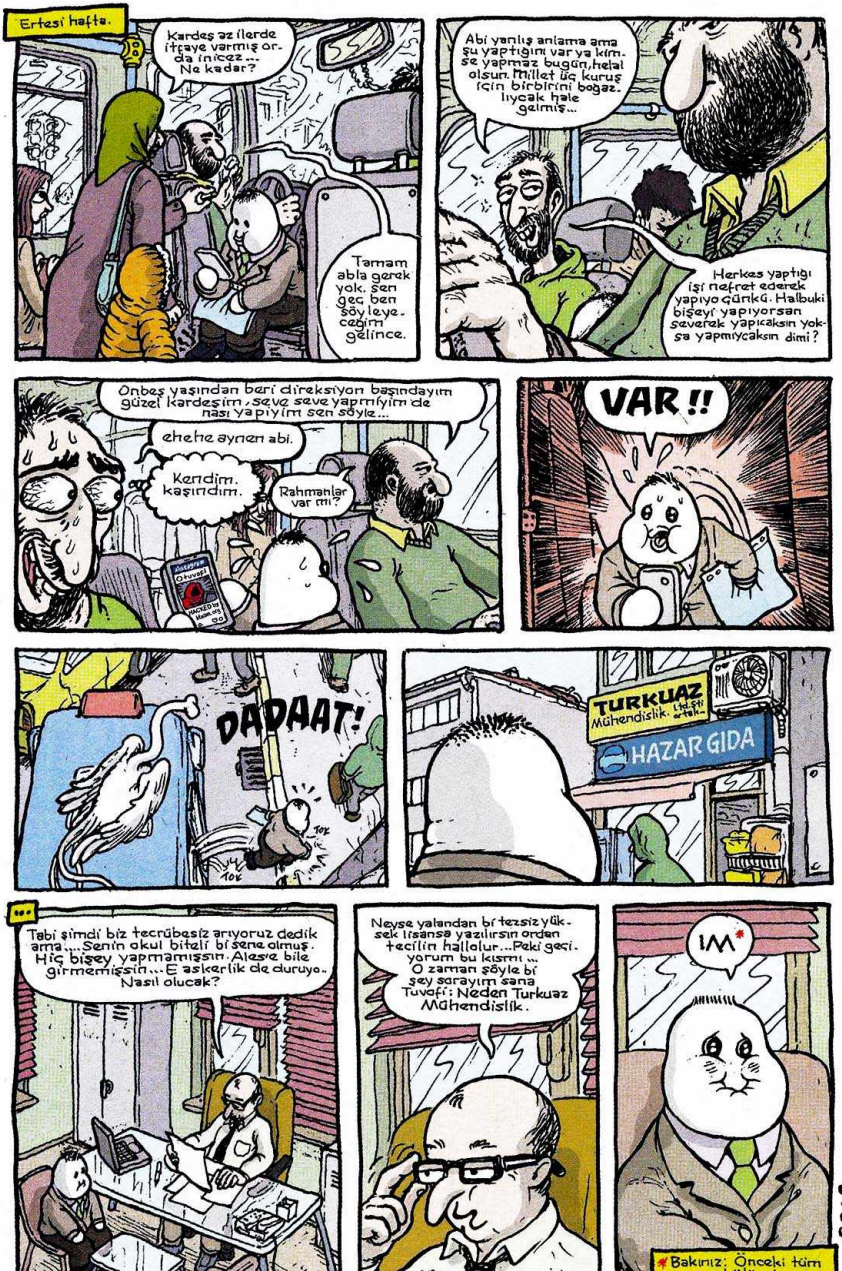

Ertesi hafta.

Kardeş az ilerde itraye varmış orda inicez... Ne kadar?

Tamam abla gerek yok. sen geç ben söyleyecegim gelince.

Abi yanlış anlama ama şu yaptığını var ya kimse yapmaz bugün, helal olsun. Millet üç kuruş için birbirini boğazlıycak hale gelmiş...

Herkes yaptığı işi nefret ederek yapıyo çünkü. Halbuki bişeyi yapıyorsan severek yapıcaksın yoksa yapmıycaksın dimi?

Onbeş yaşından beri direksiyon başındayım güzel kardeşim, seve seve yapmıyim de nası yapıyim sen söyle...

ehehe aynen abi.

Kendim. kaşındım.

Rahmanlar var mı?

VAR !!

DADAAT!

TURKUAZ Mühendislik. Ltd. Şti ortak

HAZAR GIDA

...

Tabi şimdi biz tecrübesiz arıyoruz dedik ama.... Senin okul biteli bi sene olmuş. Hiç bişey yapmamışsın. Alesle bile girmemişsin... E askerlik de duruyo.. Nasıl olucak?

Neyse yalandan bi tezsiz yüksek lisansa yazılırsın ordan tecilin hallolur... Peki geçiyorum bu kısmı... O zaman şöyle bi şey sorayım sana Tuvafi: Neden Turkuaz Mühendislik.

IM*

*Bakınız: Önceki tüm

sen

Canlandım

Cansız Manken Vahe Kılıçarslan, televizyon programlarında ve katıldığı mağaza tanıtımlarında haddinden fazla hareketli olmasıyla biliniyor. Fotoğrafta Cansız'ı bir mağaza açılışında Aysu Baceoğlu ve Petek Dinçöz'le yastık savaşı yaparken görüyoruz. Vahe'nin Aysu ve Petek'ten daha ünlü olduğu o yıllarda, kızlar açılışın starı olan adamımıza yüklendikçe yükleniyor. Bir süre sonra aniden yere yığılarak öksürmeye başlıyor Vahe Kılıçarslan. Suratı kıpkırmızı oluyor. Çevredekilerin müdahalesiyle boğazındaki kaz tüyü çıkarılınca rahatlayıp yeniden canlanıyor.

Gerçekten 'cansız' olacaktı

Merhaba

Üzerine suşi konmuş yabancı uyruklu bir kadın, kadının etrafında çiçekler, leopar desenli bir bikini, sırıtan bazı adamlar ve elindeki çatal bıçakla kadına hamle eden bir Müslüm Gürses. Tablo bu. Çözülmesi imkansız bir çelişkiler yumağı, baş döndürücü bir kültür karmaşası. Ortamda çok ince ayarlanmış bir görgüsüzlük var, bu hissediliyor, ama sadece fotoğrafa bakarak durumu tam manasıyla çözümleyebilmek mümkün değil. Habere bakılırsa olaylar şöyle gelişiyor: Garden 74 adlı bir mekanın açılışına Müslüm Gürses çağrılıyor. Müslüm Gürses, elinde çatal bıçakla suşilerle bezeli kadına yanaşarak, "Merhaba" diyor. Kadın tabak taklidi yaptığından cevap vermiyor. Müslüm Gürses göbekteki suşilerden birini yiyor. Kalan suşileri arkada sırıtan kitle üleşiyor. Böylelikle, Garden 74 gece hayatına hızlı bir giriş yapıyor.

B&A Company

İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü'nde başşoför B.A.'nın kurum araçlarını kendi özel işleri için kullandığı iddiasını araştıran bakanlık müfettişleri bambaşka bir durumla karşılaştılar. Başşöför B.A., kurum araçlarını özel işleri için kullanmanın yanında kendisine bir de şoförlü makam aracı tahsis etmiş. Fotoğrafta başşoför B.A'yı ve yorgunluk çayı içen başşöförün şöförü E.B.'yi görüyoruz. Yakalanmasalar her şey ne kadar yolunda görünüyor.

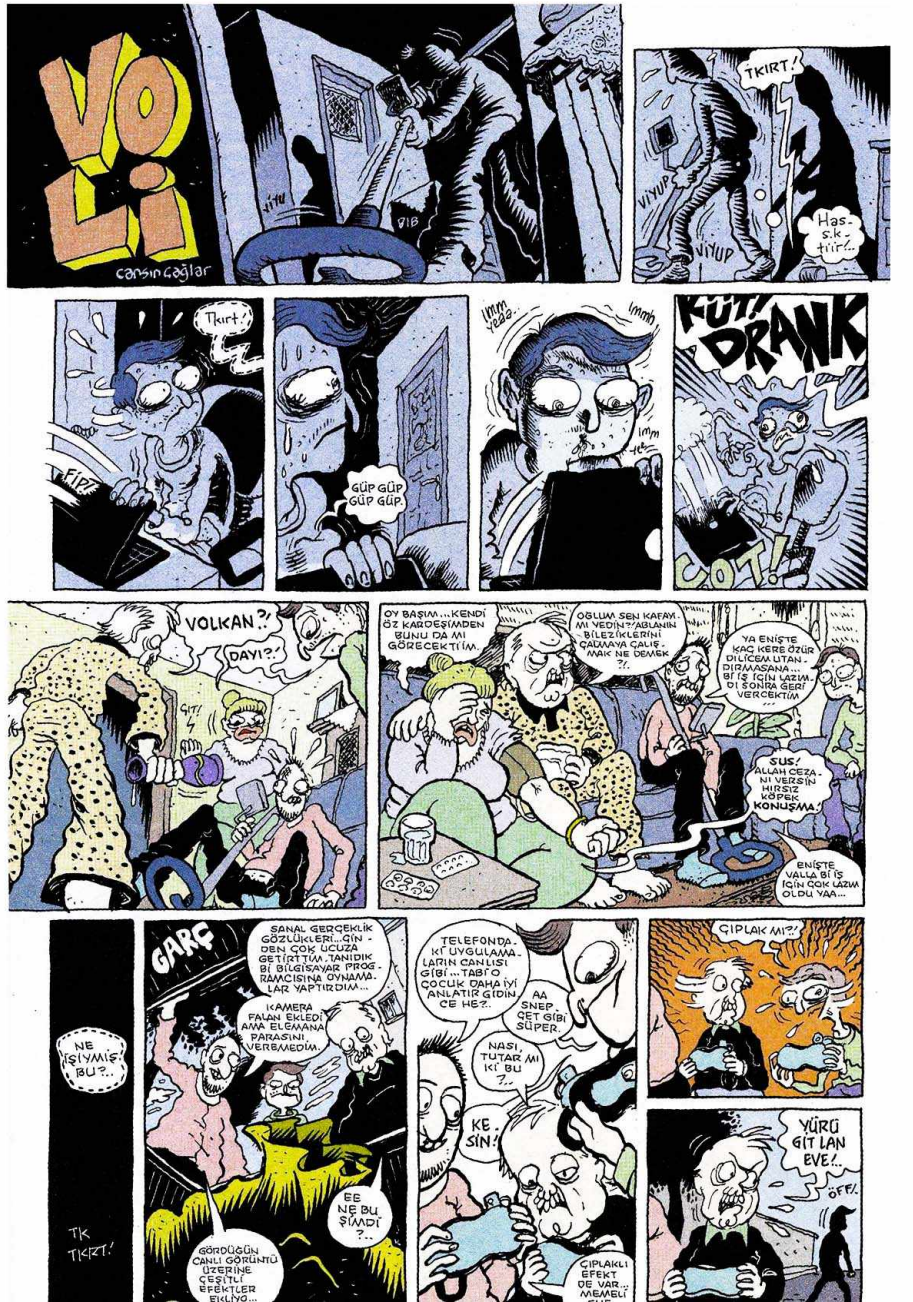
VOLİ
cansın çağlar
VİYU
BİB
TKIRT!
VİYUP
VİYUP
Has-s.k-tiir!..
Tkırt!
FİP!
GÜP GÜP GÜP GÜP.
Imm yeaa..
Immh
Imm yes
KÜT! DRANK
VOLKAN?!
DAYI?!
ÇIT!
OY BAŞIM...KENDİ ÖZ KARDEŞİMDEN BUNU DA MI GÖRECEKTİM.
OĞLUM SEN KAFAYI MI YEDİN?! ABLANIN BİLEZİKLERİNİ ÇALMAYA ÇALIŞMAK NE DEMEK ?!.
YA ENİŞTE KAÇ KERE ÖZÜR DİLİCEM UTANDIRMASANA... Bİ İŞ İÇİN LAZIMDI SONRA GERİ VERCEKTİM ...
SUS! ALLAH CEZANI VERSİN HIRSIZ KÖPEK KONUŞMA!
ENİŞTE VALLA Bİ İŞ İÇİN ÇOK LAZIM OLDU YAA...
NE İŞİYMİŞ BU?..
TK TKRT!
GARÇ
SANAL GERÇEKLİK GÖZLÜKLERİ...ÇİNDEN ÇOK UCUZA GETİRTTİM. TANIDIK Bİ BİLGİSAYAR PROGRAMCISINA OYNAMALAR YAPTIRDIM...
KAMERA FALAN EKLEDİ AMA ELEMANA PARASINI VEREMEDİM.
EE NE BU ŞİMDİ ?..
GÖRDÜĞÜN CANLI GÖRÜNTÜ ÜZERİNE ÇEŞİTLİ EFEKTLER EKLİYO...
TELEFONDAKİ UYGULAMALARIN CANLISI GİBİ...TABİ O ÇOCUK DAHA İYİ ANLATIR GİDİNCE HE?..
AA SNEP. ÇET GİBİ SÜPER.
NASI, TUTAR MI Kİ BU ?..
KESİN!
ÇIPLAKLI EFEKT DE VAR... MEMELİ
ÇIPLAK MI?!
YÜRÜ GİT LAN EVE!..
ÖFF!

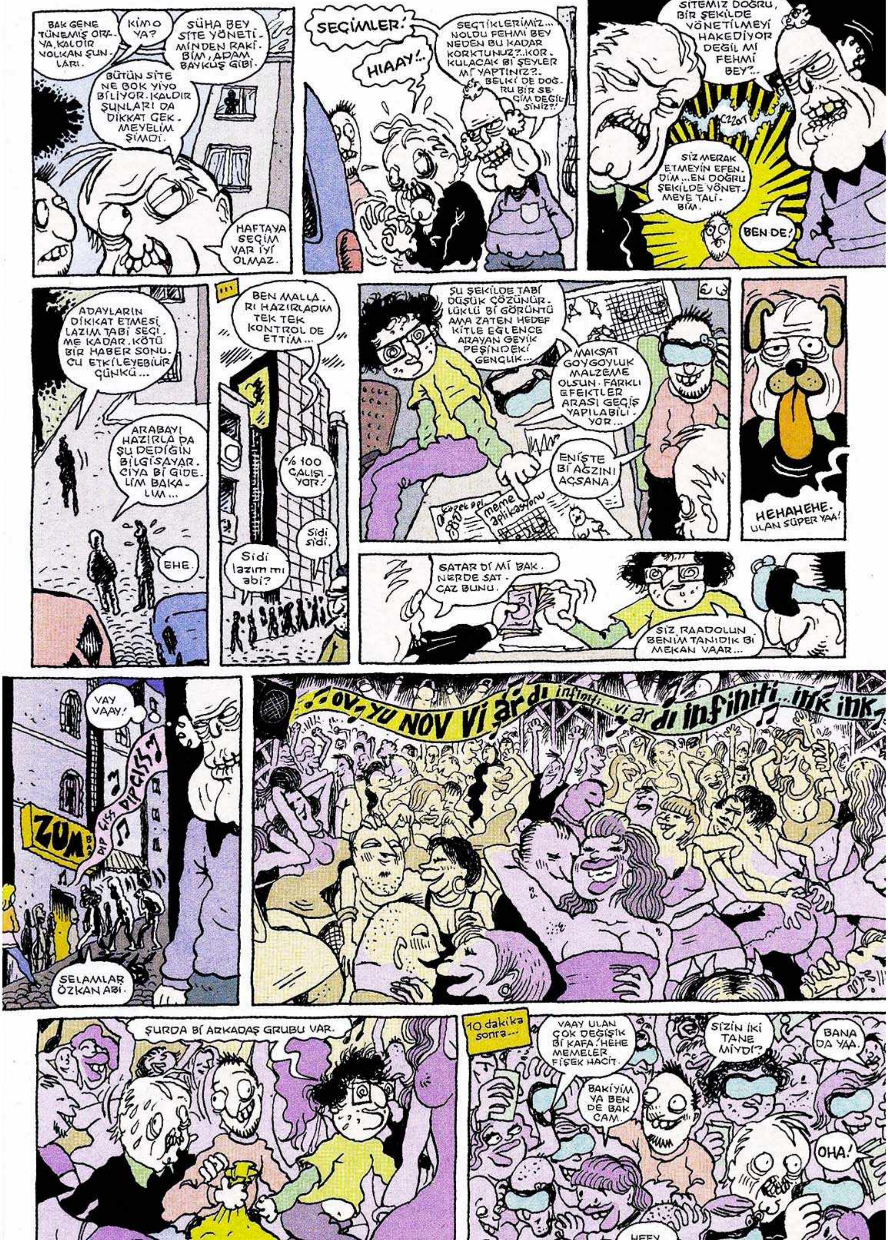

BAK GENE TÜNEMİŞ ORAYA, KALDIR VOLKAN ŞUNLARI.
KİMO YA?
SÜHA BEY SİTE YÖNETİMİNDEN RAKİBİM, ADAM BAYKUŞ GİBİ.
BÜTÜN SİTE NE BOK YİYO BİLİYOR. KALDIR ŞUNLARI DA DİKKAT ÇEKMEYELİM ŞİMDİ.
HAFTAYA SEÇİM VAR İYİ OLMAZ.
SEÇİMLER!
HIAAY!..
SEÇTİKLERİMİZ... NOLDU FEHMİ BEY NEDEN BU KADAR KORKTUNUZ?..KORKULACAK Bİ ŞEYLER Mİ YAPTINIZ?.. BELKİ DE DOĞRU BİR SEÇİM DEĞİLSİNİZ?!
SİTEMİZ DOĞRU BİR ŞEKİLDE YÖNETİLMEYİ HAKEDİYOR DEĞİL Mİ FEHMİ BEY?..
SİZ MERAK ETMEYİN EFENDİM... EN DOĞRU ŞEKİLDE YÖNETMEYE TALİBİM.
BEN DE!
ADAYLARIN DİKKAT ETMESİ LAZIM TABİ SEÇİME KADAR. KÖTÜ BİR HABER SONUCU ETKİLEYEBİLİR ÇÜNKÜ...
ARABAYI HAZIRLA DA ŞU DEDİĞİN BİLGİSAYARCIYA Bİ GİDELİM BAKALIM...
EHE.
BEN MALLARI HAZIRLADIM TEK TEK KONTROL DE ETTİM...
% 100 ÇALIŞIYOR!
Sidi sidi.
Sidi lazım mı abi?
ŞU ŞEKİLDE TABİ DÜŞÜK ÇÖZÜNÜRLÜKLÜ Bİ GÖRÜNTÜ AMA ZATEN HEDEF KİTLE EĞLENCE ARAYAN GEYİK PEŞİNDEKİ GENÇLİK...
MAKSAT GOYGOYLUK MALZEME OLSUN. FARKLI EFEKTLER ARASI GEÇİŞ YAPILABİLİYOR...
ENİŞTE Bİ AĞZINI AÇSANA.
meme aplikasyonu
HEHAHEHE. ULAN SÜPER YAA!
SATAR DI MI BAK. NERDE SATÇAZ BUNU.
SİZ RAADOLUN BENİM TANIDIK Bİ MEKAN VAAR...
VAY VAAY!
DIP CISS DIPCISSS
ZUM BAR
SELAMLAR ÖZKAN ABİ.
ov, yu NOV vi ar dı infiniti... vi ar dı infiniti... ink ink
ŞURDA Bİ ARKADAŞ GRUBU VAR.
10 dakika sonra...
VAAY ULAN ÇOK DEĞİŞİK Bİ KAFA! HEHE MEMELER FİŞEK HACİT.
BAKİYİM YA BEN DE BAK CAM.
SİZİN İKİ TANE MİYDİ?
BANA DA YAA.
OHA!

DUP GIS
AY BA-YIL-DIM
DUB
OHA MEME APLİKAS-YONU VAR LAN UF!
HANİ LAN BAKİ-YİM.
ALABİ ORDAN
İTTİR-MEYİN.
S.KİLAC Cİİİ!
VAY MINA KOYİM ADAMLAR YAŞLI EFEKTİNİ AMMA SAHİCİ YAPMIŞLAR LAN ÜRPERDİM...
?
GIKI DUP
HAH!
Site sakinleri bu görüntü-lere bayıl-cak!
ÇOOK ACAYİP Bİ ORTAM HAA MORUK?!
BÖAH!
TLAK
NEREYE BAKIYOSUN MCIK?..
...ÖHM... NE?!
SENİN YOLUNU S.KERİM NE AYAK SIN LAN G.T!..
NE YAA?..
SARP!
?
GIŞI DUB
Nerde?..
PAT
PAT
YİHAA HICK DEEH!
YİHAA!
PAT PAT
DAYAK MI İSTİ-YOSUN LAN HA?
EHEHE...
NE GÜ-LÜYOSUN LAN YAV-ŞAK?!
FUP!
A?
Cİİİİİ

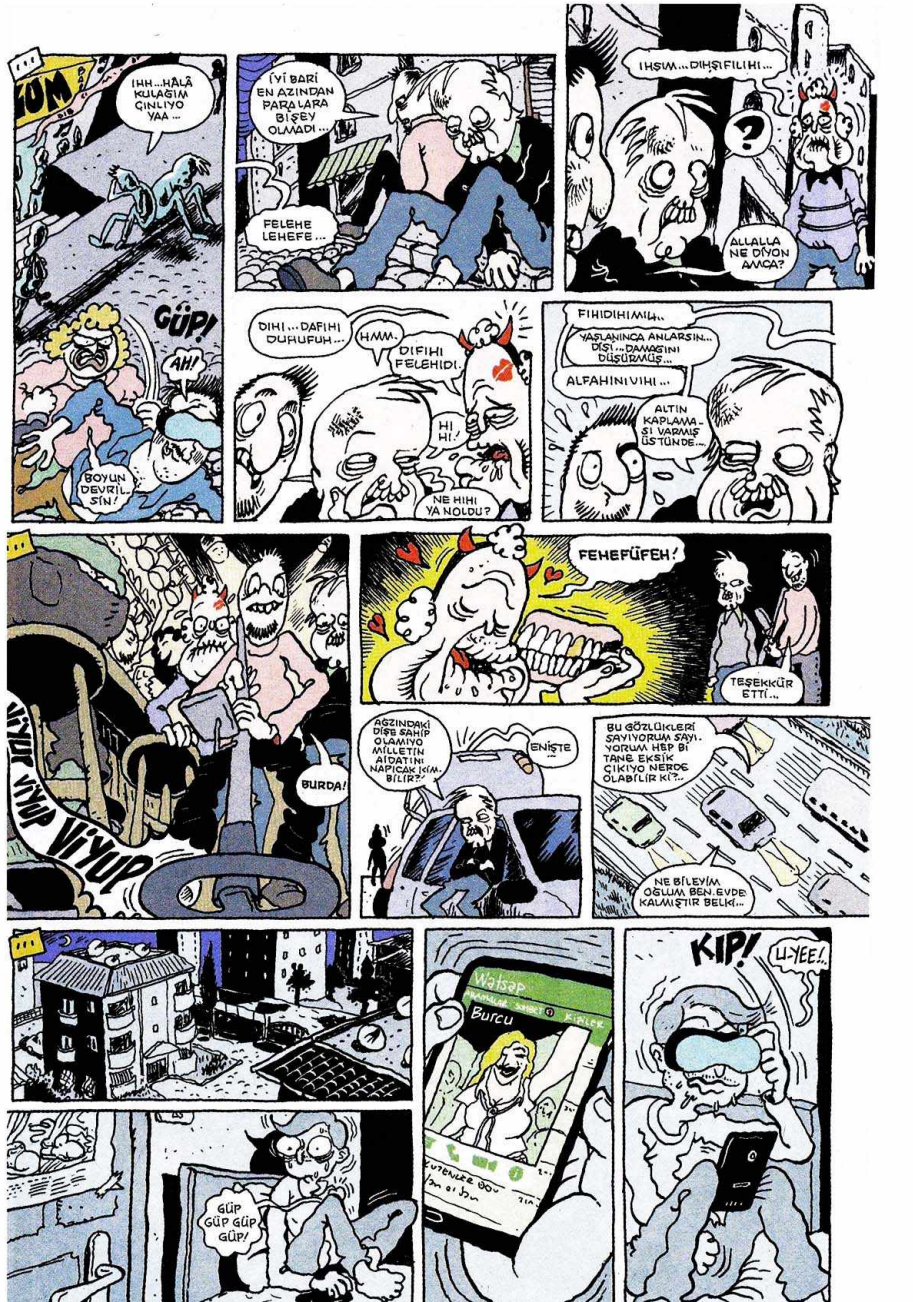
ZOM
IHH...HÂLÂ KULAĞIM ÇINLIYO YAA...
GÜP!
AH!
BOYUN DEVRİL-SİN!
İYİ BARİ EN AZINDAN PARALARA BİŞEY OLMADI...
FELEHE LEHEFE...
IHSIM...DIHŞIFILIHI...
ALLALLA NE DİYON AMCA?
DIHI...DAFIHI DUHUFUH...
HMM..
DIFIHI FELEHIDI.
HI HI!
NE HIHI YA NOLDU?
FIHIDIHIMIŞ...
YAŞLANINCA ANLARSIN... DİŞİ...DAMAĞINI DÜŞÜRMEK...
ALFAHINIVIHI...
ALTIN KAPLAMA-SI VARMIŞ ÜSTÜNDE...
VİYUP VİYUP VİYUP
BURDA!
FEHEFÜFEH!
TEŞEKKÜR ETTİ...
AĞZINDAKİ DİŞE SAHİP OLAMIYO MİLLETİN AİDATINI NAPICAK İSİM. BİLİR?
ENİŞTE
BU GÖZLÜKLERİ SAYIYORUM SAYI. YORUM HEP Bİ TANE EKSİK ÇIKIYO NEREDE OLABİLİR KI?..
NE BİLEYİM OĞLUM, BEN EVDE KALMIŞTIR BELKİ...
GÜP GÜP GÜP GÜP!
WatsaP
Burcu
KIP!
U-YEE!.

"MARS'A YOLCULUK"

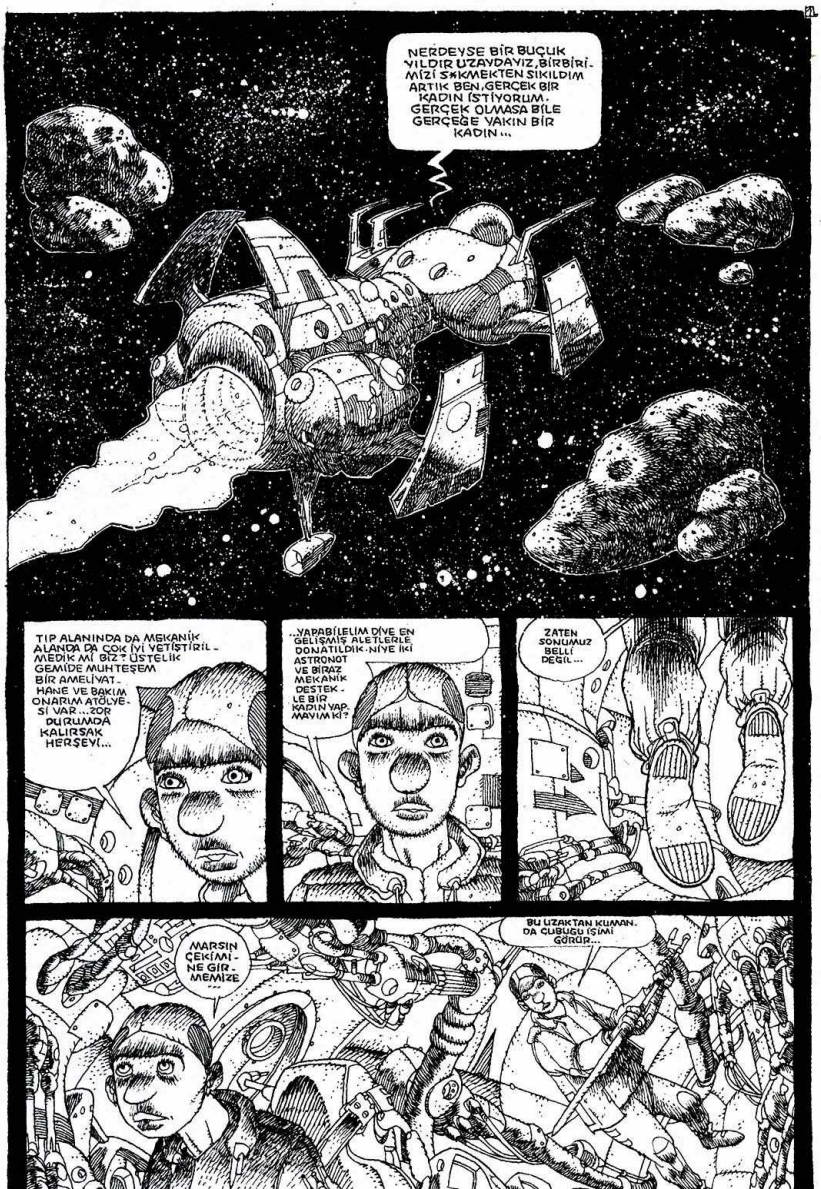

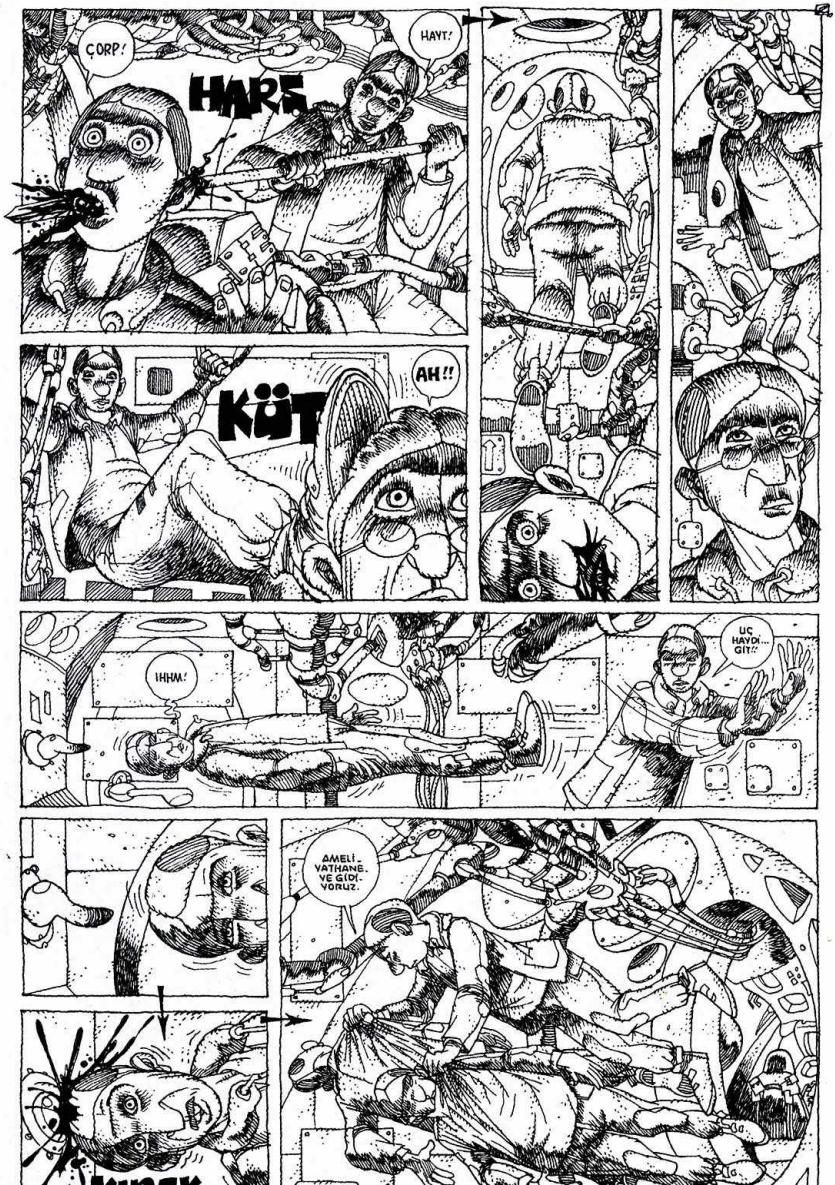
ÇORP!
HARS
HAYT!
KÜT
AH!!
IHHM!
UÇ HAYDI... GIT!!
AMELI-YATHANE. VE GIDI-YORUZ.

BAŞLAYALIM.
SENİN BACAKLARIN DÜZGÜN ONLARI ALICAM SENDEN GÖRÜN DE İŞ GÖRÜR
İYİ GİDİYOR... İYİ GİDİYOR..
KILLARI YOK EDİP KALÇALARDAN İKİ GÜZEL MEME YAPTIM SIRA...
...CİNSEL İLİŞ. İKİYE DUYARLI BİR VAJİNA YAPMAYA GELDİ, SENİN DE PENİSİNİ KULLANICAM BU İŞ İÇİN DOSTUM...
MEME. NİN UCUNA DOKUNUYORUM BUNU HİSSEDİYOR MUSUN. ??
EVET... ÇOK HOŞ BİR DUYGU HİSSEDİYORUM.
PEKİ YA BUNU?
IHM.
EVET
GÜ. ZEL.
BİR DENEME YAPALIM O ZAMAN
FUCK ME!

GVEET...OLDUKCA BASARILI. SICAK, KAYGAN VE ESNEK... PARKER'IN G.TÜNDEN IYIDIR...
HMM... GÜZEL. NE YAPIYORSAN HARIKA BIR IŞ BU...
DIZT... DIZT...YA-KIN ZE-MIN.

DIZTDIZTZ
ÇOK YAKIN ZEMIN ...
NE ZEMINI BE?..
FUCK ME.

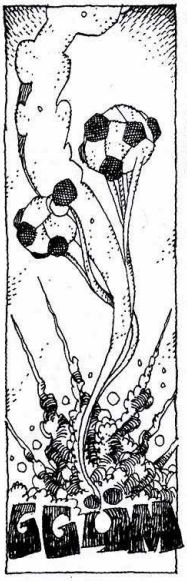
GGIOM

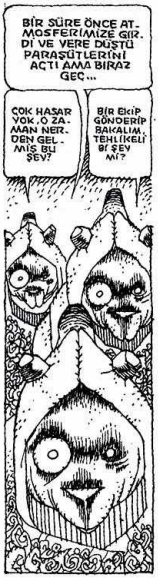
BIR SÜRE ÖNCE ATMOSFERIMIZE GIRDI VE YERE DÜŞTÜ PARAŞÜTLERINI AÇTI AMA BIRAZ GEÇ...
ÇOK HASAR YOK. O ZAMANI NEREDEN GELMIŞ BU ŞEY?
BIR EKIP GÖNDERIP BAKALIM. TEHLIKELI BIR ŞEY MI?

ÇOK BÜYÜK ÇOK!
ENIKAZI ARAŞTIRMA LABRATUARINA KALDIRIP INCELEYELIM, KORKUNÇ BU!..

BU KORKUNÇ ŞEY MI CIKTI ARACIN IÇIN. DEDIN? NEDIR BU?..
YARI ORGANIK YARI MEKANIK OLARAK YAPILMIŞ BIŞEY. BÜYÜK IHTIMAL BIR TERMINATÖR. YOK EDICI...
HANGI GEZE-GENDEN GÖNDERILDIĞINI BULUP DAHA FAZLA TERMINATÖR GÖNDERMEDEN YOK ETMELIYIZ O GEZEGENI!..

BETMEN

nişanhakan

BATMAN
Nüfus : 246700
Rakım : 560

Brus Veyn süphe çekmemek için gündüzleri zengin çocuğu ünlü playboy rolünü oynamaktadır...

ŞU MANİTALARI SIRF KİMLİĞİM AYYUKA ÇIKMASIN DİYE AYIKLIYORUM YEMİN EDERİM..

HEPSİ GATHİM İÇİN..

Böylece geceleri Betmen dabilmektedir..

ÇOTH!..

ZEHİR

İCK!

ULAN İSİNİZ GÜCÜNÜZ ŞEHRİN SUYUNA ZEHİR KARIŞTIRMAK!..

Fakat bu ikili hayat yorucudur...

ŞANGIR!..

ve zaman zaman kimlik karmaşası yaşamasına neden olmaktadır...

BRUS BEY ŞİRKETİMİZ DEĞER KAYBEDİYOR!.

AĞH!..

İSİNİZ GÜCÜNÜZ ŞEHRİN SULARINA DEĞER KAYBETTİRMEK!..

BOKS!..

?

?

?!

ŞAN-GIR!..

?!

?!

?!

Ünlü işadamı Brus Veyn üç haftanın ardından yoğun bakımdan çıkarıldı. Ayrıca bu süre zarfında Betmen'in hiç gözükmemesi de dikkatlerden kaçmadı. Yoksa o, o mu lan sayın seyirciler?.. Bence o amk!..

LEN!..

editör memo iş başında

MEMO PAMUK HAKEM

Barış UYGUR

İki takımın oyuncuları da maç bitse de gitsek havasındaydı. Zaten bir avuç olan taraftarların bile çoğu tribünleri terk etmiş, geriye yapacak işi gücü olmadığı için sahadaki sıkıcı oyunu göz ucuyla izlerken çekirdek çitleyen dört beş kişi kalmıştı. Orta sahada denk kuvvetlerin mücadelesi şeklinde ilerleyen maçta Çengelköyspor da Haznedar Güvenspor da kayda değer bir gol pozisyonuna girememişti ve aslına bakılırsa sahada en fazla efor sarfeden kişi İstanbul bölge hakemlerinden Memo Tembelçizer'di.

Memo Tembelçizer'in bütün hayatı alt liglerde maç yönetmekle geçmiş, Bir ara ikinci ligde bir kaç maç yönetse de bir türlü bölgesel amatör liglerden yukarı çıkamamıştı. Hâlbuki kötü bir hakem de değildi. Ama diğer yandan iyi bir hâkem de değildi zira 201 maçın hiçbirinde oyunculara bırakın kırmızıyı, sarı kart bile göstermemiş, bölgesel amatör liglerde Pamuk Hakem olarak isim yapmıştı. Bu durumu kendi kendine "Yav o kadar iyi yönetiyorum ki oyuncular da efendi davranıyor," diye yorumluyordu ama yönettiği 201 maçta 14 oyuncu hastaneye kaldırılmış ve aktif futbolu bırakmak zorunda kalmış, 4 futbolcu da aldıkları darbelerle hakkın rahmetine kavuşmuştu. Memo Tembelçizer, yönettiği bir maçta ölen ilk futbolcunun cenazesine gitmiş ama cemaatten canını zor kurtarınca bir daha gitmemeye karar vermişti ve hâlâ neden bir türlü üst liglere terfi edemediğini düşünüyordu. Hâlbuki yıllardır futbolculardan bile çok antrenman yapardı. Tabii buna rağmen eritemediği dev göbeğini nedense hiç aklına getirmiyor, bölgesel amatör ligde göbeğini hoplata hoplata maç yönetmeye devam ediyordu.

İşte şimdi de maçın bitmesine bir kaç dakika kaldığı hâlde hâlâ deli danalar gibi sahanın bir o yanına, bir bu yanına koşturup duruyordu. Top neredeyse Memo Tembelçizer de oradaydı. Her an düdüğünü çalmaya, yaşanabilecek tartışmalı bir pozisyonda ayakta alkışlanacak bir karar vermeye hazırdı Güvenspor'un golsüz beraberliğe razı olan oyuncularının herhangi bir pozisyona girmeye niyetleri yoktu. Ve birdenbire Memo Tembelçizer'in kafasına dank etti: Pamuk Hakem olmak ne kazandırmıştı şimdiye kadar kendine? Koca bir hiç! Hep doğru kararlar vermek futbolcuları hipnotize eden sesiyle konuşarak itirazlarından vazgeçirmek ne katmıştı kariyerine? Koca bir hiç!

Çengelköyspor'un dokuz numaralı forveti, kendi kalecisiyle paslaşmakla meşgulken, artık herhâlde ayıp olmasın diye yanına yaklaşan Haznedar Güvensporlu bir futbolcuyu görünce nereye gittiğine bile bakmadan topu rakip kaleye gönderdi. Belki sahadaki Çengelköysporlu futbolculardan biri topu hakem Memo Tembelçizer kadar dikkatli takip etse bir gol pozisyonu bile doğabilirdi ama Memo'dan başka topla ilgilenen kimse yoktu. Memo Tembelçizer bir yandan topa bir yandan sağına soluna baktı. Karşı sahadaki yan hakem topa bile bakmıyor, muhtemelen kara kara maçtan alacağı harcırahın kredi kartı borcunun kapatıp kapatamayacağını düşünüyordu.

İşte o anda Memo Tembelçizer, başından beri kusursuz yönettiği maçtaki ilk hatasını, üstelik bile bile yaptı ve top tıngır mıngır auta giderken düdüğünü çalarak köşe gönderini gösterdi. İki takımın oyuncuları da şaşırmıştı. Haznedar Güvenspor'lu bir defans oyuncusu, ön direği tutmak üzere giderken yanından geçtiği Memo'ya, üstelik gayet yumuşak bir şekilde "Hocam top Çengelköyden çıktı," dedi. Memo da topun auta çıktığını, korner olmadığını çok iyi biliyordu ama hiç çekinmeden bir düdük daha çalarak yanından geçip giden oyuncuyu çağırdı ve maçın bitimine beş dakikadan az bir zaman kala kırmızı kartını gösterdi. Oyuncu şaşkınlıkla Memo'ya baktı, daha sonra omuzlarını silkerek arkasını döndü ve oyundan çıktı.

Belki önemli bir maç olsa oyuncular Memo Tembelçizer'in etrafını sararlardı ama görünen o ki bu maçı Memo Tembelçizer'den başka

korneri kullanmak üzere köşe gönderine giden Çengelköylü futbolcu, centilmenlikten değil ama bıkkınlıktan üstünkörü bir şekilde topa vurdu. Haznedar Güvenspor'un ceza sahasında zaten sadece iki tane Çengelköysporlu futbolcu vardı ve ikisi de göstermelik olarak yükseldikleri topa vuramadılar. Haznedar Güvenspor topu uzaklaştırıyordu ki Memo Tembelçizer bir kez daha çaldı düdüğünü. Üstelik bu sefer, ceza sahasına doğru koşuyordu: Maçın bitimine dakikalar kala penaltı vermişti. Hareketlerinden topa ceza sahasında elle müdehale edildiğini anlamak mümkündü ama bu kararı neden ve nasıl verdiğini anlamak mümkün değildi. Çekirdek çitleyen işsiz güçsüz dört beş kafadar bile yuh çektiler ki, bu her şeyden daha ilginçti çünkü maç Çengelköy'ün sahasında oynanıyordu.

Haznedar Güvenspor'un kurt hocası Cihan Ceylan, birdenbire gaza gelerek üzerindeki kaz tüyü montu çıkartıp yere attı. "Yeter be hoca! Yeter be!" diye bağırmaya başladı. Aslında maçın sonucu da hiç s.kinde değildi ama yıllarını amatör kümelerde geçirmiş kurt bir hocaya haksız bir penaltı karşısında tepki göstermemek yakışmazdı. Çengelköy'ün hocası Fırat Budacı da şaşkındı. Penaltıyı kullanacak oyuncusunu çağırıp topu dışarı atmasını söyleyerek büyük sükse yapmak için kaçırılmaz bir fırsattı üstelik maçı kazansalar da kazanmasalar da bir şey değişmeyecekti ama o anda basireti bağlandı yapamadı. Hemen yanı başındaki kulübede "Böyle böyle kazanıyorsunuz işte, yazıklar olsun Fırat Hoca," diye söylenen Cihan Ceylan'a "Yav benim elimde olan bir şey değil, ben de tam göremedim, el var diyor işte bu pamuk?" dedi.

Maç Çengelköy'ün 1-0'lık galibiyetiyle biterken Memo Tembelçizer'in çaldığı bitiş düdüğü hiç beklenmedik olaylar zincirini başlattı. Haznedar Güvenspor'un kurt hocası Cihan Ceylan, bir an boş bulunup

elindeki pet şişeyi Çengelköy hocası Fırat Budacı'ya fırlattı, aslında hemen özür dilemeye hazırdı ama gaza gelmişti bir kere. Fırat Budacı da yıllardır Çengelköy'ü çalıştırıyordu, neticede kendi sahasındaydı ve bir itibarı vardı. O da bir sinirle, gözlüklerinden seken pet şişeye bir vole vurdu ve pet şişe doğrudan sahayı terk etmekte olan Haznedar Güvenspor kaptanının kafasına çarptı. Kendini küçük düşmüş hisseden oyuncu hışımla Fırat Budacı'nın üzerine yürüdü ve ondan sonra olanları kimse anlamadı zaten. Her iki takımın, yedekleri dahil oyuncuları, iki kurt teknik direktör ve tribünlerdeki beş kişi sahanın içinde birbirine girdi. Adeta bir meydan savaşı yaşanıyordu. Saha komiseri neye uğradığını şaşırmış, sahadakileri ayırmaya çalışırken kan gövdeyi götürdü. Yılların kurt bölgesel amatör lig hocaları Cihan Ceylan ve Fırat Budacı birbirlerine girmiş, oyuncular ellerine ne geçirirlerse birbirlerine fırlatmaya başlamıştı.

"Peki ne için?" diye düşündü Memo Tembelçizer kendi kendine, *"Altı üstü, kırk yılın başında 1-0 skor oynadım başıma gelene bak..."* Bütün o maç boyu koşuşturmalar, son dakikada bile bile verilen yanlış kararlar, kırmızı kart, penaltı... Bunların sebebi Memo Tembelçizer'in ansızın kendisine Pamuk Hakem denmesine sinirlenmesi değil, altı üstü 1'e 8 verecek 1-0'lık bir iddia kuponuydu. *"10 lira bastım 80 lira aldım, bunun için miydi hepsi..."* diye ağlıyordu orta yuvarlağa oturmuş bunun kariyerinin son maçı olduğunu bilerek.

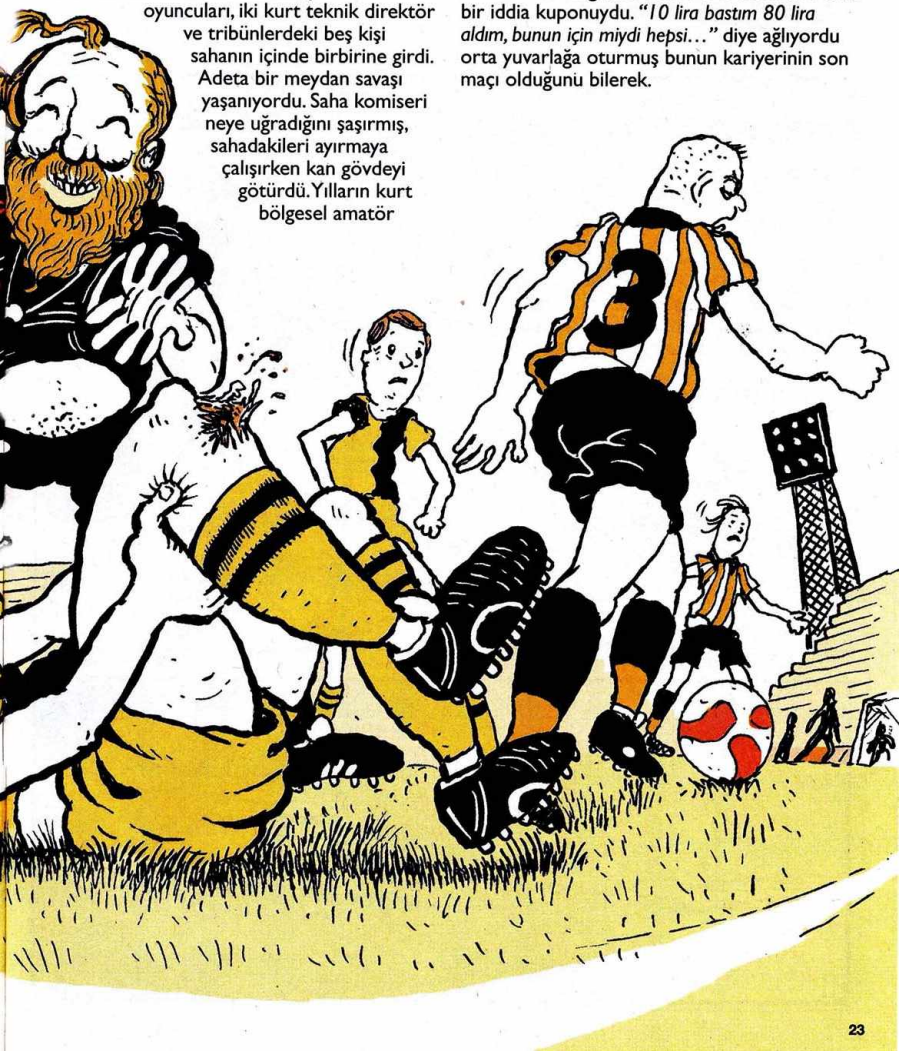

"LAL"

yaz, çiz, boya: Kenan Yarar

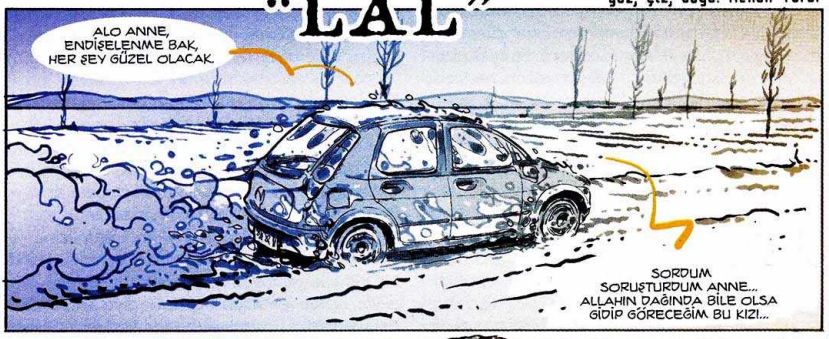

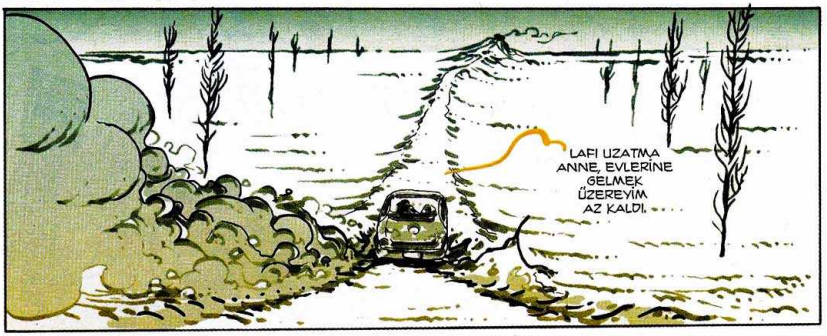

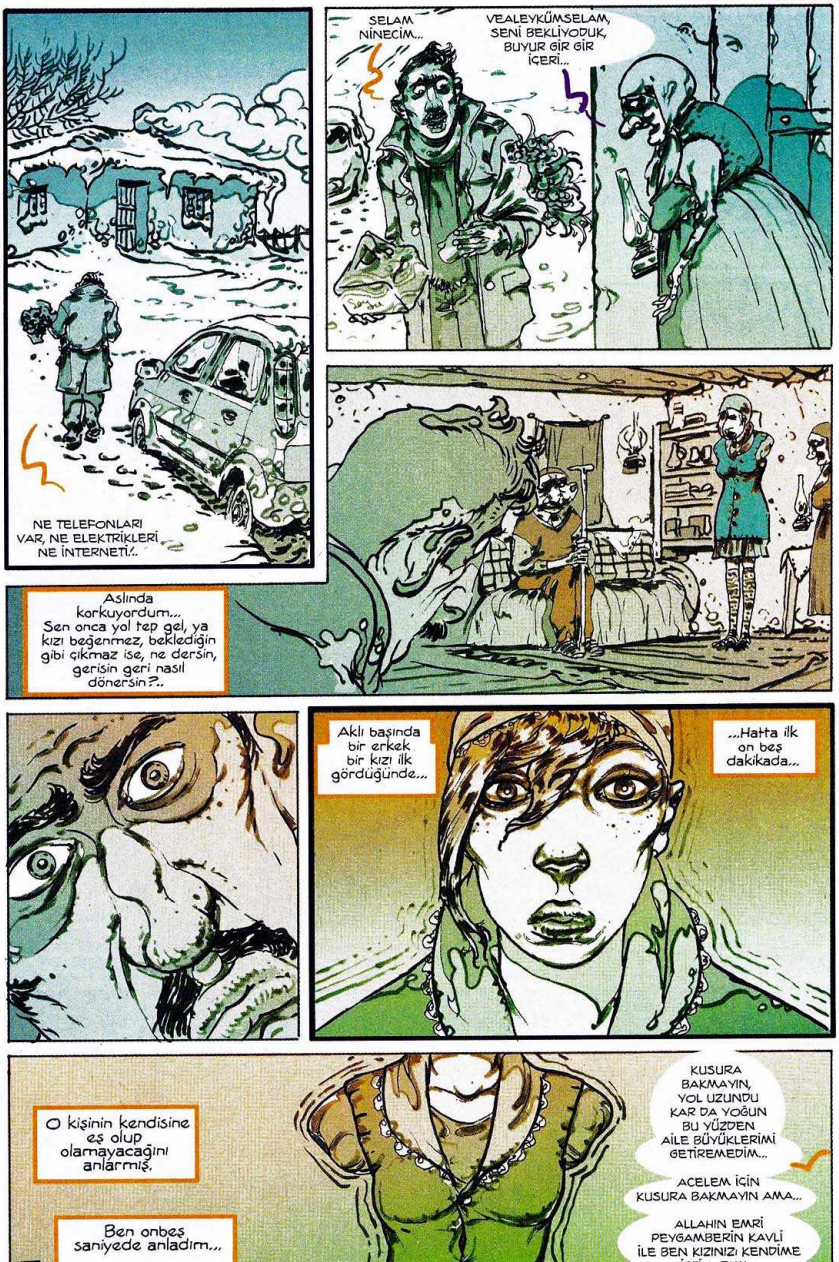
NE TELEFONLARI VAR, NE ELEKTRİKLERİ NE İNTERNETİ..
SELAM NİNECİM...
VEALEYKÜMSELAM, SENİ BEKLİYODUK, BUYUR GİR GİR İÇERİ...
Aslında korkuyordum... Sen onca yol tep gel, ya kızı beğenmez, beklediğin gibi çıkmaz ise, ne dersin, gerisin geri nasıl dönersin?..
Aklı başında bir erkek bir kızı ilk gördüğünde...
...Hatta ilk on beş dakikada...
O kişinin kendisine eş olup olamayacağını anlarmış.
Ben onbeş saniyede anladım...
KUSURA BAKMAYIN, YOL UZUNDU KAR DA YOĞUN BU YÜZDEN AİLE BÜYÜKLERİMİ GETİREMEDİM...
ACELEM İÇİN KUSURA BAKMAYIN AMA...
ALLAHIN EMRİ PEYGAMBERİN KAVLİ İLE BEN KIZINIZI KENDİME

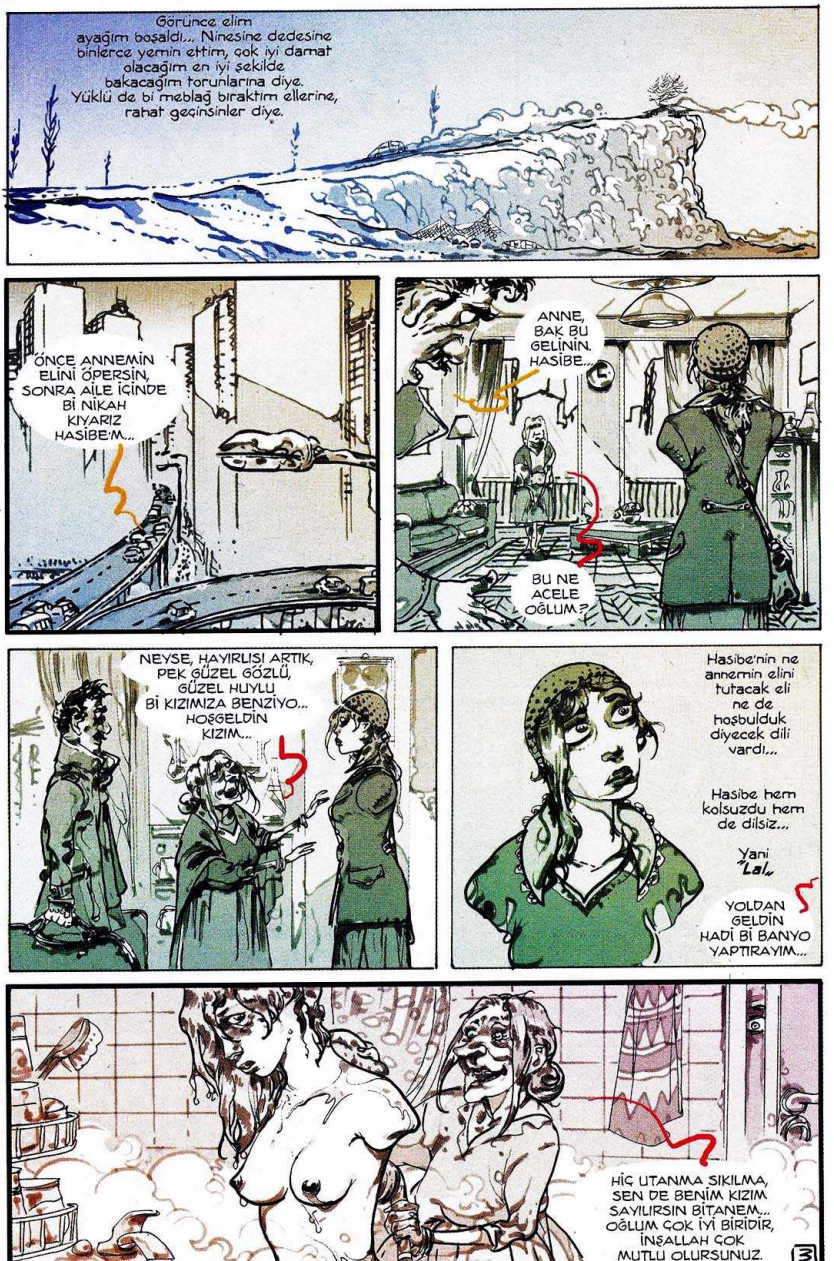
Görünce elim ayağım boşaldı... Ninesine dedesine binlerce yemin ettim, çok iyi damat olacağım en iyi şekilde bakacağım torunlarına diye. Yüklü de bi meblağ bıraktım ellerine, rahat geçinsinler diye.
ÖNCE ANNEMİN ELİNİ ÖPERSİN, SONRA AİLE İÇİNDE Bİ NİKAH KIYARIZ HASİBE'M...
ANNE, BAK BU GELİNİN, HASİBE...
BU NE ACELE OĞLUM?
NEYSE, HAYIRLISI ARTIK, PEK GÜZEL GÖZLÜ, GÜZEL HUYLU Bİ KIZIMIZA BENZİYO... HOŞGELDİN KIZIM...
Hasibe'nin ne annenin elini tutacak eli ne de hoşbulduk diyecek dili vardı...
Hasibe hem kolsuzdu hem de dilsiz...
Yani "Lal"
YOLDAN GELDİN HADİ Bİ BANYO YAPTIRAYIM...
HİÇ UTANMA SIKILMA, SEN DE BENİM KIZIM SAYILIRSIN BİTANEM... OĞLUM ÇOK İYİ BİRİDİR, İNŞALLAH ÇOK MUTLU OLURSUNUZ.

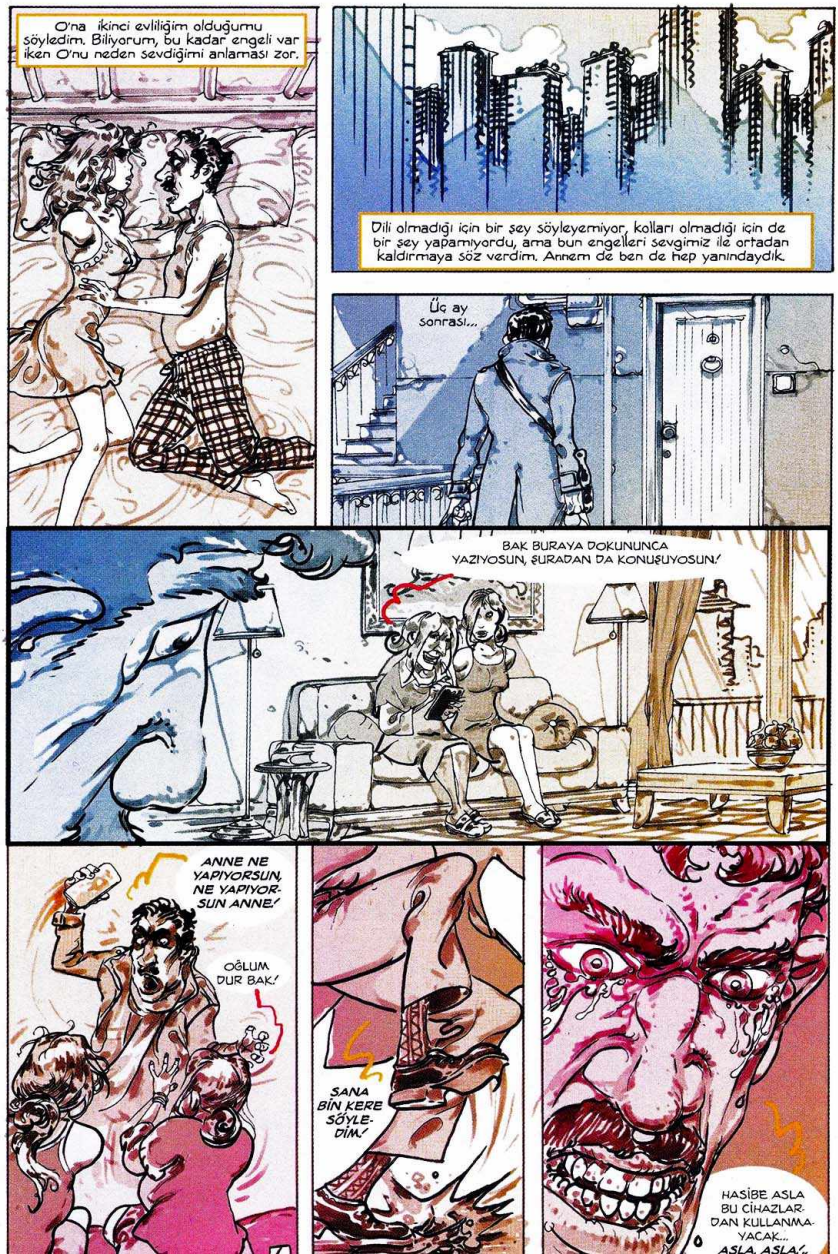
O'na ikinci evliliğim olduğumu söyledim. Biliyorum, bu kadar engeli var iken O'nu neden sevdiğimi anlaması zor.
Dili olmadığı için bir şey söyleyemiyor, kolları olmadığı için de bir şey yapamıyordu, ama bun engelleri sevgimiz ile ortadan kaldırmaya söz verdim. Annem de ben de hep yanındaydık.
Üç ay sonrası...
BAK BURAYA DOKUNUNCA YAZIYOSUN, ŞURADAN DA KONUŞUYOSUN!
ANNE NE YAPIYORSUN, NE YAPIYORSUN ANNE!
OĞLUM DUR BAK!
SANA BİN KERE SÖYLEDİM!
HASİBE ASLA BU CİHAZLARDAN KULLANMAYACAK... ASLA, ASLA!

HASİBEM... BİR SÜRE ANNEM TEYZEMDE KALSIN... BU EVDE BU TÜR SORUMSUZLUKLARA KATLANAMAM... ANLA BENİ...
KORKMA? YUVAMIZIN MUTLULUĞU İÇİN BEBEĞİM... UZAK DUR BU TÜR ŞEYLERDEN, ÜZÜLÜYORUM...
Geri kalan aylarda, her dışarı çıktığımızda korkularımı teker teker anlattım...
BAKMA ŞUNLARA... ELLERİNDEKİLERE AKLINI VERME, GÖRMEMEZLİKTEN GEL... SANA GÖRE DEĞİL...
İstiyordum ki, görmesin, bilmesin, merak etmesin, istemesin. Madem seviyor, o zaman benim istemediğimi de bilsin.
Ama bir gün evin tam karşısındaki duvarda. Bi gördüm, kaskatı kesildim...
AKCELL
Ayda 5Gb
1000 Dakika
500 Sms
Bağlan Hayata
IKIKH, KIHK! IHHHIIKKK!.. HIAAA!..

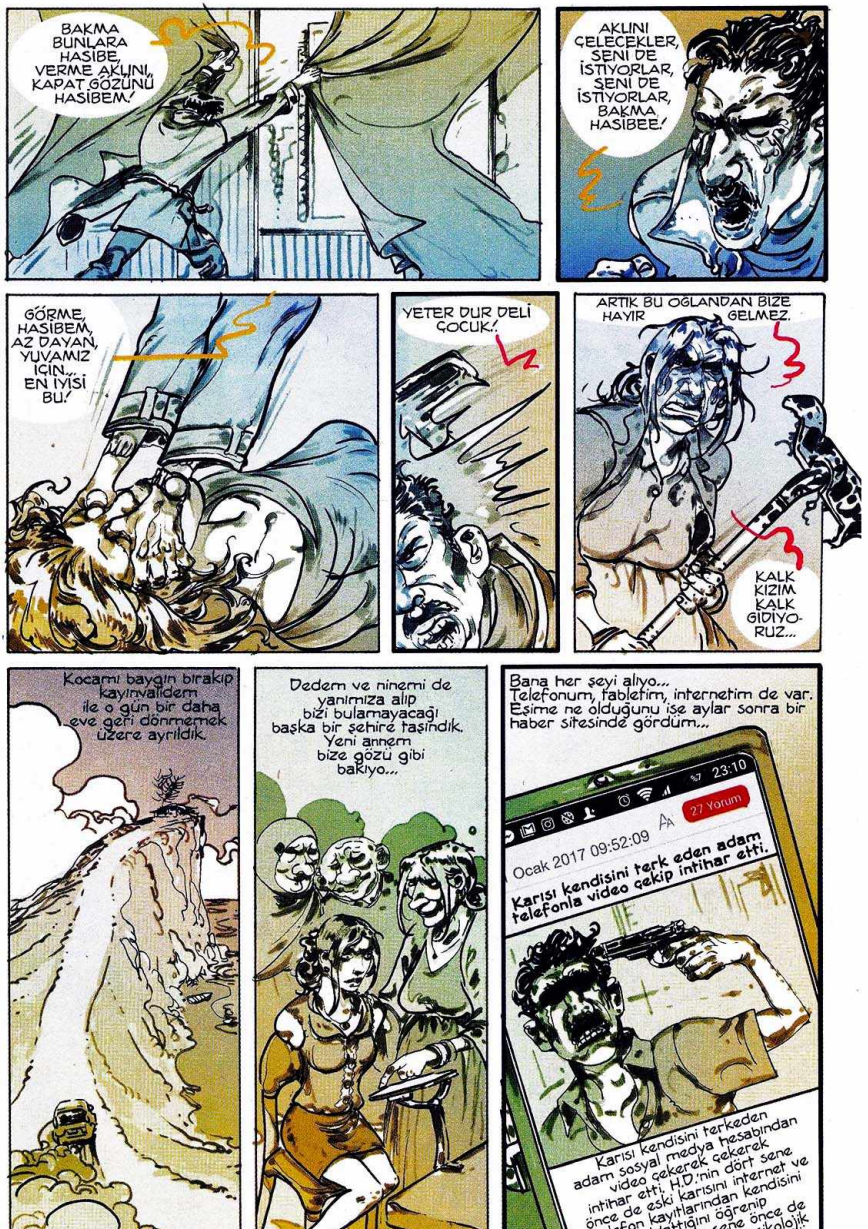
BAKMA BUNLARA HASİBE, VERME AKLINI, KAPAT GÖZÜNÜ HASİBEM!
AKLINI ÇELECEKLER, SENİ DE İSTİYORLAR, SENİ DE İSTİYORLAR, BAKMA HASİBEE!
GÖRME, HASİBEM, AZ DAYAN, YUVAMIZ İÇİN... EN İYİSİ BU!
YETER DUR DELİ ÇOCUK!
ARTIK BU OĞLANDAN BİZE HAYIR GELMEZ.
KALK KIZIM KALK GİDİYORUZ...
Kocamı baygın bırakıp kayınvalidem ile o gün bir daha eve geri dönmemek üzere ayrıldık.
Dedem ve ninemi de yanımıza alıp bizi bulamayacağı başka bir şehire taşındık. Yeni annem bize gözü gibi bakıyo...
Bana her şeyi alıyo... Telefonum, tabletim, internetim de var. Eşime ne olduğunu işe aylar sonra bir haber sitesinde gördüm...
23:10
27 Yorum
Ocak 2017 09:52:09
Karısı kendisini terk eden adam telefonla video çekip intihar etti.
Karısı kendisini terkeden adam sosyal medya hesabından video çekerek intihar etti. H.D.'nin dört sene önce de eski karısını internet ve telefon kayıtlarından öğrenip aldattığını öğrenip

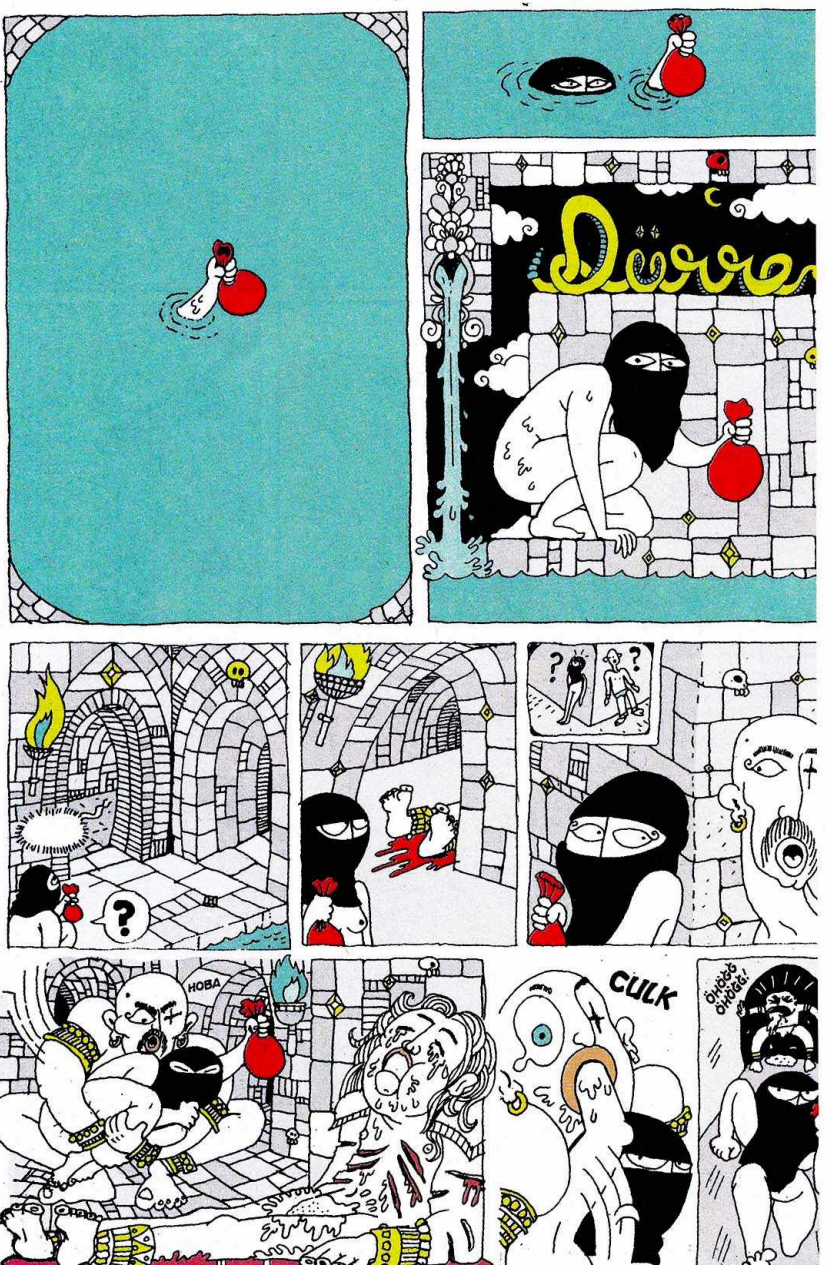
Dürre
?
?
?
HOBA
CULK
ÖHÖGG ÖHÖGG!

MASALLAH
MASALLAH
CIYK!
VRINNN
VRINN

ÇAĞATAY

EVİNİN ERKEĞİ...

KUBİLAY ODABAŞ

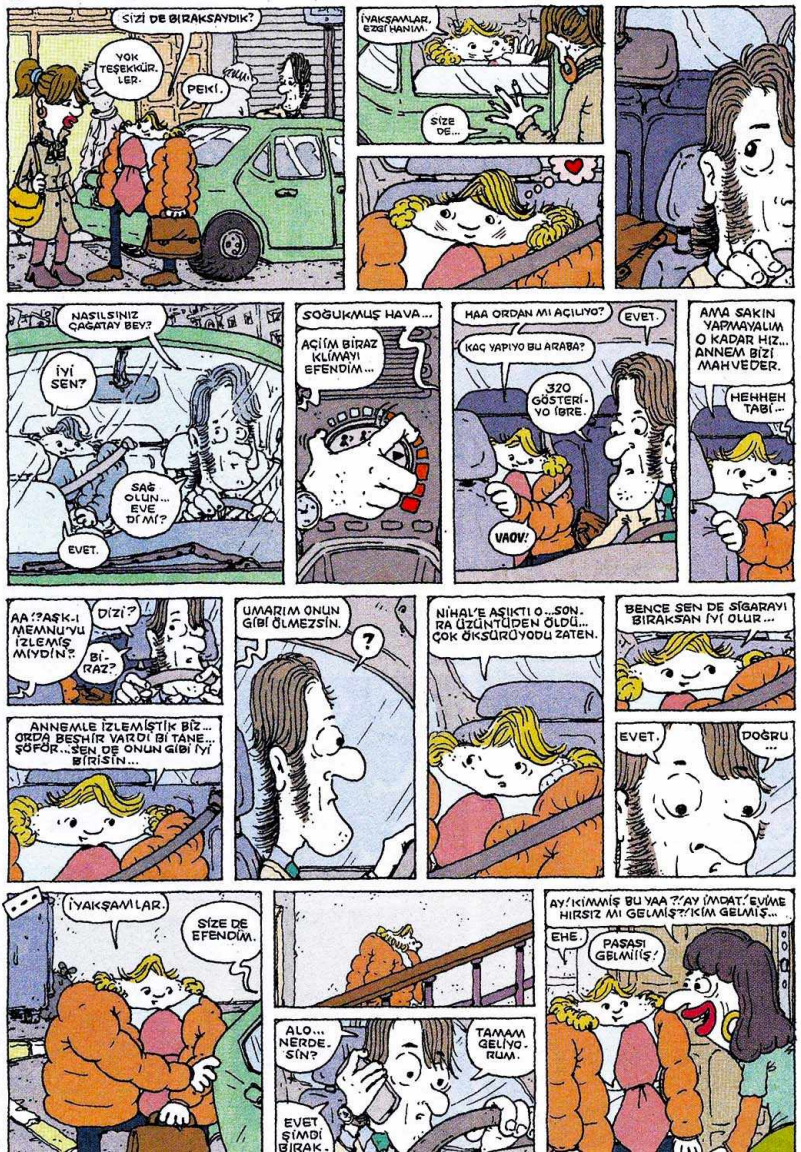

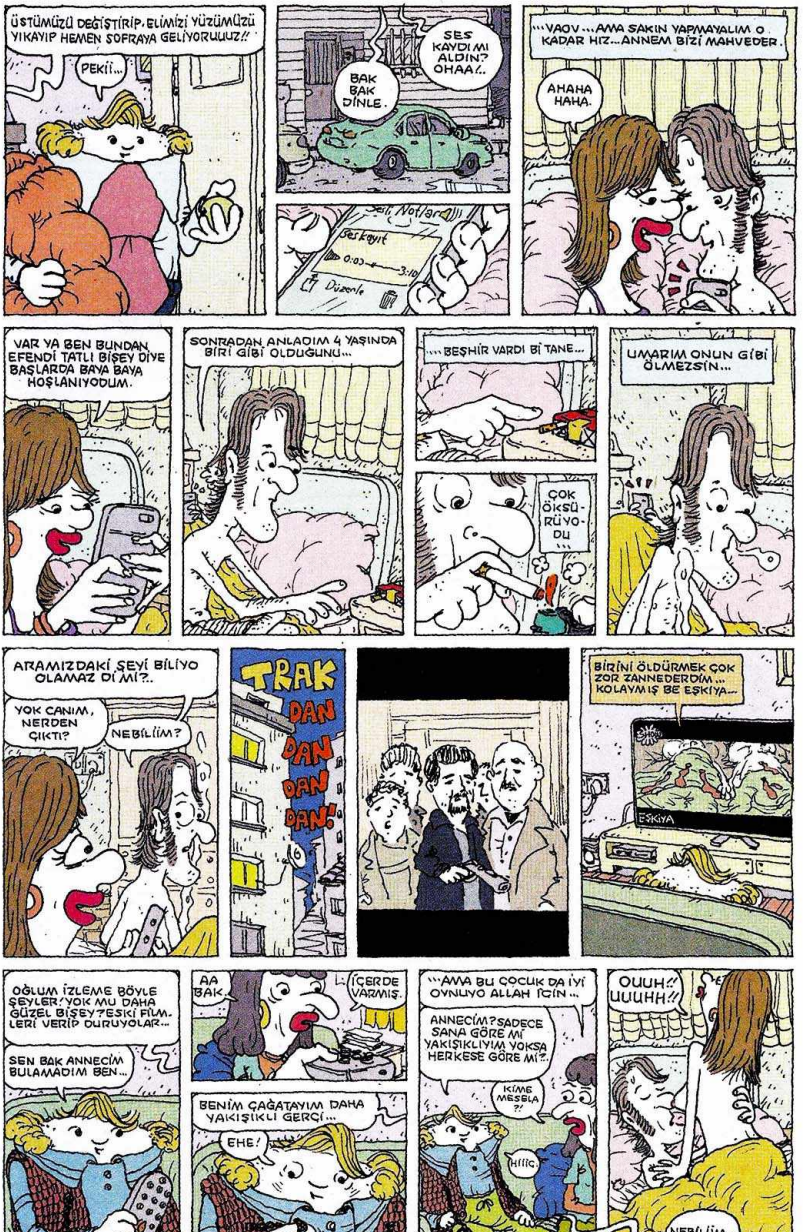
ÜSTÜMÜZÜ DEĞİŞTİRİP, ELİMİZİ YÜZÜMÜZÜ YIKAYIP HEMEN SOFRAYA GELİYORUUUZ!!
PEKİİ...
SES KAYDI MI ALDIN? OHAA!.
BAK BAK DİNLE.
Ses Notları
Ses Kayıt
0:03
3:10
Düzenle
...VAOV...AMA SAKIN YAPMAYALIM O KADAR HIZ...ANNEM BİZİ MAHVEDER.
AHAHA HAHA.
VAR YA BEN BUNDAN EFENDİ TATLI BİŞEY DİYE BAŞLARDA BAYA BAYA HOŞLANIYODUM.
SONRADAN ANLADIM 4 YAŞINDA BİRİ GİBİ OLDUĞUNU...
....BEŞHİR VARDI Bİ TANE...
ÇOK ÖKSÜ-RÜYO-DU
...
UMARIM ONUN GİBİ ÖLMEZSİN...
ARAMIZDAKİ ŞEYİ BİLİYO OLAMAZ Dİ Mİ?..
YOK CANIM, NERDEN ÇIKTI?
NEBİLİM?
TRAK DAN DAN DAN DAN!
BİRİNİ ÖLDÜRMEK ÇOK ZOR ZANNEDERDİM... KOLAYMIŞ BE EŞKİYA...
EŞKİYA
OĞLUM İZLEME BÖYLE ŞEYLER! YOK MU DAHA GÜZEL BİŞEY? ESKİ FİLM. LERİ VERİP DURUYOLAR...
SEN BAK ANNECİM BULAMADIM BEN...
AA BAK.
İÇERDE YARMIŞ.
BENİM ÇAĞATAYIM DAHA YAKIŞIKLI GERÇİ...
EHE!
...AMA BU ÇOCUK DA İYİ OYNUYO ALLAH İÇİN...
ANNECİM? SADECE SANA GÖRE Mİ YAKIŞIKLIYIM YOKSA HERKESE GÖRE Mİ?..
KİME MESELA ?!
hiiic
OUUH!? UUUHH!?
NEBİLİM...

Çarşambalar Güzeldir

ÖMER ÖKSEL

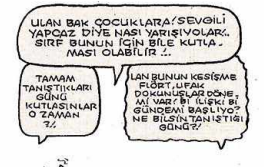

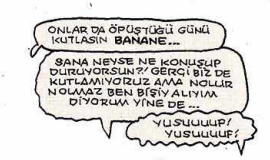

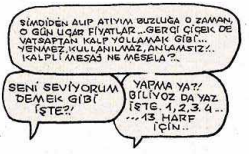

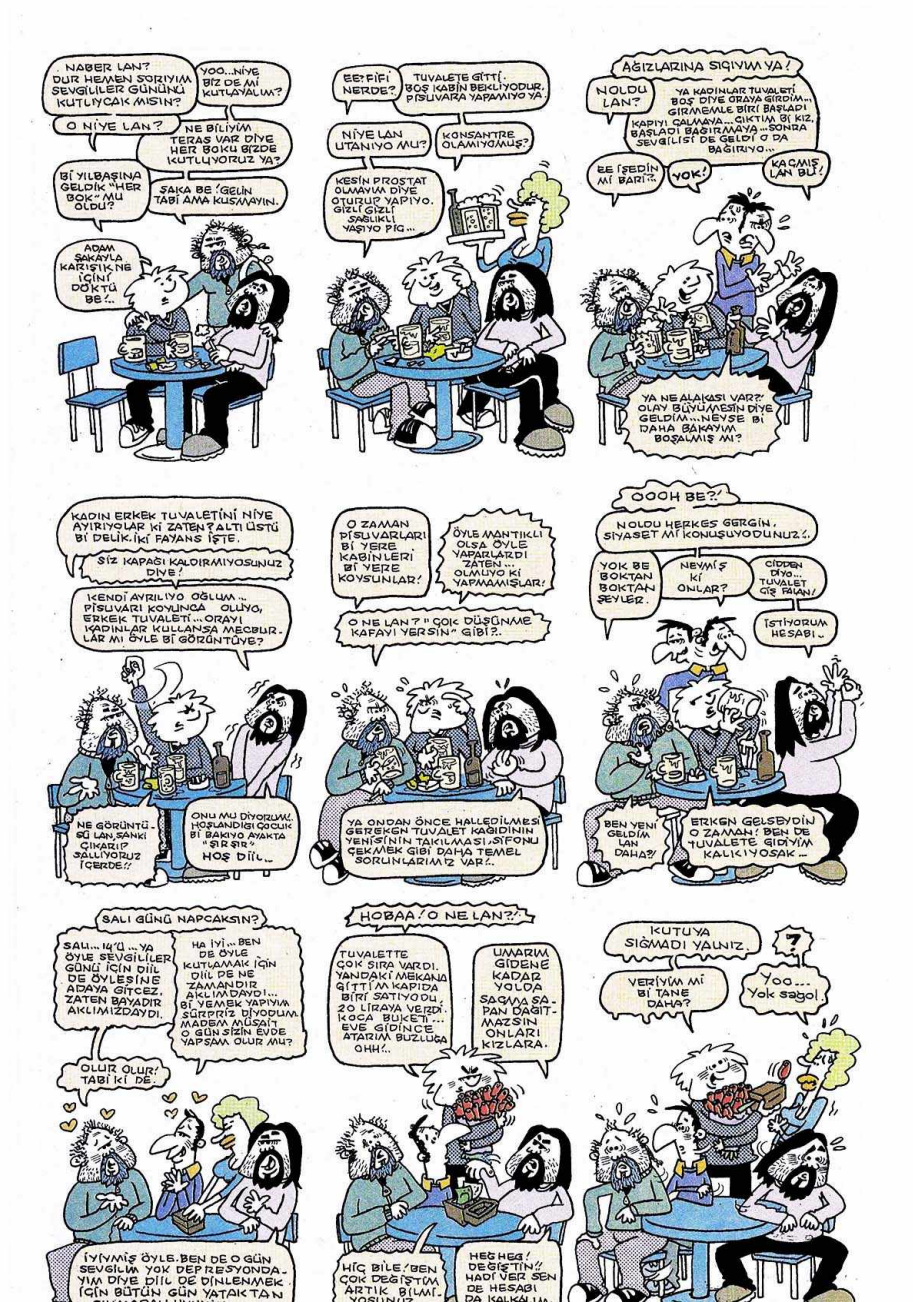
NABER LAN? DUR HEMEN SORIYIM SEVGİLİLER GÜNÜNÜ KUTLUYCAK MISIN?
YOO...NİYE BİZ DE Mİ KUTLAYALIM?
O NİYE LAN?
NE BİLİYİM, TERAS VAR DİYE HER BOKU BİZDE KUTLUYORUZ YA?
BİR YILBAŞINA GELDİK "HER BOK" MU OLDU?
SAKA BE GELİN TABİ AMA KUSMAYIN.
ADAM SAKAYLA KARIŞIK NE İÇİNİ DÖKTÜ BE!..
EE?FİFİ NEREDE?
TUVALETE GİTTİ. BOŞ KABİN BEKLİYODUR, PİSUVARA YAPAMIYO YA.
NİYE LAN UTANIYO MU?
KONSANTRE OLAMIYOMUŞ?
KESİN PROSTAT OLMAYIM DİYE OTURUP YAPIYO. GİZLİ GİZLİ SAKLIKLI YAŞIYO PİÇ...
AĞIZLARINA SIÇIYIM YA!
NOLDU LAN?
YA KADINLAR TUVALETİ BOŞ DİYE ORAYA GİRDİM... GİRMEMLE BİRİ BAŞLADI KAPIYI ÇALMAYA... ÇIKTIM Kİ KIZ, BAŞLADI BAĞIRMAYA... SONRA SEVGİLİSİ DE GELDİ O DA BAĞIRIYO...
EE İŞİDİN Mİ BARI?..
YOK!
KAÇMIŞ LAN BU!
YA NE ALAKASI VAR? OLAY BÜYÜMESİN DİYE GELDİM... NEYSE Bİ DAHA BAKAYIM BOŞALMIŞ MI?
KADIN ERKEK TUVALETİNİ NİYE AYIRIYOLAR Kİ ZATEN ALTI ÜSTÜ Bİ DELİK. İKİ FAYANS İŞTE.
SİZ KAPASİ KALDIRMIYOSUNUZ DİYE.
KENDİ AYRILIYO OĞLUM... PİSUVARI KOYUNCA OLUYO, ERKEK TUVALETİ... ORAYI KADINLAR KULLANSA MECBUR. LAR MI ÖYLE Bİ GÖRÜNTÜYE?
NE GÖRÜNTÜSÜ LAN, SANKİ ÇIKARI? SALLIYORUZ İÇERDE?!
ONU MU DİYORUM. HOŞLANDIĞI ÇOCUK Bİ BAKIYO AYAKTA "ŞIR ŞIR" HOŞ DİİL...
O ZAMAN PİSUVARLARI Bİ YERE, KABİNLERİ Bİ YERE KOYSUNLAR!
ÖYLE MANTIKLI OLSA ÖYLE YAPARLARDI ZATEN... OLMUYO Kİ YAPMAMIŞLAR!
O NE LAN? "ÇOK DÜŞÜNME KAFAYI YERSİN" GİBİ?..
YA ONDAN ÖNCE HALLEDİLMESİ GEREKEN TUVALET KAGIDININ YENİSİNİN TAKILMASI. SİFONU ÇEKMEK GİBİ DAHA TEMEL SORUNLARIMIZ VAR!..
OOOH BE?!
NOLDU HERKES GERGİN, SİYASET Mİ KONUŞUYODUNUZ?.
YOK BE BOKTAN BOKTAN ŞEYLER.
NEYMİŞ Kİ ONLAR?
GİDDEN DİYO TUVALET GİŞ FALAN!
İSTİYORUM HESABI..
BEN YENİ GELDİM LAN DAHA?
ERKEN GELSEYDİN O ZAMAN! BEN DE TUVALETE GİDİYİM KALKIYOSAK...
SALI GÜNÜ NAPCAKSIN?
SALI... 14'Ü... YA ÖYLE SEVGİLİLER GÜNÜ İÇİN DİİL DE ÖYLESİNE ADAYA GİTCEZ. ZATEN BAYADIR AKLIMIZDAYDI.
HA İYİ... BEN DE ÖYLE KUTLAMAK İÇİN DİİL DE NE ZAMANDIR AKLIMDAYDI... Bİ YERLER YAPIYIM SÜRPRİZ DİYODUM. MADEM MÜSAİT O GÜN SİZİN EVDE YAPSAM OLUR MU?
OLUR OLUR! TABİ Kİ DE.
İYİYMİŞ ÖYLE. BEN DE O GÜN SEVGİLİM YOK DEPRESYONDAYIM DİYE DİİL DE DİNLENMEK İÇİN BÜTÜN GÜN YATAKTAN
HOBAA! O NE LAN?!
TUVALETTE ÇOK SIRA VARDI. YANDAKİ MEKANA GİTTİM KAPIDA BİRİ SATIYODU, 20 LİRAYA VERDİ. KOCA BUKETİ... EVE GİDİNCE ATARIM BUZLUĞA OHH..
UMARIM GİDENE KADAR YOLDA SAĞMA SAPAN DAĞITMAZSIN ONLARI KIZLARA.
HİÇ BİLE, BEN ÇOK DEĞİŞTİM ARTIK BİLMİ-
HEH HEH! DEĞİŞTİN?! HADİ VER SEN DE HESABI DA KALKALIM
KUTUYA SIĞMADI YALNIZ.
?
VERİYİM Mİ Bİ TANE DAHA?
YOO... YOK SAĞOL.

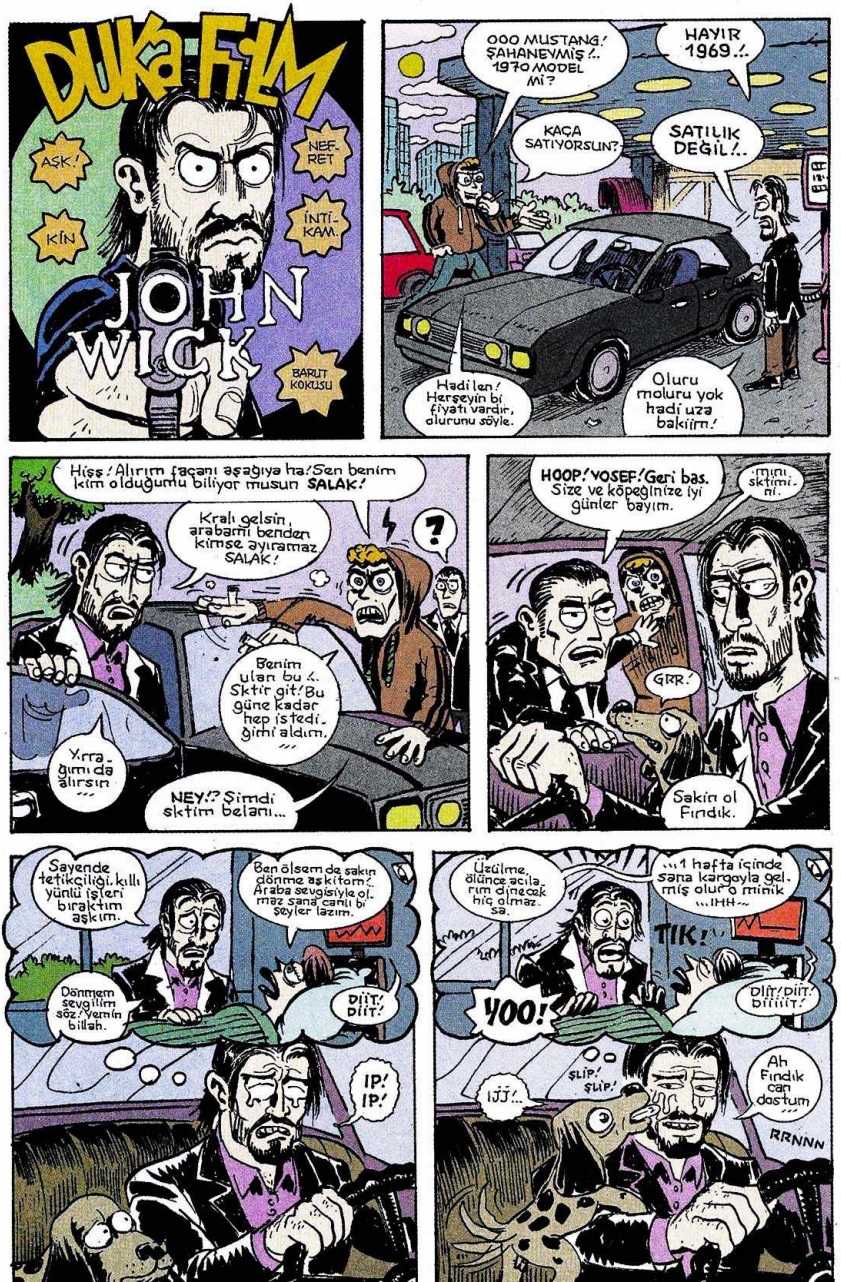
DUKA FİLM
AŞK!
NEFRET
KİN
İNTİKAM
JOHN WICK
BARUT KOKUSU
OOO MUSTANG! ŞAHANEYMİŞ!.. 1970 MODEL Mİ?
HAYIR 1969!..
KAÇA SATIYORSUN?
SATILIK DEĞİL!..
Hadi len! Herşeyin bi fiyatı vardır, olurunu söyle.
Oluru moluru yok hadi uza bakiim!
Hişş! Alırım façanı aşağıya ha! Sen benim kim olduğumu biliyor musun SALAK!
Kralı gelsin, arabamı benden kimse ayıramaz SALAK!
?
Benim ulan bu! Sktir git! Bu güne kadar hep istedi. Şimdi aldım.
Yırtığımı da alırsın
NEY!? Şimdi sktim belanı...
HOOP! YOSEF! Geri bas. Size ve köpeğinize iyi günler bayım.
...mini sktimini.
GRR!
Sakin ol Fındık.
Sayende tetikçiliği, kılli yünlü işleri bıraktım aşkım.
Ben ölsem de sakın dönme aşkıtom. Araba sevgisiyle olmaz sana canlı bi şeyler lazım.
Dönmem sevgilim söz. Yemin billah.
DİİT! DİİT!
IP! IP!
Üzülme, ölünce acilarım dinecek hiç olmazsa.
...1 hafta içinde sana kargayla gelmiş olur o mimik
...IHH...
TIK!
DİİT! DİİT! DİİİİT!
YOO!
ŞLİP! ŞLİP!
IJJ...
Ah Fındık can dostum
RRNNN

VROOOMM...
SSS!
ÖHHÖ! ÖHÖ! Sıkıcem. Bırak! Bırakın la beni.

Akşam

Ah Fındık, artık bu hatıralarla avunacağım! Sen de olmasan kafayı yerdim valla.
HEV!
Hev diyen dillerini yerim. Sen onun emanet. itsin bana yavrusu.

...
HORR! GUZZ!..
SZI SZI...

TIKIRT!..
GUZZ! SZI... SZI...

HA? Fındık? Tuvaletin mi geldi yavrum.
Gelii...
Gel. artık. Gel! Geleceğin varsa göreceğin de var...

Dış kapı da kapalıydı ya... Yerin sana bir kum alalım...

Fındık! Gel olum. NIG/NIG. Açıktın mı yoksa?

Nerdesin?
ÇOTURT!
AH!

Ver bakim simdi arabanin anahtarlarını...
HEV, HEV!
ZBAM!

SIS LAN SEN DE!.. ENCİĞİNİ SKTİMİNİ!
KAİ
CIRK!

Sabaha karşı.

Öldürseniz daha iyiydi. Canımdan can aldınız irisbi çocukları...

FIRS FIRS TUF TUF

ÜHÜ ÜHÜ!

YEMİNİMİ BOZDUM ULAAN!

GICCIRii!

Usta şu Mustang'ın plakasını değiştir. Belim bi ruhsat ayarlayalım. Hadi babuş bana göre bi legalize et şunu!

HA! Fakat bu araba? Bunu nerden çaldınız lan?!

Lavuğun tekinden.

Lan geri zekalı, ne lavuğu, bu John Wick'in arabası! Naaptınız lan adamı?!

AH! Lan noliy? Babam adına çalışıyorsun yaptığın hareketa bak!

ÇAT!

Basma söyliyeyim de gör.

Eyvallah usta, ellerin dert görmesin. Arabası yetmemiş, köpeğini öldürmüş bir de ha?!

Baba bi sakiniye.

ÇAT ÇOT

SUS!

Koca Rus mafyasının başısın baba! Neden korkuyoruz ki bu sikkodan?! Izin ver hemen tepeleyim pfei...

Ah Viko oğlum, John Wick'i tanımıyorsun. O bizim en has tetikçimizdi. Aşık alup işi bırakdı. Senin için gelecektir...

Hadi ya, e napacaz?

Eşeğin sikini yapacağız.

Ooo Con! Konfidensil otele hoş geldin

Hoşbulduk Arcıbıl! Patron burada mı?

Evet, içki salonunda sizi bekliyor...

Evet mafya babası Vigo'nun oğlu Yosef'i arıyorum. Bu sefer kişisel bir meseleden...

Otel sana her türlü.

...Bilgi güvence ve hizmeti sunacaktır Con Vik.

Senin gibi taşaklıların

John gerekli bilgi ve techizat ile yolu koyulur.

TÜBİTAK - Saklı Düşman 2

HERŞEY TÜBİTAK'TA, PARÇACIK FİZİĞİNİ KULLANARAK ENERJİ ELDE EDEN, BİR İCATIN YAPIMIYLA BAŞLAR... DIŞ GÜÇLER, PROFESÖR AZMİ VE BAYRAM EFENDİNİN PEŞİNDEDİR..

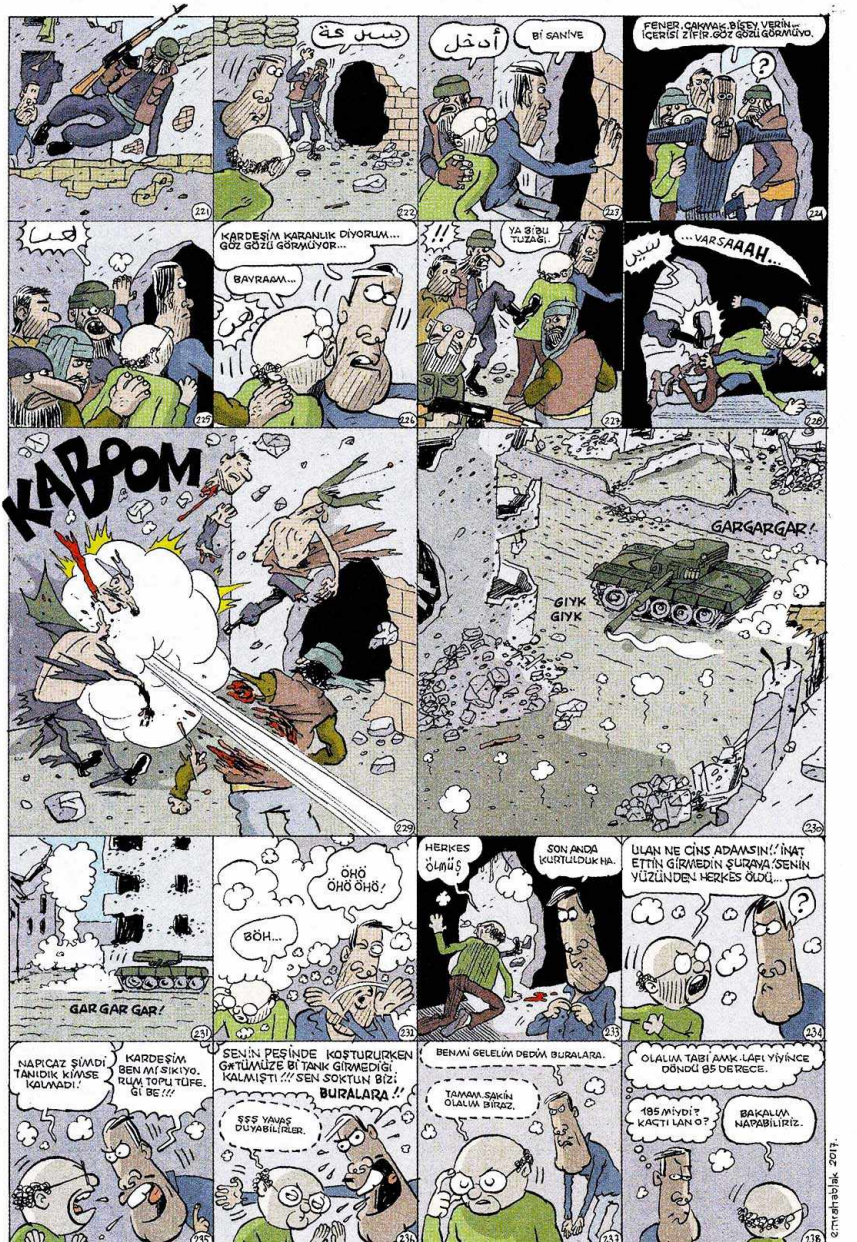

©mirahlabak 2017.

IKINSAW
ZZZ
ZZZZZZZZZ..
ZZZ..
GAP!
FRLP!
GUB. GURB..
STAK!
VRAK!
ISSS.. SISISSSS.

HIŞIRT!
HASSS..
HARR!
KIRT!.
KIRRT
ZARK!
BRRRP!
RRRRRP!
ZORT!..
YiiiHHUUUUUU!
EMRAH ⟷ HAKAN

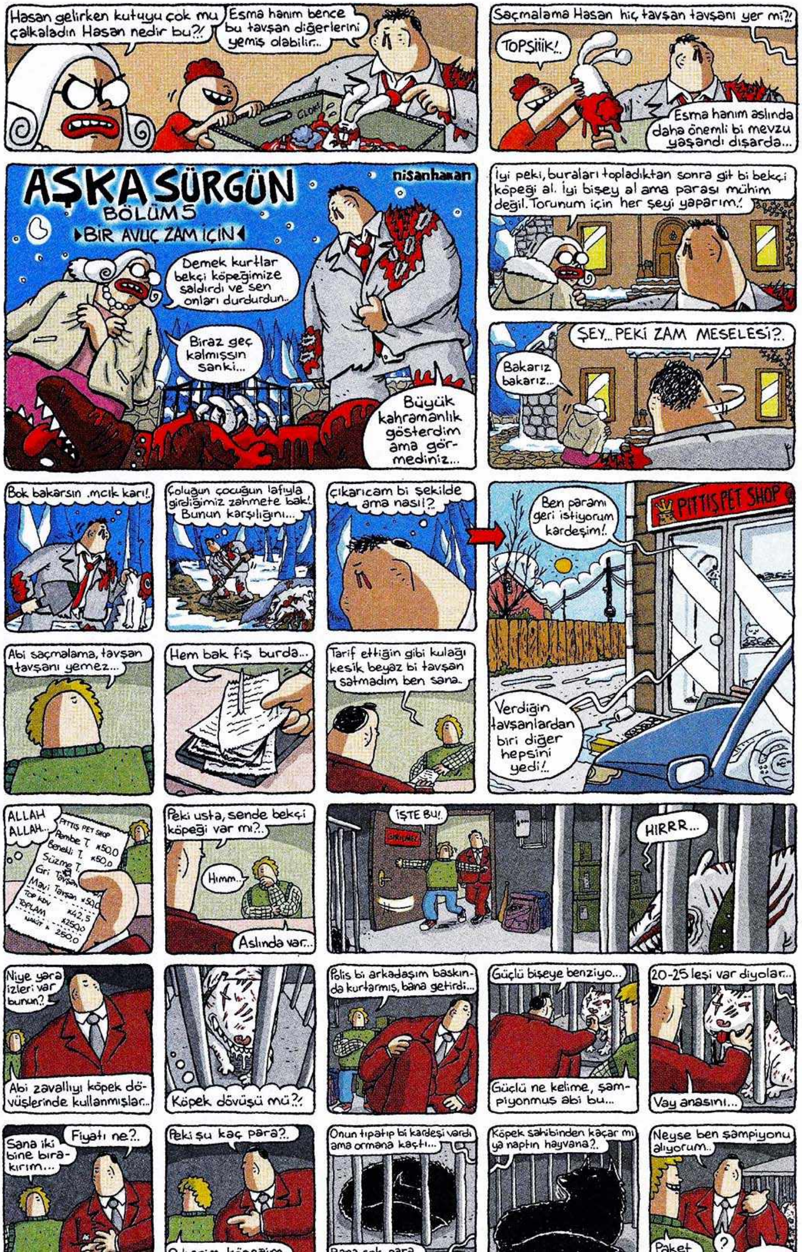

Hasan gelirken kutuyu çok mu çalkaladın Hasan nedir bu?!
Esma hanım bence bu tavşan diğerlerini yemiş olabilir..
Saçmalama Hasan hiç tavşan tavşanı yer mi?!
TOPŞIIIK!..
Esma hanım aslında daha önemli bi mevzu yaşandı dışarda...
AŞKA SÜRGÜN
BÖLÜM 5
BİR AVUÇ ZAM İÇİN
nisanhakan
Demek kurtlar bekçi köpeğimize saldırdı ve sen onları durdurdun..
Biraz geç kalmışsın sanki...
Büyük kahramanlık gösterdim ama görmediniz...
İyi peki, buraları topladıktan sonra git bi bekçi köpeği al. İyi bişey al ama parası mühim değil. Torunum için her şeyi yaparım!
ŞEY... PEKİ ZAM MESELESİ?..
Bakarız bakarız...
Bok bakarsın .mcık karı!
Çoluğun çocuğun lafıyla girdiğimiz zahmete bak! Bunun karşılığını...
çıkarıcam bi şekilde ama nasıl!?
Ben paramı geri istiyorum kardeşim!
PITTIŞ PET SHOP
Verdiğin tavşanlardan biri diğer hepsini yedi!..
Abi saçmalama, tavşan tavşanı yemez...
Hem bak fiş burda...
Tarif ettiğin gibi kulağı kesik beyaz bi tavşan satmadım ben sana..
ALLAH ALLAH...
PITTIŞ PET SHOP
Pembe T. ₺50,0
Benekli T. ₺50,0
Süzme T.
Gri Tavşan
Mavi Tavşan ₺50,0
TOP KDV ₺42,5
TOPLAM ₺250,0
NAKİT ₺ 250,0
Peki usta, sende bekçi köpeği var mı?..
Himm..
Aslında var..
İŞTE BU!
HIRRR...
Niye yara izleri var bunun?
Abi zavallıyı köpek dövüşlerinde kullanmışlar...
Köpek dövüşü mü?!
Polis bi arkadaşım baskında kurtarmış, bana getirdi...
Güçlü bişeye benziyo...
Güçlü ne kelime, şampiyonmuş abi bu...
20-25 leşi var diyolar...
Vay anasını...
Fiyatı ne?..
Sana iki bine bırakırım...
Peki şu kaç para?..
Onun tıpatıp bi kardeşi vardı ama ormana kaçtı...
Köpek sahibinden kaçar mı ya naptın hayvana?..
Neyse ben şampiyonu alıyorum..
Paket
?

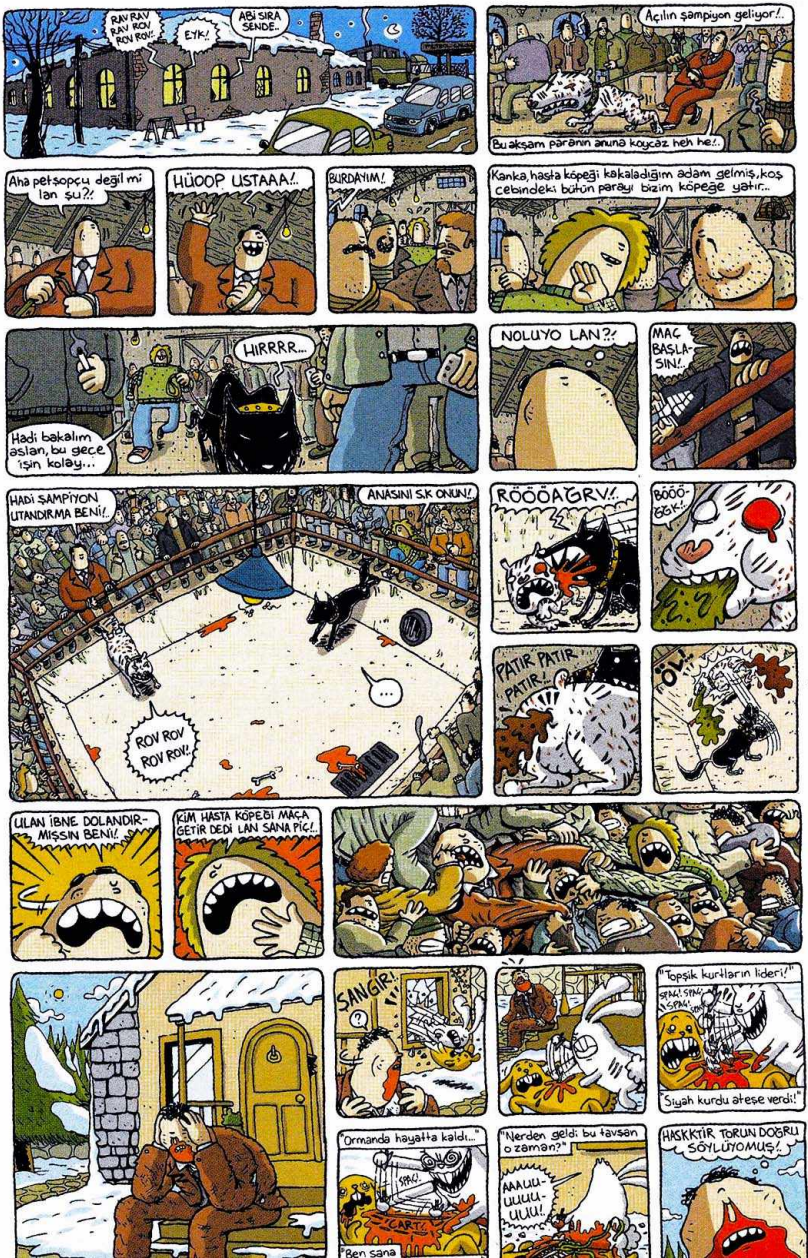
RAV RAV RAV ROV ROV ROV!
EYK!
ABİ SIRA SENDE..
Açılın şampiyon geliyor!..
Bu akşam paranın anuna koycaz heh he!..
Aha petşopçu değil mi lan şu?!
HÜOOP USTAAA!..
BURDAYIM!
Kanka, hasta köpeği kakaladığım adam gelmiş, koş cebindeki bütün parayı bizim köpeğe yatır..
HIRRRR...
Hadi bakalım aslan, bu gece işin kolay...
NOLUYO LAN?!
MAÇ BAŞLASIN!..
HADİ ŞAMPİYON UTANDIRMA BENİ!..
ANASINI S.K ONUN!..
ROV ROV ROV ROV!
...
RÖÖÖAĞRV!..
BÖÖÖ-ĞĞK!..
PATIR PATIR PATIR!..
ÖL!
ULAN İBNE DOLANDIRMIŞSIN BENİ!..
KİM HASTA KÖPEĞİ MAÇA GETİR DEDİ LAN SANA PİÇ!..
SANGIR!
?
"Topşik kurtların lideri!"
SPAÇ! SPAÇ! SPAÇ!
"Siyah kurdu ateşe verdi!"
"Ormanda hayatta kaldı..."
SPAÇ!
CART!
"Ben sana
"Nerden geldi bu tavşan o zaman?"
AAAUU-UUUU-UUU!
HASKKTİR TORUN DOĞRU SÖYLÜYOMUŞ!..

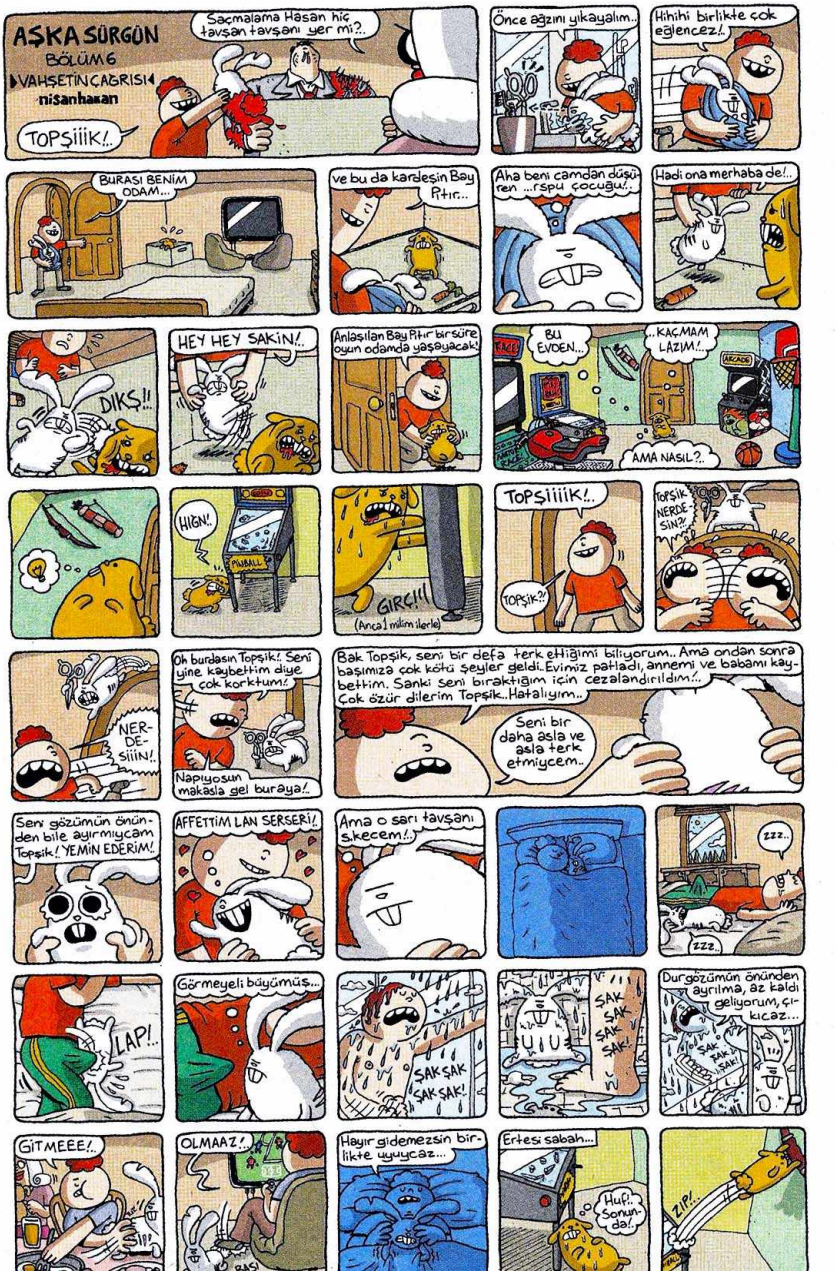
AŞKA SÜRGÜN
BÖLÜM 6
VAHŞETİN ÇAĞRISI
nisanhasan
Saçmalama Hasan hiç tavşan tavşanı yer mi?..
TOPŞİİİK!..
Önce ağzını yıkayalım..
Hihihi birlikte çok eğlencez!..
BURASI BENİM ODAM...
ve bu da kardeşin Bay Pıtır...
Aha beni camdan düşüren ...rspu çocuğu!..
Hadi ona merhaba de!..
DIKŞ!!
HEY HEY SAKİN!..
Anlaşılan Bay Pıtır bir süre oyun odamda yaşayacak!
BU EVDEN...
..KAÇMAM LAZIM!..
AMA NASIL?..
HIĞN!
PINBALL
GIRÇ!!!
(Ancak 1 milim ilerle)
TOPŞİİİİK!..
TOPŞİK?!
TOPŞİK NERDESİN?!
NERDESİİİN!..
Oh burdasın Topşik!.. Seni yine kaybettim diye çok korktum!..
Napıyosun makasla gel buraya!..
Bak Topşik, seni bir defa terk ettiğimi biliyorum.. Ama ondan sonra başımıza çok kötü şeyler geldi.. Evimiz patladı, annemi ve babamı kaybettim. Sanki seni bıraktığım için cezalandırıldım!.. Çok özür dilerim Topşik..Hatalıyım..
Seni bir daha asla ve asla terk etmiyecem..
Seni gözümün önünden bile ayırmıycam Topşik!.. YEMİN EDERİM!..
AFFETTİM LAN SERSERİ!..
Ama o sarı tavşanı s.kecem!..
ZZZ..
ZZZ..
LAP!..
Görmeyeli büyümüş...
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK!
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK!
Durgözümün önünden ayrılma, az kaldı geliyorum, çıkıcaz...
ŞAK ŞAK ŞAK!
GİTMEEE!..
OLMAAZ!..
Hayır gidemezsin birlikte uyuycaz...
Ertesi sabah...
Huf!.. Sonunda!..
ZIP!..

ÇIKIRT!
ZZZ..
!
ZIP!
GİTME-EĞAAH!
HERİF KAÇIYO LAAAN!
HART!
ÇAT!
TIK!
...
Abi delirdin mi sen? Köpek dövüşünde tavşanın ne işi var?
Bu tavşan değişik diyorum, güven bana!
Yapamam abi para kaybederim!
Al kardeşim zararına karşılık teminat! JİPİN ANAHTARLARI!
Sen yeter ki o siyah kurtla bana maç ayarla!
SINGIR!
TAVŞAN MI?! AHAHA ŞAKA MI BU?!
AHAHA HAHA!
Bunu al değişik tavşan.. Seni seviyorum, sana saygı duyuyorum ve sana güveniyorum...
RÖAR!..
ISKA!
?!
?
!
SPAÇ SPAÇ SPAÇ
AAUUUUUUU!
ZBAM!..
AMA TAVŞANIN BIÇAĞI VARDI!..
TAVŞANIN BIÇAĞI VARDI!..
HEYOO!
ŞAMPİİYON!
ŞAMPİİYON!

KISMETSE OLMASIN

(Bölüm I – Dünya Değişiyor)

Güne uyandığımda her şey normal gibi görünüyordu. Siz sabah uyandığınızda gün normal mi değil mi, nasıl anlıyorsunuz bilmiyorum dostlarım ama ben güne uyandığımda her şey yerli yerinde mi diye gökyüzüne bakıyorum artık. Kar, yağmur, fırtına varsa normal şeyler. Fakat Matrix filmindeki gibi, bizi yönetenler gökyüzünü karartma kararı almış mı, almamış mı, benim için önemli olan o. Eğer gökyüzünü kapkara bir dumanla örterek, güneşi kapatmamışlarsa, her şey normaldir diye bakıyorum artık. İçinde olduğum çağ ve topraklar onu gerektiriyor… Gökyüzü karartılmamıştı ve kuşlar uçuyordu. Güzel bir sabah gibiydi. Nerden bilebilirdim ki tüm olan biteni? Nerelerden bilebilirdim?..

'Bizi yönetenler' kalıbı, oldum olası uzaktan kumandalı araba gibi hissettirmiştir beni. Sağa git, geri geri git, sola git, duvara çarp, kaldırımdan düş, ters dön, teker dönmeye devam etsin, koşarak gelip seni geri çevirip, hızla sağa sola yine sürsün kumandanın başındaki. Öyle şeyler geliyor aklıma…

Kahvemi alıp çizim masama oturdum. Olan bitenlerden hiç haberim olmadığı için, standart bir günü yaşamaya koyulmuştum. Uzaklardan bir kalabalığın gürültüsü geliyordu. Kadıköy'de ya maç var ya da bir eylemin sesini duyuyorum diye düşündüm. Kalabalık gitgide evime doğru yaklaşıyor, yaklaştıkça da maç gürültüsü değil, bir eylem olduğu anlaşılıyordu. Bir süre sonra sloganların bazılarını anlamaya başladım. "Kızz evi. Naz evi!", "Sen kurban ol kaynanaya!", "Yatak odasını kız yapar! Beyaz eşyayı erkek tarafı alır!" gibi sloganlar duydum. Biri megafonla uzakta olduğum için anlayamayacağım bir şeyler söyledi ve alkışlayarak dağıldılar sanıyorum. Alkıştan sonra sesleri gelmedi çünkü. Garip sloganlardı ama 'olabilir' diye düşündüm. Çalışmama geri döndüm. Tam bir güzel dalmışken, kapımın yumruklanmasıyla sıçradım. Sinirle kapıya gittim, "Ne ayı gibi vuruyonuz lan?" diyerek kapıyı açtım. Karşımda yeşil takım elbisesiyle, ceketinin kollarını yarıya kadar çekmiş, kirli sakallı, renkli gözlü, kahverengi sivri burun ayakkabısıyla esmer bir çocuk ve hemen onun yanında kırmızı ceketinin içine giydiği boğazlı kazağıyla ve aşırı dar kot pantolonuyla, sarışın, renkli gözlü, kirli kızıl sakallı, daha önce hiç görmediğim iki kişi vardı. "Ayıp ediyosun ama bilader! Benim doğam öyle! Bilmeden sert vurdum. Gücümü ayarlayamıyorum biliyor musun? Kusura bakma" dedi yeşil takım elbiseli. "Asıl siz kusura bakmayın, biraz gergin açtım kapıyı. Ne için geldiniz?" dedim. Birbirlerine duruma anlam veremediklerini belirtir şekilde boş boş baktılar. "Olan bitenlerden haberin yok mu?" dedi sarı kafa. "Ne olan biteni?" dedim. "Geç içeri geç! Televizyonu aç!" deyip beni de iterek içeri girdiler. O kadar şekillilerdi ve ben o kadar pijamalıydım ki karşı koyamadım, hızla hiç tanımadığım iki değişikle salonuma doğru geçtik. Yeşil ceketli, birazcık aşağıya inmiş ceketinin sol kolunu düzeltip, aynada kendine şöyle bir bakıp, kendine keskin bir bakış ve öpücük attıktan sonra televizyonu açtı. 'Dındırııdıın dındırııdıdıın' diye haber jeneriğinin sesi yükseldi evde. Ardından sarışın bayan haber spikeri belirdi…

"İyi günler, saat başı haberleriyle sizlerleyiz. Sevgili seyirciler, dün gece dünyanın gidişatına sinirlenen birkaç ülkenin kaynanaları, kendi ülkelerinde yönetime el koydular. Gece üç sularında başlayan bu akım, gece dörtte çığ gibi büyüdü ve dünyanın her yerinde kaynanalar yönetime el koydular. Bu sabah saatlerinde bir araya gelen tüm ülkelerin kaynana liderleri, ortak bir bildiri yayınlayarak aldıkları kararları açıkladılar. Bu bildiride alınan karara göre kaynanalar; Dünya üzerindeki bütün var olan ayrışmalara bir son verip, yasakladılar. Var olan bütün ayrışma unsuru kavramları kaldırıp, bütün dünyayı sadece gelinler evi ve damatlar evi olarak ikiye ayırdıklarını ilan ettiler. Bunun dışında her hangi bir ayrışma söylemi, unsuru oluşturmayı kesinlikle yasakladılar. Bu mutlak güce itaat etmeyen her bireyin ağır şekilde cezalandırılacağını, gerekirse diskalifiye edileceklerini söylediler. Gelişmelerin ardından yurdumuzun duruma hemen uyum gösterdiği, çok yadırgamadığı gözlense de, yurdun bazı bölgelerinde gelinler ve damatlar çatışırken, bazı yerlerinde gelinler ve damatlar kaynaştı. Birçok belediye şehirlerinin göbeğine devasa düğün salonları yapacaklarını açıkladılar. Esra Erol bütün haber bültenlerine tek tek katılıyor. Akşam haberlerinde de bizimle birlikte olacak ve aklımızda olan bazı sorulara cevap verecek. Gelişmelerle gün boyu sizlerle olacağız. Bizden hemen sonra bugün başlayacak olan Kayınçolar Yarışıyor programını kaçırmayın." dedi. Televizyonu kapattım. Şok içinde boşluğa baka kaldım…

Olayın ilk şokunu atlatıp salonumda oturan iki yabancıya doğru döndüm. Televizyondan ve olaydan çoktan kopmuş gibiydiler. Sürekli kendi üzerlerindeki kıyafetleri ve saçlarını düzeltip, ara sıra üzerlerindeki olmayan tozları silkeliyorlardı. Onlara baktığımı fark edince bana döndüler. "Öyle yatıyorsun abi camış gibi afedersin! Saat olmuş öğlen dört! Tabi haberin olmaz olan bitenden. Hadi kalk hazırlan gidiyoruz!" dedi yeşilli, pijamalarıma bakıp. "Ne diyorsunuz abi siz? Ne hazırlanması? Sabah yattım ben, normal bu saatte uyanmam! Hem siz kimsiniz?" dedim. "Biz artık senin yeni kankalarınız! Damatlar evinde artık yalnız değilsin! Birbirimizi kollayacağız!" dedi sarı kafa. "Abi ne diyorsunuz siz? Ne damadı, ne gelini? Ben istemiyorum öyle şeyler!" derken bir baktım evden çıkmışız da bir mağazadayız, yelekli lacivert takım elbise deniyorum. Saçlarımı da geriye doğru jölelemişim.

"Yakıştı kardeşime! Yemin ediyorum yakıştı!" dedi sarı kafa. "Ne kadar hızlı gelişiyor olaylar sarı kafa! Bu ne böyle üstümdekiler? Bu ben değilim. Pijamalarımı ne yaptınız? Nereye koydunuz onları? Çok önemli

yandan da mağazanın aynasından pantolonun paça boyuna bakıyor, jöleli saçlarımı tam anlamıyla arkaya yatık mı diye kontrol ediyor, kalkan yerlere elimle baskı uyguluyordum. "Ya bırak abi sen de girdin işte havaya. Attım ben onları. Süper oldun böyle. Hadi yürü gidiyoruz!" dedi yeşilli. "Bu sefer nereye lan?" dedim. "Gelinler evine sürpriz çıkarma yapıcaz abi! Al bakıyım sen şu tespihi eline! Bunu artık hiç bırakmıyorsun elinden. Hadi bakalım yürü yürü!" dedi sarı kafa, elime tespihi tutuşturarak. Hızla çıktık mağazadan. Yürürken birden durup, yeşilliyi yakasından yakalayarak "sen pijamalarımı attığını mı söyledin demin?" dedim. "Evet" dedi. "Sen bittin oğlum yeşilli! Bu hafta elemeye kesin senin adını yazıcam!" dedim." Kankayız oğlum biz, yazamazsın bizi. Serhat şerefsizini yazacağız bu hafta üçümüz. Anlatacağım ben sana! Saçma sapan konuşma, yürü!" dedi yeşilli. Bi cevap veremedim. Sürüklenmeye devam ettim...

Sarı kafa biraz yürüdükten sonra "Abi şimdi yürü, metroya bin, otobüse bin, üstümüz kirlenmesin. Taksiye binelim" dedi. "Tabi binelim canım kardeşim ama unutma sen gitmekle eylem yaparsan, ben unutmakla devrim yaparım! Çağır güzel kardeşim taksiyi" dedi yeşilli uzaklara bakarak. "çok güzel konuştun kardeşim, çağırıyorum" dedi sarı kafa ve durup biraz söylenen sözü taçlandırmak için uzaklara bakarak düşünüyorum şu an pozu verdi. Yoldan gelen bir taksiyi görmesiyle yola atlayıp çevirmesi bir oldu. Meğer düşünüyorum diye bizi yiyor taksiyi kolluyormuş. Taksici "Gelinler evinden misiniz, damatlar evinden mi?" diye sordu. Sarı kafa "damatlar evi" dedi. "Yalnız damatlar evi almıyorum canım" dedi, hızla uzaklaştı taksici. "Yakışıyo mu delikanlı adama gelinler evini tutmak! Şov yapıyorsunuz şov! Kameralara oynuyorsunuz hepiniz! Bizde kaçan kovalanmaz aslanım! Gelen ağırlanır, giden uğurlanır!" diye parmağını sallayıp, büyük büyük hareketler yaparak bağırdı taksinin arkasından. Aslında sarı kafa daha ortalık damatlar evi, gelinler evi diye ayrılmadan önce, bakkalın önündeki kasanın üstünde oturup çekirdek çitleyen bir mahalle bireyiymiş ama bu damatlar evi olayı onu çok değiştirmiş gibi hissettim. Yüzünde, hareketlerinde bakkalın önündeki o halini görür gibiydim. Sarı kafa bir taksi daha durdurdu. Bu sefer bindik.

"Nasıl abi işler? Gelişmeler size yaradı mı yoksa işleri kapattı mı?" dedi yeşilli taksiciye. "Kapatır mı be bulduk dünya olarak. O neydi öyle bundan önceki hayatımız. Yemin ediyorum bir günde renk geldi insanlığa. Benim mesela iki tane oğlum var. Doğal olarak damatlar evini tutuyorum. En çok da benim büyük oğlan Ercan'ı tutuyorum. Gerek diğer adaylarla sohbeti olsun. Gerek delikanlı duruşu olsun. Gerektiği yerde sözünü sakınmaması olsun, aynı ben söylemesi ayıp. Sizden iyi olmasın, yanlış anlamayın tabi... İşler de arttı ne yalan söyleyim. Gelin adayı, damat adayı taşıyıp duruyoruz bütün gün. Beş on çeyrek altın kazanıyoruz akşama kadar." dedi taksici. "Çeyrek altın mı?" dedim. "Tabi çeyrek altın! Yeni sistemden haberin yok herhalde. Nerede yaşıyorsun güzel kardeşim sen? Artık her şey çeyrek altınla ödeniyor. Kağıt paralar çok gerekirse zarf içinde veriliyor birbirine. Zarf içinde verme olayı da bir seneye yasaklanacakmış diyorlar. Benim kayınço mühendis mesela, ona da zam yapmışlar evli ve çocuklu olduğu için. Aylık üç burma bilezik, beş çeyrek altın vereceklermiş artık. Ee abicim, evli ve çocukluysan başka mayış, bekar ve çocukluysan başka mayış tabi! Çok güzel oldu bu yeni sistem. Çok şahane oldu!" dedi taksici. Yalnız kaldığım ilk fırsatta dergiyi arayıp mayışımın kaç çeyrek altın olduğunu öğrenmem gerektiğini düşündüm. Yolculuk boyunca taksici konuştu da konuştu. Gelinler evindeki Mehtap'ın ne kadar şirret bir kadın olduğunu anlattı. Damatlar evinden dedikodular verdi. Koca bir dünya damatlar gelinler evi olmuştu ama taksici isim isim hepsini neredeyse biliyor gibiydi. Uzun süre gittik. Sonunda şehrin çıkış tabelasını da gördük. Az bir yol daha gittikten sonra gördüklerime inanamadım. Şehrin neredeyse üçte biri kadar bir alana devasa gelinler evi, hemen onun yanına da damatlar evi yapılmıştı. Yeşilli taksiciye bir çeyrek altın uzattı. "Üstü kalsın abi" dedi. Taksiden indik. Devasa binalara bakakalmıştım. "Bir gecede mi yapmışlar bu binaları?" diye sordum. "Damatlar evini Ali Ağaoğlu, Gelinler evini de Seda Sayan yaptırmış. Nasıl abi? Çok kral olmuş değil mi? Bir gecede yaptılar. Bu sabah kullanıma açıldı." dedi yeşilli. "Abi ben gelmesem olmaz mı? Siz girin çıkın, ben sizi burada beklerim ha hacım?" dedim. "Ya yürü be oğlum. Her yere illa sürükleyerek mi götüreceğiz seni?" dedi yeşilli. Sarı kafayla birlikte koluma girip beni dev gelinler evine doğru götürmeye başladılar...

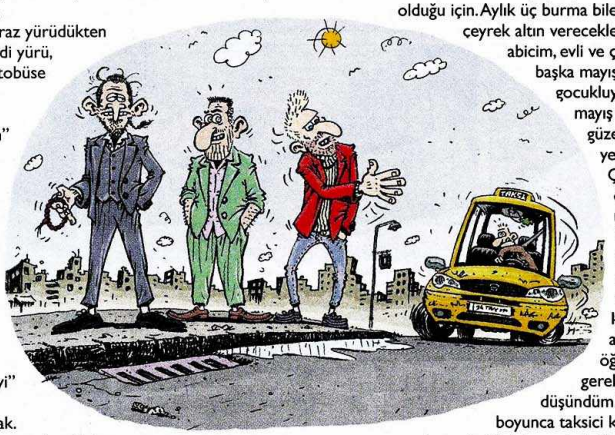

(Gelinler evinde neler olacak? Hayırlı bir kısmet bulabilecek miyim? Yeni para sistemi beni bozacak mı? Dünyanın bu yeni haline ayak uydurabilecek miyim?

TANKUT

ÖMER GÖKSEL

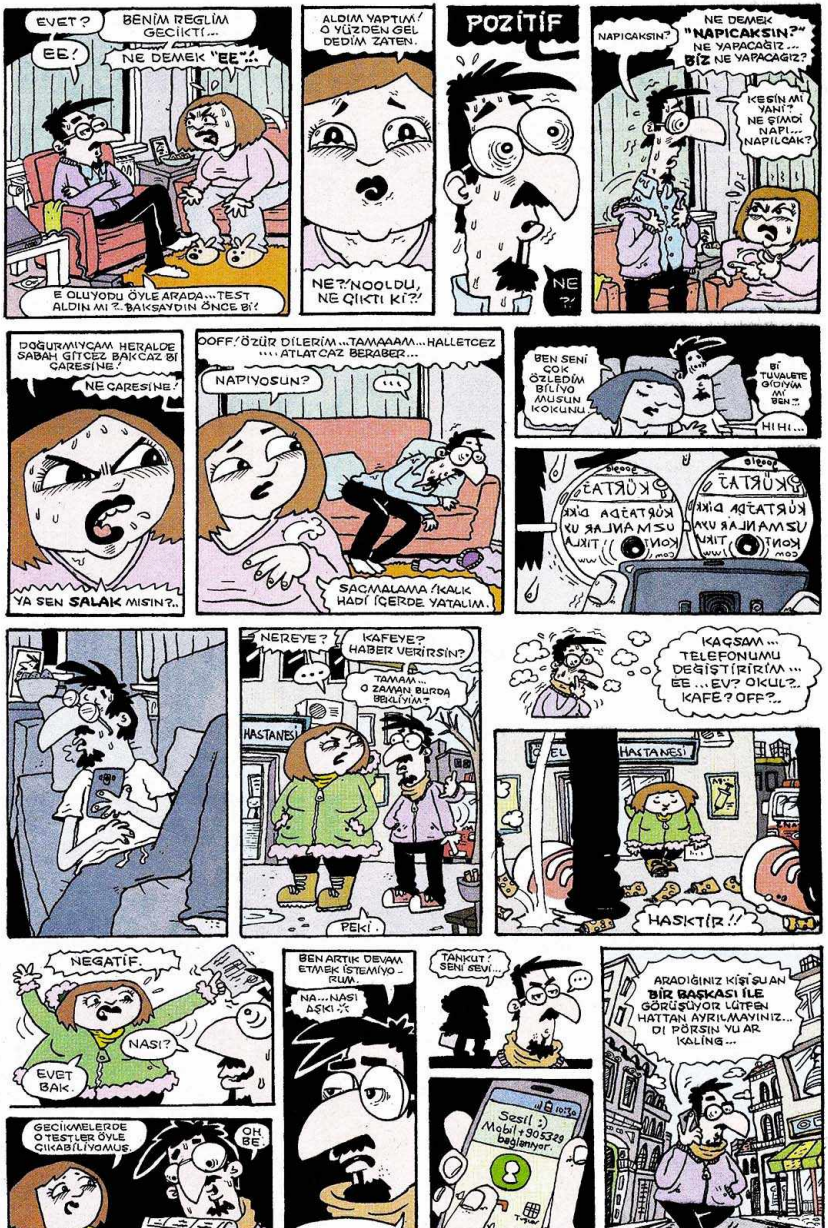
EVET?
BENİM REGLİM GECİKTİ...
EE!
NE DEMEK "EE"!..
E OLUYODU ÖYLE ARADA... TEST ALDIN MI?.. BAKSAYDIN ÖNCE Bİ!
ALDIM YAPTIM! O YÜZDEN GEL DEDİM ZATEN.
NE?! NOOLDU, NE ÇIKTI Kİ?!
POZİTİF
NE?!
NAPICAKSIN?
NE DEMEK "NAPICAKSIN?" NE YAPACAĞIZ... BİZ NE YAPACAĞIZ?
KESİN MI YANİ? NE ŞİMDİ NAPI... NAPILCAK?
DOĞURMIYCAM HERALDE SABAH GİTCEZ BAKCAZ Bİ ÇARESİNE!
NE ÇARESİNE!
YA SEN SALAK MISIN?..
OOFF! ÖZÜR DİLERİM... TAMAAAM... HALLETCEZ ... ATLATCAZ BERABER...
NAPIYOSUN?
SAÇMALAMA! KALK HADİ İÇERDE YATALIM.
BEN SENİ ÇOK ÖZLEDİM BİLİYO MUSUN KOKUNU.
Bİ TUVALETE GİDİYİM Mİ BEN...
HIHI...
NEREYE?
KAFEYE? HABER VERİRSİN?
TAMAM... O ZAMAN BURDA BEKLİYİM?
HASTANESİ
PEKİ.
KAÇSAM... TELEFONUMU DEĞİŞTİRİRİM... EE... EV? OKUL?.. KAFE? OFF?..
HASTANESİ
HASKTİR!!
NEGATİF.
NASI?
EVET BAK.
GECİKMELERDE O TESTLER ÖYLE ÇIKABİLİYOMUŞ.
OH BE.
BEN ARTIK DEVAM ETMEK İSTEMİYORUM.
NA... NASI AŞKI
LÜTFEN BERİN YALNIZ KALMAK
TANKUT! SENİ SEVİ...
Sesil :) Mobil +905329 bağlanıyor.
ARADIĞINIZ KİŞİ ŞU AN BİR BAŞKASI İLE GÖRÜŞÜYOR LÜTFEN HATTAN AYRILMAYINIZ... DI PÖRSIN YU AR KALING...

KUP!
MACERAYI SEVEN ADAM
CENGİZ ÜSTÜN
Dayı, yeni dükkanın hayırlı olsun da yine aynı, ne alırsancı modeli yapmışsın ya? Hani tencere tava üzerine gidecektik.
Neyin üzerine gideceğimi ben iyi bilirim senin işin malı dağıtmak.
Doğan görünümlü Şahin'le di mi yine?..
O sayende hurdaya çıktı.
Sanayideki İdris Usta bile kendine getiremedi arabayı. Bu sefer Anadolu'yu Anadol'la gezeceksin.
İdris usta bakımını bitirsin, bir de kar lastiği takarız dedi. 1 Haftaya hazırlayacak.
Usturuplu kullanacaksın ama haşat etmek yok.
It's the eye of the tiger it's the thrill of the fight
Peki Dayı! bi saniye telefonum çalıyor!
O abidik gubudik arkadaşlarını da bindirip gezmek yok iş arabası olacak.
ALO! tamam! Dayım ya!
...Yeni şirketin bürosundayız! NE? Geldiniz mi, aşağıda branda hazır mı? HOBAA!
Dayı Allah için bi müsade camdan atlayayım!
KIPIR! KIPIR!
O gözlüğü burada takamazsın?!
Son valla son bi! Jübile niyetine!
KUP!
HAYIIIR! İlk maaşından kesiyorum!.. Serseri seni ya...
SVISS!
ŞANGIR!!!
MACERA LAN!..

KRASS!
Lan Macerayı Seven Adam çok erken çıktı, daha brandayı açmadık.
?
SSVİZLE...
BRANDA NERDE LAN?
Abi branda ile geldik dedim! Brandayı açtık demedim!
Olum 3. kat lan burası! Topla. şun lan, toplaşın, tutun beni! Betona çakılma. yayım!
SVISSS!
ZBAM
HIAAA!
OV!
AH!
OOV! Abi'din kerdini yaktı.
ÇATIRT!
İyi misin Macerayı Seven Adam.
Ben iyiyim de bu arkadaş, tan çok pis bi kemik sesi geldi
IH! Yok abi iyiyim, tele. feng geldi ayağın!
Bilerek açmadın di mi brandayı?!
Maceranın tadını kendin almak istiyorsun di mi? Bu yüzden
?
Bana öykü nüyorsun...
Abi hayranınız biz! Keşke hep yanında olabilsek! Kedi gi dokuz canlıymışsın valla...
SVISS!
John Lennon'u yakan hayranı gibi çıktım karşı. ma be! Gel
SVISS!
TROK!
DAĞILIN LAN GÖZÜM GÖRMESİN SİZİ...
MACERA LAN! HA HA HA!
AH!
ÇAT!
ÇOT!
UH!
HA?

Pasaklı Korkuluk

Deniz GENÇER

"Uykuya dalmanın sırrı, uyanık kalmaya çalışmaktır." Çok sevdiğim bir filmin çok sevdiğim bu repliğini kulak arkası yapıp, Cihangir'deki Roma merdivenlerine götürdüm kendimi. Hiç sebebim olmadığı halde günlerdir uyumamıştım. Uyumaya çabaladıkça uyuyamıyor, uyuyamadıkça uyuyamadığımı düşünüyor, uyuyamadığımı düşündükçe iyice uyuyamıyor, belki de sırf uyuyamadığımı düşünmek için uyumuyor ve ardından tekrar uyumaya çabalıyordum. Neyse ne! Uyumak uğruna uyanık kalmaya çalıştığımdan, Roma merdivenlerine gelmiştim sonuçta. Orta basamağına yatırdığım sırt çantama oturdum ve boğazına akşam çökmüş İstanbul manzarasını sert bir nefes içime çektim. Eşsiz manzaradan çektiğim tek nefes kafamı güzelleştirmeye yetti. Hem tam merkezindeydim İstanbul'un, hem de dışında, çok uzağında. Geldiğimden beri öpüşen ve kaçamak kaçamak elleşen bir çiftin haricinde kimse yoktu merdivenlerde. Popo altlarındaki gazete sayfalarını temsili ön sevişmeleriyle bir güzel buruşturdular. Biraz daha kıvransalar, merdivenleri de buruşturabilirlerdi. Bünyeleri hararetten fokurdadı. Kalktılar. Çiftin erkek olanı son damla birasını yuttu ve ezdiği teneke kutuyu yandaki toprak alana fırlattı. Kutunun düştüğü yerde tepeleme birikmiş bir çöp yığını vardı...

Roma merdivenlerinde yalnız kalınca, kız arkadaşım Hande'nin bana hediye ettiği köstekli saati mont cebimden çıkardım ve hipnoz vaktim gelmiş gibi zincirinden sallandırdım. Tuhaf bir saatti bu. Akrep, yelkovan ve saniye çubukları saat yönüne değil, ters yöne işliyordu. Hande, zamanı sağdan sola, yani geriye akıtan köstekli bu saati dükkanın birisinde görmüş, beğeneceğimi düşünmüş, satın almıştı. Saati oturduğum basamağa koydum ve dikkat kesilip tik tak'lamasını dinlemeye başladım. Dinledikçe, köstekli saatin aslında tik tak'lamadığını, aksi bir tavırla tak tik'lediğini anladım. Geleceğe koşturan tüm saatler aceleciydi, ama geçmişe yürüyen köstekli saat gayet sakindi. Ruhum gevşedi, mayıştım. Uyurgezer misali kalktım ve çantamı sağ omzuma astıktan sonra saatin ters davranan hipnozuna yalandan ayak uydurdum. Merdivenleri geri geri çıktım, arkama bakmadan adımlarımı geri attım ve evime doğru sırtım dönük ilerledim. Hayatımı geri sarıyordum sanki. Rastlantı eseri etrafımdaki her şey de benimle birlikte geriye sardı o an. Bir kedi köşeden uzattığı kafasını yavaşça geri çekip kayboldu ve yanlış sokağa girmiş bir taksi geri vites yanımdan geçti gitti. Büyük Patlama'ya dek gerisin geri yolculuğa çıkmış zaman gezgini gibiydim, ama hafızama tosladım. Köstekli saatimi Roma merdivenlerinde unutmuştum! Hande'nin hediyesini orada bırakamazdım. Merdivenlere dönerken adımlarımı normal biçimde ileri atıp düzgünce yürüdüm. Az önce geriye saran anlarım geriye sardı bu kez. Yanımdan geçen bir taksi benim gittiğim tarafa gitti ve aynı köşeden aynı kedi kafasını yavaşça uzattı...

beni frenlediğinde, toprak alandaki tepeleme çöp yığını hışır hışır hareket etti. "Herhalde bir sokak köpeği çöpü eşeliyor" diye düşündüm, ama sokak köpeğini bir türlü göremedim. Hafiften tırstım ve merdiven başında bulunan küçük ağacın arkasına saklanarak hareket eden çöp yığınını izlemeye koyuldum. Köpek görünmüyorsa, kedi veya kediye benzer bir canlı çöp yığınını eşeliyor olmalıydı. Yanıldım. Çöp yığınını herhangi bir canlı eşelemiyordu, çünkü çöp yığınının bizzat kendisi canlıydı, canlı bir yaratıktı! Hışırdayarak ayağa dikildiğinde üzerinden bükülmüş bira kutuları, poşetler, boş çerez paketleri ve irili ufaklı kağıt parçaları döküldü. Çöpten yaratığın başı kese kağıdından, vücuduysa battal boy çöp torbasındandı. Saklı varlığımı hissetmese de merdivenlerde unuttuğum köstekli saatimi anında buldu. Zincirinden kavradı, havaya kaldırıp bir müddet inceledi ve ganimet niyetine naylon poşetlerinden birisine sokuşturdu. Aşırma işini bitirdiğinde basamaklardan aşağıya üç hamlede sıçradı, merdivenlerin dibindeki yola hışırtılar püskürterek kondu. Mavi ve kırmızı ışıklar saçan bir ekip aracı tırtıklı motor sesiyle atladığı yolun dönemecinde belirince, kaldırım kenarında büzüşüp yine çöp yığınına dönüştü. Araçtan inen polis memurları, İstanbul manzarasına karşı sigara keyfinde koyu bir muhabbet kurdular. Aralarından biri söndürmediği sigara izmaritini çöp yığınına rastgele salladı. Çöp yığınından ince belli zifiri bir duman yükseldi. Eriyen naylonun kimyasal tadı onca mesafeden genzimi yaktı. Polis memurları, telsizlerinde cızırdayan bir anonsla gece mesailerine uzadılar. Ekip aracı gider gitmez çöp yığını acıyla ciyakladı ve tutuşan bacağını avuç dolusu tokatlarla söndürdü. Fırsat bu fırsat, saklandığım küçük ağacın arkasından fırladım. "HEY! SAATİMİ GERİ GETİR!"

Çöp yığını beni görünce önce şaşırdı, sonra kaçtı. Kaçtıkça bedeninden çöpler koptu, etrafa dağıldı. Peşinden koşturdum. Şişhane'nin sisli sokaklarına kadar soluk soluğa bir kovalamaca yaşadık. Benden kurtulduğunu sanarak tarihi bir binaya daldı. Bina o denli boş, o denli haraptı ki, kazara öksürsem falan rahatlıkla yıkılabilirdi. Telefonumdaki feneri açıp, sidik, rutubet, terli hayalet ve hatırlanmayan hatıralar kokan harabeye girdim. Saatimi çalan çöp yığını galiba burada kalıyordu. Çatı katında onu kıstırdım. Beni bekliyordu. Yaklaştım, hışırdadı. Başındaki kese kağıdını sıyırdı, battal boy çöp torbasını yırtarak parçaladı. Çocuk bedenine sahip otuzlu yaşlarında yetişkin bir erkek çıktı çöp yığınının altından. Cüceyi andırsa da kesinlikle cüce değildi. Sahte bir tehdit kasarak, "Saatimi istiyorum!" dedim. Umursamadı. "Beni fark ettin! Beni gerçekten görüyorsun!" dedi ve bana sımsıkı sarıldı. "Sana hikayemi anlatacağım. Eğer dinlersen, saatini veririm!" Hikayesinin ne işime yarayacağını çözemesem de teklifini kabul ettim...

"Adım Arman. Fark edilmeyen adamım ben, hayatın sildiği bir adam. Beni kuşatan bir enerji kabuğu var. Bir çeşit lanet

sine, beni fark etmesine engel oluyor. Ömrüm boyunca çevremdekilerle iletişim kuramadım bu kabuk yüzünden, arkadaş edinemedim, sevgilim olmadı. Bara gidiyorum, barmen benimle ilgilenmiyor. Marketten alışveriş yapıyorum, kasadaki kız herkese gülümsüyor, bana gelince kafası önde somurtuyor. Anlayacağın, yokum ben. Paramı dilenerek kazanıyorum. Dilendiğimde de insanlar bana bakmaz. Oysa baksalar, 'Sapasağlam adamsın, çalışsana!' diyecekler. İçine para attıkları kartondan şu kahve bardağına bakıyorlar yalnızca. Bardağın üstündeki kahve dükkanının markasını görüyor musun? Paralı insanların gittiği bir yer burası. İşte, ben dilenirken, üstü markalı şu karton bardak paralı insanların vicdanlarını hasarlıyor. Suratıma bakmadan, görmeden, fark etmeden, bardağı parayla doldurarak günah çıkarıyorlar. Fark edilmememin başka avantajlarını da kullanıyorum elbette. Mesela istediğim mekanda istediğim masaya otururak insanların yaşantılarına yancı olabiliyorum. Bütün gece masalarına oturduğum kişilerden biri bile beni işaret edip, 'Bu kim?' diye sormuyor. Beni tanımayan insanlarla aynı taksiye binip evlerine gidiyorum, onlarla birlikte kalıyorum, fakat bunu bilmiyorlar. Ne yaparsam yapayım beni görmüyorlar, fark etmiyorlar. Bu durum sayesinde kamuflaj sanatını öğrendim sonunda, bukalemunluğu öğrendim. İnsanlar madem beni görmüyor, ben de hep gözlerinin önünde olmaya karar verdim. Çöp kılığına girmemin nedeni buydu. Cihangir'deki merdivenlere bugün gelenlerin hepsi bir defa da olsa o çöpe mutlaka baktılar. Fark etmeseler de baktıkları ve gördükleri şey bendim... Artık saatini alabilirsin. Beni dinlediğin, gördüğün ve fark ettiğin için sağ ol!" Arman sustuğunda bir şimşek karanlık gökyüzünü kırbaçladı, sağanak bir yağmur bastırdı. Hikayesini sevmiştim. Yağmuru sızdıran çatı katının bir köşesinde uyuyakalmasaydım, "Anlatmaya devam et!" derdim...

Ertesi gün Arman'ı bulduğumda İstiklal Caddesi'ndeki bir duvarda grafitiydi. Uzun zamandır o duvarda duran grafiti deseninin bir kısmını kendi üzerine aynen boyamış ve ardından desene denk gelecek pozisyonda duvarın o kısmına yaslanmıştı. Duvara laf anlatıyormuşcasına onunla konuştum. "Bence sen kendini kandırıyorsun. İnsanları

Tıklım tıkışlar. Kim kimi görüyor, hangisi hangisini fark ediyor ki? Arman'ı Arman'da gizlemekten vazgeç. Kabuğunu sen yarattın. Kır o kabuğu!" Söylediklerimden etkilenince, psikolojik taarruzlarımı haftalarca sürdürdüm. Arman, günden güne kabuğunu kırdı, görünür ve fark edilir oldu. Kabuktan kurtulduğunda insanlarla tanıştı, kaynaştı. Benimkilerden fazla arkadaşlar edindi. Popülerdi, seviliyordu, mutluydu...

Balık etli sevgilisi Seren, bana Arman'a bir süredir ulaşamadığını söyleyince, Şişhane'deki harabeye yollandım. Seslendim, cevap gelmedi. Dizlerimin üstünde emekleyip, kaldığı odanın her santimini el yordamıyla yokladım. Kamufle modunda kendisini kırık döşemeye, sıvası aşınmış duvara ya da fermuarı bozuk uyku tulumuna dönüştürmesi mümkündü. "Saçmalamayı keser misin?" diye ortaya çıktı neyse ki. "Arman halimle on dakikadır karşında durmama rağmen niye döşemede, niye duvarda arıyorsun beni? İyi ki geldin, seninle dertleşmem lazım. Ben çok mutsuzum. Fark edilir olmak, görünür olmak bana göre değilmiş. İnsan ilişkilerindeki tutarsızlıklar, beklentiler beni yordu. Yalnızlığa alışığım ben. İnsanların bana bakması, beni görmesi çok korkunç. Para da kazanamıyorum bugünlerde. Ondan bundan, 'Sapasağlam adamsın, çalışsana!' diye azar işitiyorum. Fark edilmeyen Arman'ı özledim!" Arman söylendikçe, sol elimin parmak uçlarıyla mont cebimdeki köstekli saatime dokundum. Arman'ın hikayesini geri sarmam, fark edilmediği konusunda onu inandırmam gerekiyordu. "Beni duymuyor musun? Suratıma bak lütfen. Beni gördüğüne eminim. Buradayım! Fark etmiyor musun beni?" türünden yakarışlarına aldırmadan ve suratına bakmadan harabesinden ayrıldım. Hızla eski silikliğine büründü...

Cuma akşamı Taksim Cumhuriyet Anıtı'nın orada Hande'yle buluştum. Bana bu sefer de Prenses Leia oyuncağı almıştı. "Leia benim prensesim, sen benim kraliçemsin!" diyerek Hande'ye teşekkür ettim. Prenses Leia'yı milli mücadelenin kahramanlarından birisiymiş gibi anıtın Kurtuluş Savaşı'nı simgeleyen yüzüne doğru tuttum ve ağzımla Star Wars'un ana tema müziğini çaldım. Bunu yaparken, tepeden tırnağa bronz renge boyanmış Arman'ın anıtın o yüzündeki figürlerin arasında olduğunu biliyordum.

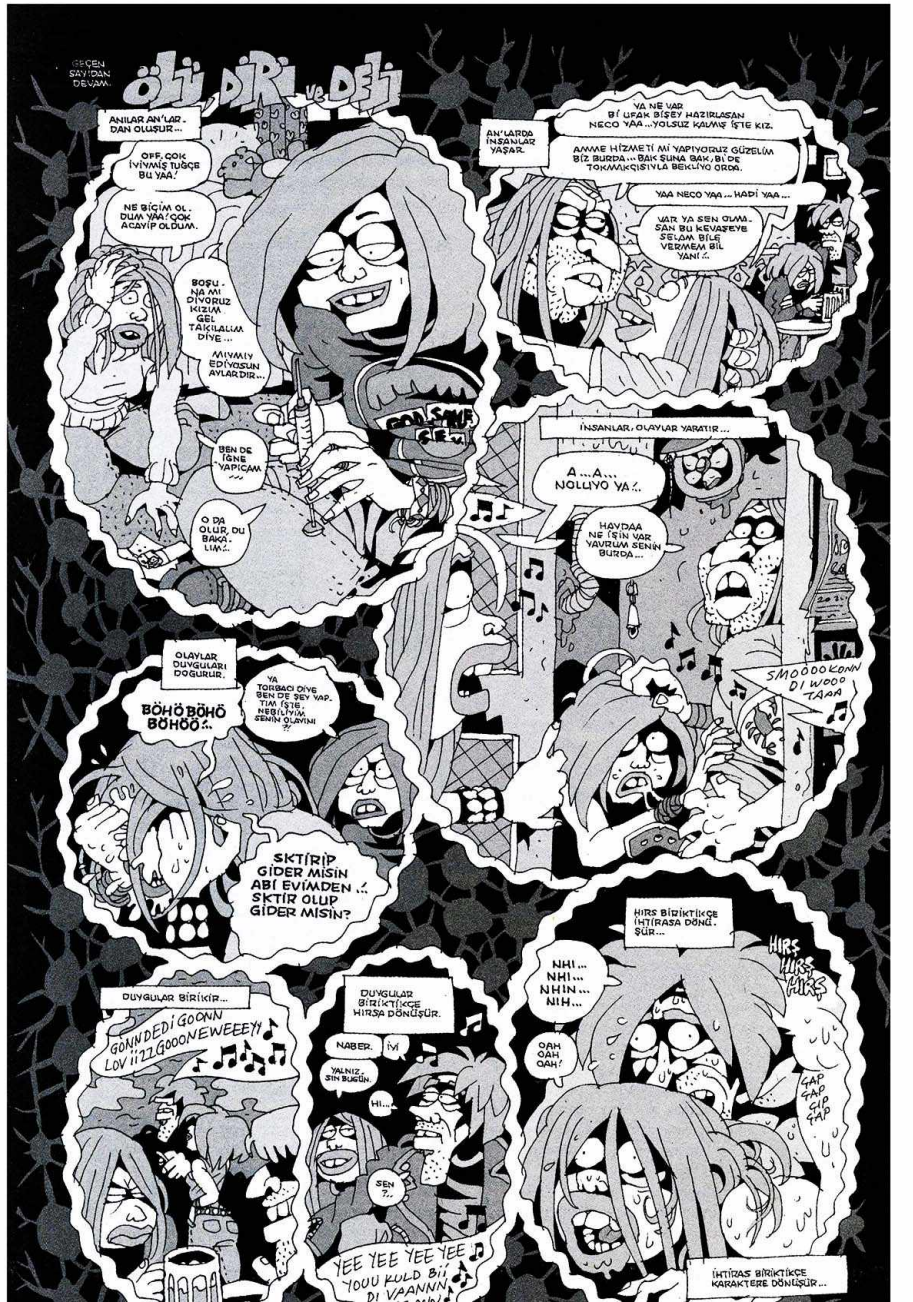
GEÇEN SAYIDAN DEVAM..
ÖLÜ DİRİ VE DELİ
ANILAR AN'LAR-DAN OLUŞUR...
OFF, ÇOK İYİYMİŞ TUŞÇE BU YAA!
NE BİÇİM OL-DUM YAA! ÇOK ACAYİP OLDUM.
BOŞU-NA MI DİYORUZ KIZIM GEL TAKILALIM DİYE...
MIYAVLIY EDİYORSUN AYLARDIR...
BEN DE İĞNE YAPIÇAM ~~
O DA OLUR, DU BAKA-LIM..
YA NE VAR Bİ UFAK BİŞEY HAZIRLASAN NECO YAA...YOLSUZ KALMIŞ İŞTE KIZ.
AN'LARDA İNSANLAR YAŞAR.
AMMAE HİZMETİ Mİ YAPIYORUZ GÜZELİM BİZ BURDA... BAK SUNA BAK, Bİ DE TOKMAKÇISIYLA BEKLİYO ORDA.
YAA NECO YAA... HADİ YAA...
VAR YA SEN OLMA-SAN BU KEVAŞEYE SELAM BİLE VERMEM BİL YANİ :/.
İNSANLAR, OLAYLAR YARATIR...
A...A... NOLUYO YA :/.
HAYDAA NE İŞİN VAR YAVRUM SENİN BURDA...
SMOOOOKOMN DI WOOO TAAA
OLAYLAR DUYGULARI DOĞURUR.
BÖHÖ BÖHÖ BÖHÖÖ :/.
YA TORBACI OLYE BEN DE SEY YAP-TIM İŞTE. NEBİLİYİM SENİN OLAYINI :/
SKTİRİP GİDER MİSİN ABİ EVİMDEN :/ SKTİR OLUP GİDER MİSİN?
DUYGULAR BİRİKİR...
GONN DEDİ GOONN LOV !!! GOOONEWEEEYY
DUYGULAR BİRİKTİKÇE HIRSA DÖNÜŞÜR.
NABER.
İM
YALNIZ.. SIN BUGÜN.
HI...
SEN ?..
YEE YEE YEE YEE YOUU KULD Bİİ DI VAANN
HIRS BİRİKTİKÇE İHTİRASA DÖNÜ-ŞÜR...
NHI... NHI... NHIN... NIH...
OAH OAH OAH
HIRS HIRS HIRS
GAP GAP GIP GAP
İHTİRAS BİRİKTİKÇE KARAKTERE DÖNÜŞÜR...

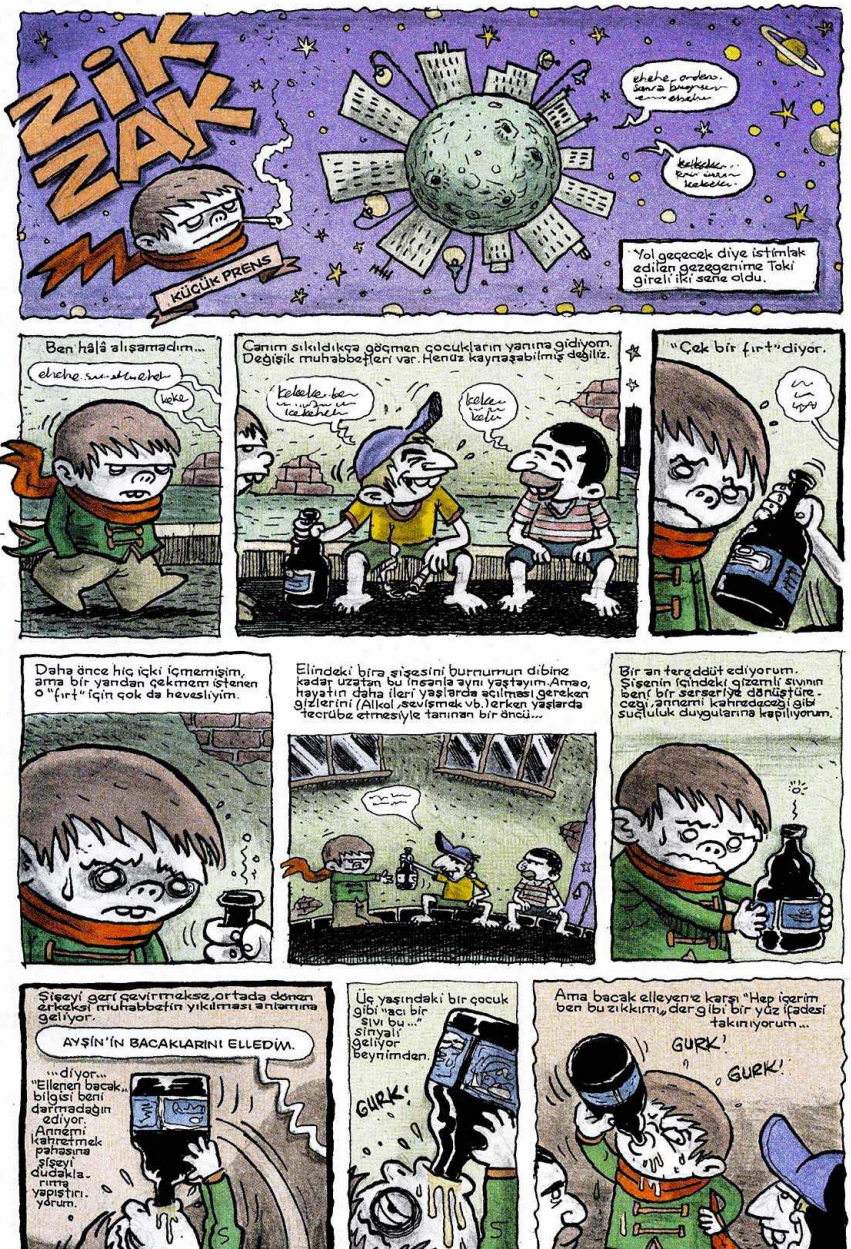
NİKZAK
KÜÇÜK PRENS
Yol geçecek diye istimlak edilen gezegenime Toki girerli iki sene oldu.
Ben hâlâ alışamadım...
Canım sıkıldıkça göçmen çocukların yanına gidiyorum. Değişik muhabbetleri var. Henüz kaynaşabilmiş değiliz.
"Çek bir fırt" diyor.
Daha önce hiç içki içmemişim, ama bir yandan çekmem istenen o "fırt" için çok da heveslıyım.
Elindeki bira şişesini burnumun dibine kadar uzatan bu insanla aynı yaştayım. Amaa, hayatın daha ileri yaşlarda açılması gereken gizlerini (Alkol, sevişmek vb.) erken yaşlarda tecrübe etmesiyle tanınan bir öncü...
Bir an tereddüt ediyorum. Şişenin içindeki gizemli sıvının beni bir serserliye dönüştüre-cezi, annemi kahredeceği gibi suçluluk duygularına kapılıyorum.
Şişeyi geri çevirmeksse, ortada dönen zırkası muhabbetin yıkılması anlamına geliyor.
AYŞİN'İN BACAKLARINI ELLEDİM.
...diyor... "Ellenen bacak" bilgisi beni darmadağın ediyor. Annemi kahretmek pahasına şişeyi dudakla-rımış yapıştırı-yorum.
Üç yaşındaki bir çocuk gibi "acı bir sıvı bu..." sinyali geliyor beynimden.
GURK!
Ama bacak elleyene karşı "Hep içerim ben bu zıkkımı, dar gibi bir yüz ifadesi takınıyorum...
GURK!
GURK!

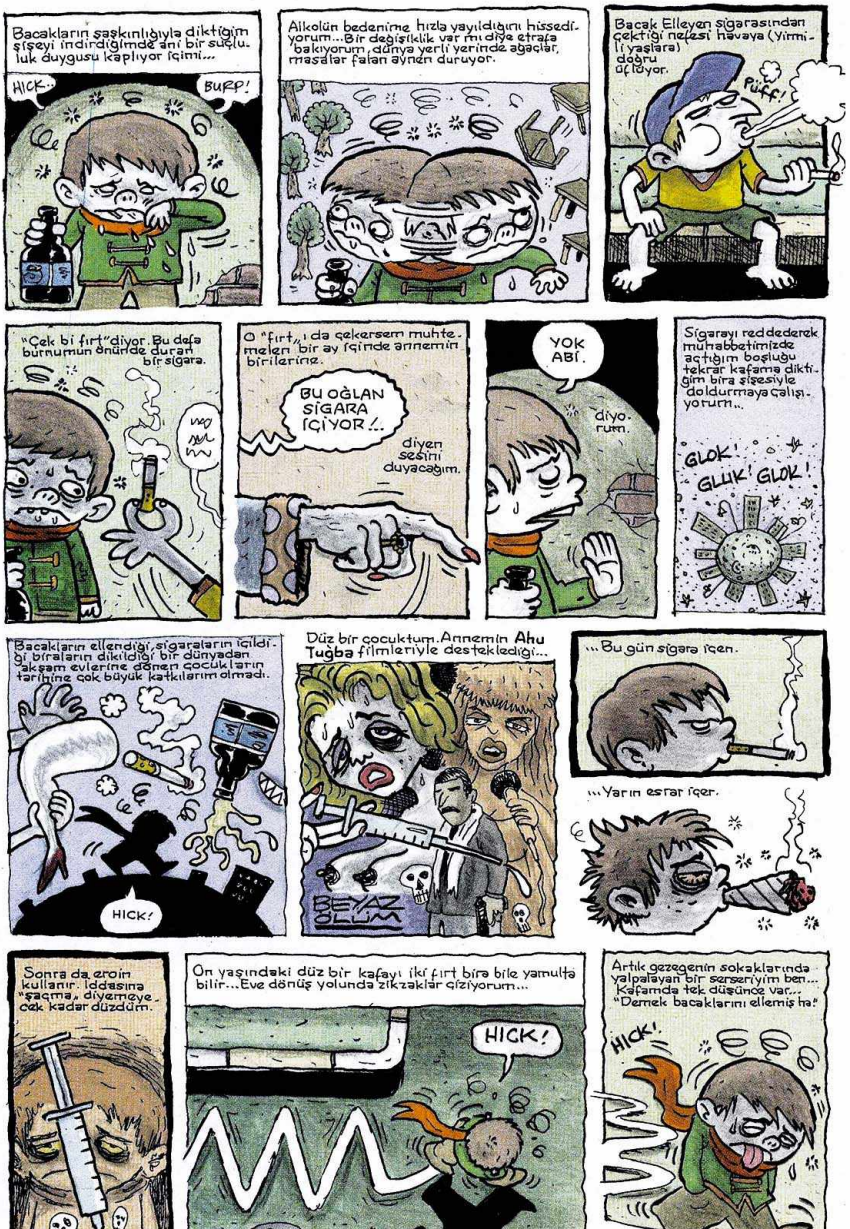
Bacakların şaşkınlığıyla diktiğim şişeyi indirdiğimde ani bir suçluluk duygusu kaplıyor içimi...
HICK..
BURP!
Alkolün bedenime hızla yayıldığını hissediyorum...Bir değişiklik var mı diye etrafa bakıyorum, dünya yerli yerinde ağaçlar, masalar falan aynen duruyor.
Bacak Elleyen sigarasından çektiği nefesi havaya (yirmi-li yaşlara) doğru üflüyor.
PUFF!
"Çek bi fırt" diyor. Bu defa burnumun önünde duran bir sigara.
HO HO HO
O "fırt"ı da çekersem muhtemelen bir ay içinde annemin birilerine
BU OĞLAN SİGARA İÇİYOR!..
diyen sesini duyacağım.
YOK ABİ.
diyorum.
Sigarayı reddederek muhabbetimizde açtığım boşluğu tekrar kafamla diktiğim bira şişesiyle doldurmaya çalışıyorum...
GLOK! GLUK! GLOK!
Bacakların ellendiği, sigaraların içildiği, biraların dikildiği bir dünyadan akşam evlerine dönen çocukların tarihine çok büyük katkılarım olmadı.
HICK!
Düz bir çocuktum. Annemin Ahu Tuğba filmleriyle desteklediği...
BEYAZ ÖLÜM
...Bu gün sigara içen.
...Yarın esrar içer.
Sonra da eroin kullanır. İddasına "şaçma, diyarmeye çok kadar düzdüm.
On yaşındaki düz bir kafayı iki fırt bira bile yamulta bilir...Eve dönüş yolunda zikzaklar çiziyorum...
HICK!
Artık gezegenin sokaklarında yalpalayan bir serseriyim ben... Kafamda tek düşünce var... "Demek bacaklarını ellemiş ha!"
HICK!

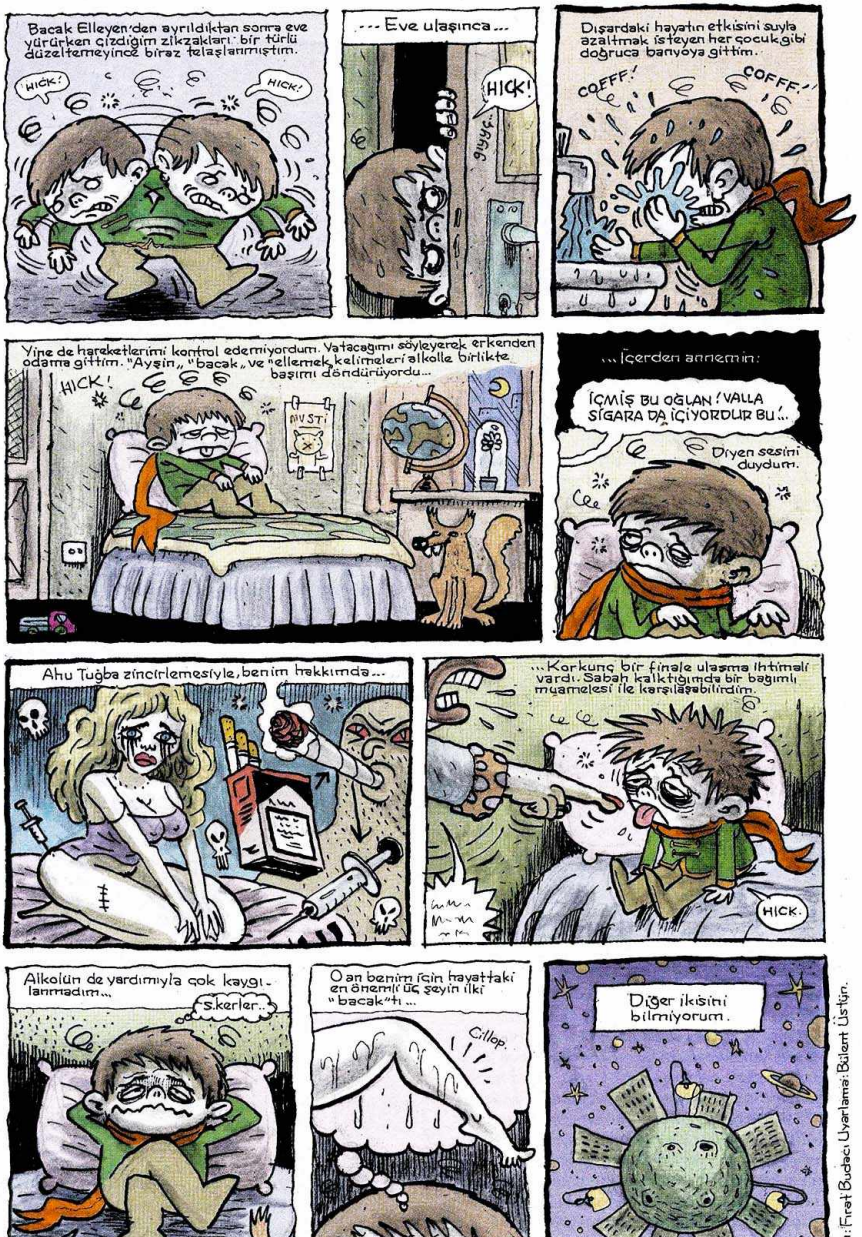

Yazan: Fırat Büdaci Uyarlama: Bülent Üstün.

Levent CANTEK

MEMLEKET ÇİZGİSİ

Sokaktan Eve Kaçan Çizgi Romanlar

Hep geçmişten, hafızalarda yer etmiş çizgi romanlardan söz ediyorum. Bu defa bir istisna yaparak, değişen çizgi algısından ve hikâye yapısından bahsedeceğim. Biraz geçmişe biraz bugüne giderek bir karşılaştırma yapacağım. Her dönemin bir çizgi anlayışı olur ve çizgi ile tür tercihini, hikâye temposunu, karakterlerin niteliklerini, anlatım biçimlerini belirler. Üreticiler, bu çizgi anlayışına uyum sağlamak zorunda kalırlar, popüler olanı ve telif getirisini bu uyumluluk belirler. Yayıncılar, müşteriler, üreticilerden popüler olanı -ki popüler olan çok insana yeni olan gibi gelir- illa ki yeni olanı isterler. Türkiye'de yıllarca Oğuz Aral çizgisi ve hikâye anlayışı popülerdi, bu, pek çok çizerin onun yetiştirmesi ve öğrencisi olmasıyla ilgili değildi, sadece bununla ilgili değildi veya. Çoksatar ve ilgi gören her tarz yinelenir, taklit edilir ve çeşitlendirilir. Telif getirisi ve popüler olan çizgi anlayışı, "*görünmez bir el*" gibi bütün eğilimleri ve çizgi romanları istifler.

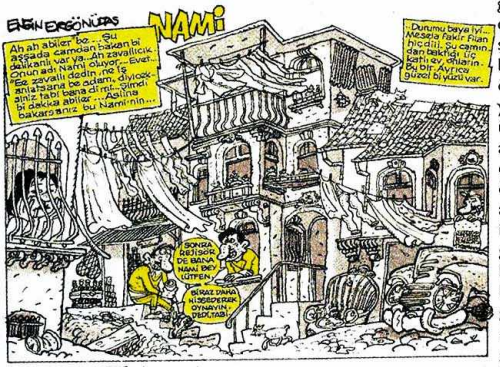

Seksenli yıllara kadar, şehir ve iç mekânlar çizgi romanlarda kendini gösteremedi, bir unsur olarak kendini varedemedi örneğin. Çizgi romanların nerede geçtiği o denli önemsenmiyor, fondaki ayrıntılar akla gelmiyor, karelerde kendine yer bulamıyordu. Bu bir eksiklik olarak görülmüyor, her çizer buna göre çiziyordu, önemli olan kahramanın eylemiydi, serüvenin nerede geçtiği o denli mühim değildi. Garip bir biçimde bütün kahramanlar başka ülke ve diyarlarda geçen serüvenler yaşıyordu ama o ülke, o kültür kendini gösteremiyordu. Utanmaz Adam, Paris'te, Berlin'deydi ama bir iki kare dışında o şehir, Paris mi Berlin mi hiç özellikler sınırlıydı, belgeselci tutum hiç yok gibiydi.

Mesele, Paris ya da Berlin'le ilgili görsel doküman ve inandırıcılık eksikliği değildi. Mekânın ve şehrin hiçbir önemi yoktu. Cemal Nadir, 1946'ta, *Amcabey ile Tarzan*'ı İstanbul caddelerinde resmederken, çevredeki apartmanlar her yer olabilecek bir anonimlikteydi. Turhan Selçuk, 1959'da, *Abdülcanbaz*'da, İstanbul caddeleri genişletilirken çizdikleri de benzer bir anonimliğe dayanıyordu. Dümedüz bir sembol gibi çizilmiş, birbirinden hiçbir farkı olmayan binalardan kurulu bir sokak sunuyordu bize. Gerçeklik vehmi, hikâyenin kendisiyle, kahramanın yapıp ettikleriyle ilgili olarak kurulduğundan, sadece o önemsendiğinden diğer her şey gereksiz bir teferruat sayılıyordu. Seksenli yıllardan itibaren bu yaklaşım değişti. *Girgır*'ın genç çizerleri, çizgi roman yapma şansına ulaştıklarında, kendilerinden önceki kuşağın yazıp çizdiklerinin üstüne çıkmak arzusuyla üretiyor, çalışmalarına daha önce görülmemiş ayrıntılar katmak istiyorlardı. O güne değin *Girgır* kahramanları kenar mahallerden geliyor ve hikâyeleri sokaklarda geçiyordu ama ne gecekondular ne de sokaklar adam akıllı gözüküyordu. Turhan Selçuk'un apartmanları gibi gecekondular da küçük sembollerdi. Gerçekçi değillerdi, o evlerin duvarlarında ne vardı, eşyalar, mutfaklar, danteller, çerçevelerdeki resimler nasıldı bilinmiyordu. Oysa yeni çizgi romancılar, sokakları çizerken, kalabalıkları, vitrinleri, binaları, arabaları tüm gerçekçiliğiyle resmetmeyi deniyorlardı. Binalar ve insanlar birbirinden ayrışıyordu, hepsinin teker teker karakteri ve farklı görünümleri vardı. Bu ayrıntıcı yenilenmenin yanı sıra başka bir şey daha yaptılar, kareler arası ardışıklık ilkesini farklı bir biçimde kullanmaya başladılar. Geçmişte balon ve anlatım kutusunun kullanılmadığı kare neredeyse hiç

ile anlaşılabilen sessiz kareler tercih edilir olmuştu. Ayrıntılı genel çizimlerden detaya inen ve zoom yapılan sayfalar üretilebiliyordu. Çizerin gözü (kameranın gözü) değişmişti, kare içi sahnelerin sadece kahramana odaklandığı, ne yapıp edip ona döndüğü, ona göre belirlendiği bir çizgi anlayışı geride bırakılmıştı. Bülent Arabacıoğlu, arka planları ve şehri mutlaka ayrıntılı çiziyor, zor sahneler kurarak, insan kalabalıklarını iddialı bir biçimde hikâyelerine katıyordu. Yetmişli yıllarda gecekonduları uzaktan bir sembol gibi sunan Engin Ergönültaş, yirmi yıl sonra onların içine giriyor, onları daha yakından göstermeye başlıyordu: Çatıları, balkon demirlerini, rüzgârda sallanan çamaşırları, sokağa bakan kadınları, gezinen kedileri, aylakları başka türlü resmediyordu. Çizerlik rekabeti arttıkça kalabalık ve çizilmesi zor olan panoramik sahneler hikâyelere yayıldı. Doksanlı yılların ikinci yarısından sonra çizgi romanlar hemen anlaşılmayacak biçimde bir kez daha evrildiler. Zaman ve mekân, etkisini gidererek artırarak anlatılan hikâyelerin önemli bir parçası olmuştu. Artık apartmanlar, modernliğin ve zenginliğin bir göstergesi değildi, yeni ve az değillerdi, eskimiş, kirlenmiş, her yeri kaplamışlardı. Çizgi romanların mekânı o apartmanların içleri oldu, ev içlerini göstermek, ev içini bir dünya olarak kurmak başat bir anlatı eğilimi olarak gelişti. Üstelik piyasa ekonomisinin genişlemesiyle, ev içini cazip kılacak bir tüketim formu oluşmuş, erkeğin bile evde bulunmasını normalleştirecek satın alma imkânları gelişmişti. İnsanlar, kendi karakterlerini temsil ettiklerini düşündükleri eşyaları, bibloları, resimleri, mobilyaları (home text) satın alıyor, evlerini kendilerine özgü bir biçimde tasarlamak istiyorlardı. Dışarıdaki hayat çizgi romanları etkiliyor, ev içleri detaylı olarak resmediliyor, kahramanlar kişiliklerini niteleyen home text ayrıntılarıyla anlatılıyordu. Oky, Çarpışma'yı anlatırken ev içinde bizi gezdiriyor, kahve kupalarını, diş fırçalarını, hatıra eşyaları, kedileri, duvardaki resimleri illa ki gösteriyordu. *Gırgır*'ın sokağa çıkan, şehri keşfeden kahramanları değişen zamanla birlikte eve dönüyordu. Geçmişte kadınlarla, arzularla ve serüvenle karşılaşılan şehir korkutucu bir metropol olmuştu. Hikâyeler, gerçekçileştikçe, inandırıcılık eşiği yükseliyordu. Şehir insanı özgür kılmıyordu artık, atomize olarak, kalabalığın içinde kaybolma özgürlüğünü yaşayan insanlar artık kaybolmaktan, yalnız kalmaktan korkmaya başlamışlardı. Kahramanlar, kendine çaresizce çıkış arayan, sınıf atlamaya çalışan alt sınıflardan gelme, çoğu taşralı ve yalnız erkekler değildi. Orta sınıftan, okuryazar birileriydi, iş güç sahibiydiler, kaybedecek bir şeyleri vardı. Ruhun yeni hastalıkları denilen korku, endişe ve güvensizlik ise hiç olmadığı kadar yükselmişti. Ev bir sığınaktı, yakın çevre-bilindik yerler bir sığınaktı ama dışarısı tek kelimeyle tekinsizdi. Evden kaçan ve kurtulmaya çalışan kahramanlar artık sokaktan eve kaçıyor, taksilere biniyor, bir an evvel eve kendilerini atıyor, evde uzun uzun konuşuyor, dışarıya çıkmadan yaşıyorlardı. Çizgili *Tişört*'ün kahramanı, şehrin kenarlarına, bir matbaaya gitmek zorunda kaldığında büyük endişe duyuyor, çarçabuk işini bitirip oradan uzaklaşmak istiyordu. Şehir yaşamı bir tür "surviving" olmuştu, hayatta kalabilmek için şehri bilmek gerekiyordu. Bunun getirisi karamsar bir yeni gerçekçilikti. En naif çizgililerden reel olanlarına varıncaya kadar tüm çizgi romanlarımızı etkileyen gerçekçiliğin temel motifi kurnazlık. Bütün karakterlerimiz, ne yaşarlarsa yaşasınlar, kurnazlıkla egolarını koruyor, kaotik bir hayatın içinde ayakta kalmaya çalışıyorlar. Aptal kahramanların mizahının bittiğini de gösteriyor bu. Zamanın çizgi romanları bugün böyle akıyor diyelim

ÇOCUĞUNU DÜRBÜNLE İZLEYEN ADAM

alpay erdem

Hanım bizim çocuk, 10 Lirasını ikiye bölerek onu 20 Lira yaptığını zannediyo... İki 10 Lirası olduğunu zannediyo zaar... Pii-iii... Biz de bu çocukla ilgili zaman zaman hayaller kuruyoruz ileriye yönelik, demek ki çok büyük bi yanlış yapıyoruz...

Hanım bizim çocuk, karınca dövüştürüyo... Böceklerin de günahına giriyo... Hayır bu karınca senin nereni rahatsız etti de hayvanları birbirine düşürdün... Aldığın zevke sokayım ben senin çocuk kere he mi!

Aha şimdi de ölen karıncayı gömdü, şimdi de başında dua döküyo... Sanki kendi sebep olmamış gibi bi hali var... Net psikopat bence bu çocuk... Ben sana söyliyim hanım, bu çocuk bizi uykumuzda boğar, sonra da yalandan en çok bu ağlar...

Hanım bizim çocuk yazı-tura çalışıyo... Ben de bunu anlamıyorum... Bunun nesini çalışıyosun... Ya yazı gelir, ya tura, bunun önüne geçemezsin... Sabaha kadar çalışsan da, ilk atışın olsa da sonuç hep aynı... Neyine çalışıyosun...

Hanım bizim çocuk kafaya taş atmalık taş buldu, tişörtüne sürte sürte siliyo, iyice parlaklaştırıyo... Pürüzsüzleştiriyo iyice... Attı mı yarsın kafayı diye... Biz nerde yanlış yaptık diycem, biz bu çocuğu yapmakla yanlış yaptık...

Hanım bizim çocuk kulağına mandal taktı, duruyo öyle... Ne yaptığını anlamak istiyorum, anlayamıyorum... Kulak acır bir, mandal ne amına koyim, iki... Ağzımı da bozdurdu burda bana pis çocuk be!..

Hanım bizim çocuk kafasına poşet taktı, duruyo öyle... Ben artık bu çocuğu yorumlamıyım istiyorum. Çünkü yani insan bi yerde de laflarına üzülüyo... Laf çünkü bu, bu bir nefes... Benim nefesim boşa tüketiliyo, ömrümden gidiyo boşa...

Şimdi de nefes tutarak göbeğini şişiriyo.. Hanım valla bişiy söyliyim mi, tiksindim, insan kendi çocuğundan şey olur mu, yemin ediyorum şey oldum... Bi dişe dokunur bişiy yap da ben de bi heyecanlanıyım, bi gururlanıyım, ama yok...

Şimdi de bütün ne kadar çekirdek varsa hepsini ağzında biriktiriyo, hepsini birden gömücek öyle... Boş işler bakanı yemin ediyorum... Bu çocuğa desen ki, "oğlum adam ol", bu çocuk sana der ki, "adam olduktan sonra ne oluyim" der... Bu çocuk böyle bi çocuk...

HORTLAK ÇİZGİ ROMAN OKULU

Ozan ATALAY

Gürkan GÜRLER

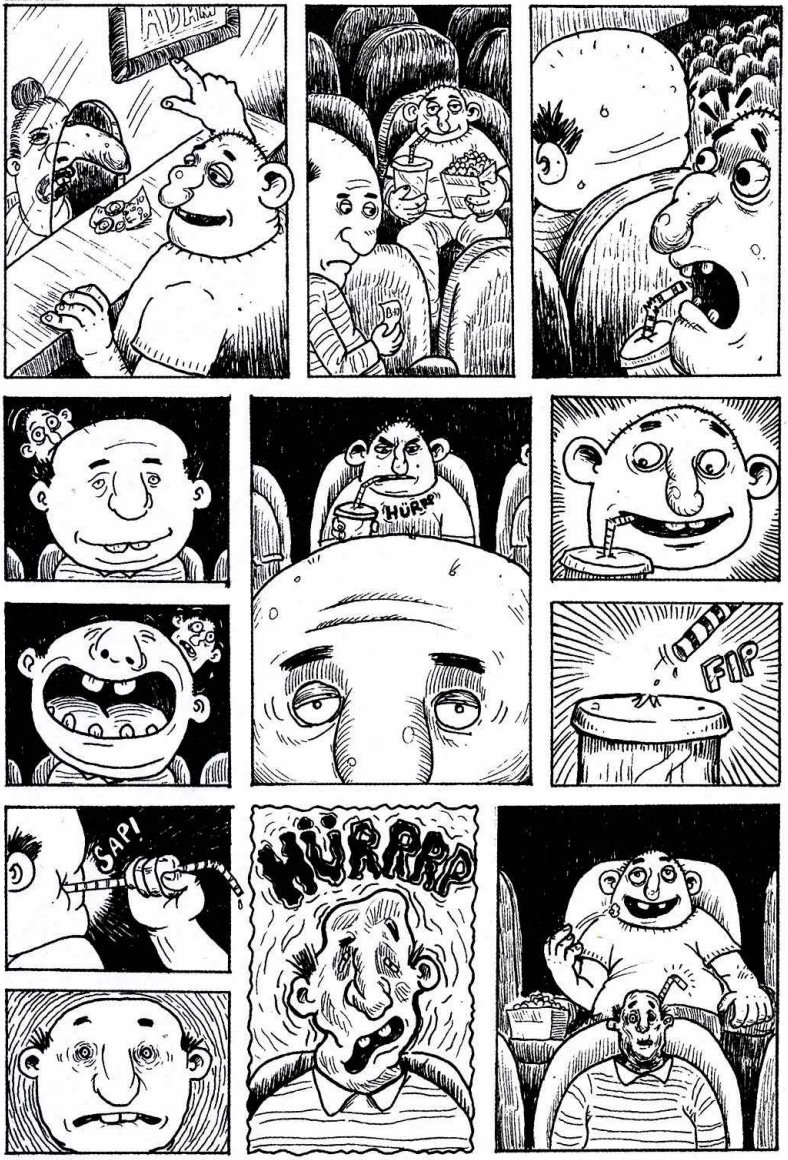

* Bulunduğunuz ilçe kaymakamlıklarında tüketici hakem heyetine başvurarak siz de kredi dosya masraflarınızı geri alabilirsiniz...

UYKUSUZ'dan

yepyeni kitaplar

alpay erdem

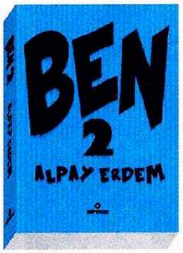

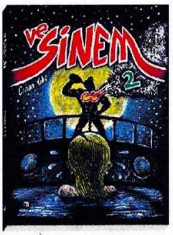

cihan kılıç

yılmaz aslantürk

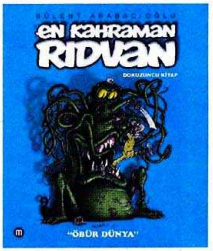

bülent arabacıoglu

KİTAPÇILARDA

2017 DUVAR TAKVİMLERİ

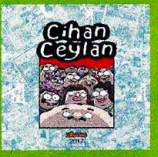

UYKUSUZ DÜKKAN'DA

www.uykusuzdukkan.com.tr

KAYA

KUBİLAY ODABAŞ

HORTİ
♫ tralla la la la la ♫
DAAT! DAAT! DAAT!
iiiYKKK!
DONK!
ÇORT!
?A? LAN?
?? FAKAT?
ORHAN ABİ?
HORTİ? NABER LAN?
VAYYABİME.. GEL Bİ SARILAYIM YAVV..
YÜZÜNÜ GÖREN CENNETLİK LAN! NERDESİN SEN KARABATAK!
?
Akşam birahane...
ABİ SÜPER İŞ BULMUŞSUN, BİZİ DE ALDIRSANA YANINA.. Bİ BİRA DAA SÖLİM Mİ?
HICK! YOK OĞLUM, CAN ALMAM LAZIM BİSÜRÜ..
ABİ YİNE ALIRSIN CAN YA..
TAMAM LAN SÖYLE..
HÜSEYİN ve HAKAN-